

کاروی خوارین

توو تَمَن منطکه یهودیه و منطکه سامیره و تا اُ
 سر دنیا، شاهدوی مه ایبن.»

۹ وختی عیسی ای گپن ایزه، همطو که
 خوارین نگاهی شایکه، بالا بُرده بو و ابری به
 عیسی آ جلو چهمش ایسی. ۱۰ همیطو که
 عیسی شَره و خوارین به آسمَن خیره نَرَن، وایه
 گیر دو تا مردی که سفید پوش نَرَن پهلوش
 ووستادن ۱۱ و شُگفت: «ای مَرْدَن جلیلی، به
 چه ووستادین به آسمَن نگاه اکرَدین؟ همی
 عیسی که آ حدتُ به آسمَن بالا بُرده بو، همطو
 که تَدی به آسمَن ره، همیطوم بَرآگرده.»

گَزین مَتیاس جای یهودا

۱۲ بعد خوارین آ کوهی که زیتون ایشاگو
 به اورشلیم برگشتن. کوه زیتون نَزیک اورشلیم
 و آ اُ گدی که توو روز شنبه مقدس اجازه
 شَهه راه پَرِن پِشْتِه فاصله اینته. ۱۳ وختی به
 شهر رسیدن، به بالاخُنه ای رفتن که پطرس و
 یوحنا، یَعکوب و آندریاس، فیلیپس و توما،
 بَرْتولما و مَتی، یَعکوب پَس خَلْفا ی و شَمعون
 و طن پَرس و یهودا پَس یَعکوب اُجا شامونده.
 ۱۴ اُش همش وا زَن و میریم مُم عیسی و کاکائُن
 عیسی، یکدل به خوش و خف دعا شایکه.

۱۵ توو اُروزَن، پطرس میون کاکائُن که همش
 وا هم تقریباً صد و بیست نُفر هَسَتَن، ووستا
 و ایگو: ۱۶ «کاکائُن، اُ نوشته مقدس بایه به
 اَنجُم شَری، همو نوشته ای که روح قدوس
 خدا جلو جلو آ زَین داوود پادشاه دربارہ یهودا

وعده روح قدوس خدا

۱ عالیجناب تِئوفیلوس: مه کتاب اُول خو،
 در مورد همه کار و تعلیموی عیسی
 اَمَنوشِتَن، آ همو موکی که اُش تُو شروع ایکه
 ۲ تا اُ روزی که آ طریق روح قدوس خدا به
 خوارین گَزین کَرده خو دستوروپی ایدا و بعد
 بالا بُرده بو. ۳ عیسی بعد آ ایکه زجر مرگ
 ایکشی، به خو به خوارین تَماین ایکه. و با
 دلیلوی زیادی ثابت ایکه که زنده بودن. پ
 توو چهل رو به اُش تَماین شَبو و دربارہ
 پادشاهی خدا باهاش گپ شَره. ۴ موکی که
 عیسی باهاشوَنه بهش دستور ایدا که آ شهر
 اورشلیم نَرَن بلکه منتظر اُ وعده بَپ آسمَنی
 بَشن. عیسی بهش ایگو: «شما آ مه تَشْتَن.
 ۵ چونکه یحیی با هُوو غسل تعمید ایدا، ولی
 چَن رو پِشْتِه تَمَنَدِن که شما وا روح قدوس
 خدا تعمید اگیرن.»

بالا رفتن مسیح به آسمَن

۶ پ وختی خوارین و عیسی دور هم
 جمع بودَن، اُش آ عیسی شُپَری: «خداوندا،
 توو همی موگِن که پادشاهی به کوم یهود
 بَرآگردنی؟»

۷ عیسی به اُش جواب ایدا: «دونسِتَن وختُ
 یا زَمَنوی که بَپ با اقتدار خو مَعین ایگردن
 کار شما تَن؛ ۸ ولی وختی روح قدوس خدا بر
 شما بیاد، کُدرت پیدا اکنین، و توو اورشلیم،

صدای مابلوچ آ آسمَن هُند و اُ صدا لَهَری که توش نِشَتَرَن، پُر ایگه.^۳ و شعلهُ ئوپی مته شعلهُ آیش سُدی که بَش بو و رو هر تی شو گرار ایگه.^۴ اَش همه آ روح قَدوس خدا پُر بودن و همطو که روح خدا وازشُ گُدرت گپ زدن ایدا، به زَبُوی دگه شروع وا گپ زدن سُکِه.^۵ توو اُ روزَن، یهودیون دیندار، آ همه ملتوی زیر آسمَن، توو شهر اورشلیم زندگی شاگِه.^۶ وختی اِی صدا هُند، عدۀ زیادی جمع بودن و بُهتِش ایزه، به چه که هر تیشُ شاشنوت که اُ ایمندارُ به زَبَن خوشُ گپ آزدَن.^۷ اَش تعجب سُکِه و ماتِش ایزه، شاگو: «مگه ایشُ که گپ آزدَن همه مال منطقه جلیل نَهَن؟^۸ بَ چطوکان که هر تیمُ اشنوتیم که ایشُ به زَبَن اُ جایی گپ آزدَن که ما توش وا دنیا هُندیم؟^۹ پارُ و ماڈ و عیلامین، مردُم بین النهرین، یهودیه، کاپادوکیه، پونتوس و آسیا^{۱۰} و قریجیه، پامفیلیه، سرزمین مصر و کِسمَتوی اِلیی که به قیزوان وصل و مسافروی رومی^{۱۱} چه یهودی و چه اَش که یهودی بودرن؛ و همیطوم مردُم گُرت و عربسن - اشنوتیم که ایشُ به زَبَن ما کاروی پُر گُدرت خدائو اگُفتَن.»^{۱۲} پ همه هاج و واج و حیرون به همدگه شاگو: «ای چه معنی ایشَه؟»^{۱۳} ولی بعضی هم رشخند شاگِه و شاگو: «ایشُ مَسَت شرابن!»

پیغم پطرس

^{۱۴} ولی پطرس با اُ یازده تا شاگرد پا بو و وا صدای بلند به مردم ایگو: «ای یهودیون و ای همه کسونی که توو اورشلیم زندگی اکرَدین، ای بُدنی و گوش هادین چه ما بگم! ^{۱۵} ای آدم، برعکس اُچه که شما فکر اکرَدین مَسَت نَهَن،

ایگو، همو یهودایی که راهنمای کسونی بو که به عیسی سُکِه.^{۱۷} به چه که اُ یکی آ ما به حساب شَهْنَد و توو ایی خدمت سهم ایشُستَه.»

^{۱۸} یهودا با پاداش شرارت خو یه تکه زمین ایخری و اُجا با سر رو زمین گفت و آ وسط دو پَرک بو و دل و ریئکی همه در هُند.^{۱۹} همه کسونی که توو اورشلیم زندگی شاگِه اِی ایی اِتفاک و اخبر بودن و به زَبَن خوشُ اُ زمینُ 'حَقْل دما' نُم سُناها، یعنی زمین خون.

^{۲۰} «چونکه توو کتاب زبور نوشته بودن: «باشتا جائی که چادر ایزدن خالی بَشت، و مَوال کسی اُجا توو اُ زندگی بُکنت،» و هم نوشته بودن که:

«بُوال مقامِش یکی دگه بَگنت.»

^{۲۱} پ یکی اُ مَرْدُن که توو تَمَن مدت آمد و رفت خداوند عیسی میون ما، با ماَنه بایه به ما بپیونده.^{۲۲} یعنی اُ موکعی که یحیی به عیسی تعمید ایدا تا اُ روزی که عیسی اُ پهلُو ما بالا بُردَه بو. یه تا اُ ایی آدمُ بایه با ما شاهد زنده بودن عیسی بَشت.»

^{۲۳} اَش دو نَفَر پِشنهاد سُکِه: یکی ایسُف که بَرسابا ایشاگو و یوستوس هم صدایی شازَه، و اُ یه تا هم مَتّیاس.^{۲۴} اَش دعا سُکِه و سُگو: «خداندا، تو اُ کَلب همه واخبری. تو خوت به ما نِشَن هادَه که به کم تی اُ ایی دو تا گزین اِدکرَدن^{۲۵} تا ایی خدمت و رسالتی، که یهودا اُ رو بَرایگَرُند تا به جای خویی پَرت، به عهده بَگنت.»^{۲۶} پ گُرعِه سُگُردی و گُرعِه به نُم مَتّیاس ک. و مَتّیاس جزو اُ یازده تا حواری بو.

هَندِن روح قَدوس خدا

۲ وختی روز پَنطیکاست رسی، اَش همه وا هم یه جا جمع تُرن^۲ که یکهو صدایی مته

به عیسی توو چنگ خو نکه بُکنت. ^{۲۵} چونکه داوود پادشاه دربارہ اُ اَکت:

«به خداوند همیشه تیغار خو اُمَدین، به چه که اُ به دَس راست مین تا جُنِشت نَخارُم.

^{۲۶} به همی خاطر دلخاشُم و زَبُئُم شادِن؛ و بدنُم هم توو امید ساکن اِبوت.

^{۲۷} چونکه تو، جُنُم توو قعر جَهَندم ول ناگئی،

و ناوالی گزین بودَه اَت بُبوسه.

^{۲۸} تو راهوی زندگی به مه یاد اِتدادِن،

تو با حضور خوت به مه پُر اَ شادی اَگئی.

^{۲۹} «ای کاکائُن، اِتوئُم وا خاطر جمع دربارہ جدِیُم داوود پادشاه بهتُ بگم که مُرد و دفنی شُکه و مقبره ای تا به اَمرو همی جا حدُم.

^{۳۰} ولی داوود یه پیغمبر هسَته و شدونست خدا پی اُ گَسَم ایخاردِن که به یه نُفر اَ نسل خود داوود رو تخت پادشاهی اُ بُنویسه.

^{۳۱} داوود زنده بودِن مسیح موعودُ جلو ایدی و دربارش ایگو که اُ نه توو قعر جَهَندم

ول بو و نه بدنی ایپوسی. ^{۳۲} خدا همی عیسائو زنده ایکه و همه ما شاهدشیم. ^{۳۳} پ، عیسی

بلا بُردَه بو تا به دَس راست خدا پَنینِگت، و روح قدّوس خدائو که وعده آش داده بودَه، اَ

بَپ اَسْمَنی ایگه، و اُ ای روخُ همطو که خوٹ اِدیدِن و اَشْنوتین، بر ما ایرختن. ^{۳۴} چون

داوود به اَسْمَنُ بلا نَرَه، ولی خوش ایگو:

«خداوند به خداوند مه ایگفت:

‘به دَس راست مه پنین

چون تازه ساعت نُه صُحین! ^{۱۶} بلکه ای همو گپین که اَ طریق یوئیل پیغمبر گُفته بودِن:

^{۱۷} «خدا اَکت: توو روزِن اَخر

بر تَمَن اَدَمیزادُ روح خو اَریزُم.

پُسن و دَهتوی شما نبوت اَگین،

نوخواسته ئوٹ روْیائو اَگین

و پیژُتُ خوُ اَگین.

^{۱۸} توو اُ روزِن،

حتی بر نوکُز و بر نزله ئومم،

روح خو اَریزُم

و اَشُ نبوت اَگین.

^{۱۹} بالا، توو اَسْمَنُ، چیزُ عجیب،

و زیر، رو زمین، نِشْنه ئوْیِ نَمائِن اَگُم،

اَ خون و آتش و گِراه.

^{۲۰} گبل اَ هُنْدِن اُ روز گپ و

باشکوه خداوند،

اَفْئو تار اِبو و ماه

و اَخون اِبو.

^{۲۱} اُغایه هَرک نُم خداوندُ جار پَزَنَت،

نجات پیدا اَگنت.

^{۲۲} «ای مَرْدُن کوم یهود، ای گُپُ بَشْنوْی:

همطو که خوٹ اَدونین، عیسای ناصری به

مَرْدی که خدا با کاروی عجیب و معجزه ئو

و نِشْنه ئوْیِ که اَ طریق اُ، میون شما اَنجُم

ایدا، گواهی ایدا که اُ حَکِن. ^{۲۳} خدا طِبکِ

نَکْشه خَتْمی خو، و طِبکِ ایکه همی چی اَ

جلوته اَدونه، ای عیسائو تسلیم ایکه و شما

به اُ وا دس اَدَموی شیر به صلیب ایگُکشی،

و ایگُگشت. ^{۲۴} خدا به اُ اَ دردوی مرگ آزاد

ایکه و زنده ایکه، به چه که محال مرگ بُئِن

۳۵ تا اُ وختی که به دشمَنیت زیر پات
پگردنم.

۳۶ «پ بُوالی تا همه کوم یهود، آ ای مطمن
بیشن که خدا، ای عیسائو که شما به صلیب
ایئیکشی، هم خداوند و هم مسیح ایگردن.»
۳۷ اُش وختی ای شُست، دل آزار بودن، و
به پطرس و بکیه خوارین شُگفت: «ای کاکائن،
ما چه بُکنیم؟»

۳۸ پطرس بهش ایگو: «توبه بُکنی و هر تیت
پی آمرزش گناه خو به تُم عیسی مسیح غسل
تعمید بگیري، که عطای روح قدّوس خدائو
آگیرن. ۳۹ چونکه ای وعده پی شما و چوکنُت و
همه کسونین که دوزن، یعنی هرک که خداوند
خدای ما به اُ، پهلو خوش دعوت بُکنت.»
۴۰ پطرس با خیلی آ گهن دگه گواهی ایدا. اُ
تشویقش شُکه، شُگو: «به خوُت آ ای نسل
ناخلف نجات هادین!» ۴۱ پ اُشوی که گپ
پطرس کبول شُکه، تعمید شُکه. توو همو رو
تقریباً سه هزار نفر به جمعش اضافه بو.

دُھول ایمندازن وا همدگه

۴۲ اُش به خوش وُخف تعلیم گِفتن آ خوارین
و دُھول و پرک کِردن نُن و دعا شُکه. ۴۳ اُش
همش دلتَرک هسَترن و معجزه نُو و نِشنه
نُوی زیادی آ طریق خوارین آنجُم شَبو. ۴۴ همه
کسونی که به عیسی ایمن شُسته وا هم
هسَترن و توو همی چی وا هم شریکِترن. ۴۵ اُش
ملک و املاک و مال و مِنال خو شافروخت
و پولی طِبک نیاز هرک بین همه بَش شاکه.
۴۶ اُش هر رو، یَکدل توو معبد دور هم جمع
شابو و توو لَهَر خو نُن پرک شاکه و وا شادی و
دل خاش وا هم خوراک شاخا. ۴۷ اُش به خدا
حمد و ثنا شاکه و پهلو همه مردم عزیزترن؛

خداوند هر رو اُشوی که نجات پیدا شاکه به
جمعش اضاف شُکه.

شفای گدای لنگ

۳ یه رو، پطرس و یوحنا ساعت سه پسین
که غایه دعائه، وا معبد شازه. ۲ همو
موگ، چن نفر، به یه مردی که مادرزادی لنگ
شاوَرده. اُش به اُ هر رو پهلو اُ دروازه معبد که
نُمی 'دروازه جُن' شانها تا اُ مردمی که داخل
معبد شابو، صدگه یِگنت. ۳ وختی اُ لنگو ایدی
که پطرس و یوحنا شاوا داخل معبد بیشن، ازش
صدگه ایخواست. ۴ پطرس و یوحنا خیره ای
بودن؛ پطرس بهش ایگو: «نگام بُکن!» ۵ پ اُ
مرد نگاهش ایکه و توقع ایشسته چیزی شادین.
۶ ولی پطرس ایگو: «مه طلا و نُگره اُمنی،
ولی آنچه اُمهستن به تو آدم! به تُم عیسی مسیح
ناصری هُرس و راه پَره!» ۷ بعد پطرس دَس
راست مرد ایگفت و به اُ بلند ایکه. همو موگ
پائو و مُچ پائوش جُن ایگه ۸ اُ مردو آ جاش چکی
و رو پائو خو ووستا، راه گُفت. همیطو که راه
شَره و جک و پَرنگ شُگه و خدائو حمد و ثنا
شُکه، وا اُش داخل معبد بو. ۹ همه مردم به اُ
شُدی که راه آرفتن و خدائو حمد و ثنا آگردن،
۱۰ و شُشناخت که ای هُمن که پهلو 'دروازه
جُن' معبد شَنِشت و صدگه شُگه؛ پ، اُ آنچه
که به اُ مردو اِتفاک گُفته، خیلی تعجب شُکه
و ماتش ایزه.

بیغم پطرس توو چارطایی سلیمَن

۱۱ همیطو که اُ مردو تخت جُن پطرس و
یوحنا چسبیده، همه مردم خشکش ایزده و توو
'چارطایی سلیمَن' همه وا هم طَره اُش دو شَره.
۱۲ وختی پطرس ای ایدی، رو به مردم ایکه و

شُکِردن.^{۲۵} شما چوگن پیغمبرن و میراث بروی عهدهی هسَتن که خدا وا جدُّن ایتست. خدا به ابرایم ایگو: "آ طریق نسل تو همه کوموی رو زمین، برکت آگیرن."^{۲۶} موکعی که خدا خادم خو عیسائو معین ایکه و ایفرستا، اوّل به اُ پهلو شما ایفرستا تا به هر تی آ شما آ شرارتت برِیگردنه، و آ ای طریق بهت برکت هاده.

پطرس و یوحنا رو وا روی شورا

پطرس و یوحنا هنوز با مردم گپ شازه که کاهن و فرمنده نگهبنوی معبد و عالموی فرقه صدوقی سر رسیدن.^۲ و اُش خیلی گِرنگی هسَتن به خاطریکه حوارین به مردم تعلیم شادا و اعلام شاکه. که آ طریق عیسی، مُردنن زنده آبن.^۳ پ به اُش شُگه و چونکه سر پسن تا صباش توو زندون نگهش شُکه.^۴ ولی خیلی آ اُش که اُ گلم شُشنت، ایمن شوا و تعداد مردوی که ایمن شوا تقریباً به پنج هزار نفر رسی.

^۵ صباش، رئیسوی یهودی و شیخ و معلموی تورات توو شهر اورشلیم دور هم جمع بودن.^۶ حتّا کاهن گپو، قیافا، یوحنا، اسکندر و همه خانواده کاهن گپو توو اُ مجلس هسَتن.^۷ اُش به پطرس و یوحنا شوا وسط شُناها، و ازش شُپرسی: «با چه کدرتی یا با چه نمی ای کار نُکه؟»

^۸ اُغایه پطرس آ روح قدّوس خدا پُر بو، و بهش ایگو: «ای رئیسوی کوم و ای شیخ،^۹ اگه اُمر و ما به خاطر اُحبی که در حک به آدم فلج مُکِردن بازخواست اِییم، که چطو شفا پیدا اِیکردن،^{۱۰} پ همت و تَمَن کوم یهود بُدنی که به تُم عیسی مسیح ناصرین که ای مرد رو وا روٹ صحیح و سالم ووستان، همو عیسایی که شما به صلیب ایتُشتی، همو که خدا به اُ

ایگو: «ای مُردن کوم یهود، به چه آ ای کار تعجب اِکِردین؟ به چه خیره ماین، انگار که وا کدرت یا دینداری خو، کاری مُکِردن که ای مرد راه پرت؟^{۱۳} خدای ابرایم، خدای اِسحاک و خدای یعکوب، خدای جدُّم، به خادم خو عیسی جلال ایدا، همو عیسایی که شما تحویل ایتدا و جلو پیلانُسی فرمُندار حاشایی نُکه، با ایکه پیلانُس تصمیم اِیگفته به اُ آزاد بُکنت.^{۱۴} ولی شما به اُ که مقدّس و صالحه حاشا نُکه و نُخواست که به یه کاتل وازت آزاد بُکین.^{۱۵} شما سرچشمه زندگی نُکشت، همو که خدا به اُ مُردنن زنده ایکه. ما شاهدوی اُتیم.^{۱۶} اُ چیزی که به ای مُردی که اِدیدین و اشناسین، گوٹ ایدادن، تُم عیسی و ایمن به نُمشن. اُ ایمنی که آ طریق عیسان، به ای مرد جلو رو همت سلامتی کامل ایدادن.

^{۱۷} «حالا ای کاکائُن، اَدونُم که شما آ رو نادونی رفتار نُکه همطو که رئیسونُت شُکه.^{۱۸} ولی خدا اُنچه تُو که اَزین همه پیغمبرن جلو جلو اِیگفته، به اُنجم اِیرسوند: ایکه مسیحش عذاب اگشته.^{۱۹} پ توبه بُکنی و طَزه خدا برِیگردی تا گناهت پاک بُبوت،^{۲۰} تا آ حضور خداوند زَمَن تازه بودن پَرسه، و تا خداوند مسیح که پشیه وازت معین اِیکرده، بفرسته، یعنی عیسائو^{۲۱} که بایه توو اَسَمَن بُمونَت تا موکعی که همی چی طِبک اُنچه که خدا به زین پیغمبروی مقدّس خو آ کِدیم اِیگفتن دوباره درست بُبوت.^{۲۲} موسی پیغمبر ایگو: "خداوند خدا، آ میون کاکائُن، پیغمبری مئه مه به شما اِفرسته. شما بایه هرچه که اُ بهت اِکت گوش هادین.^{۲۳} هَرک به اُ پیغمبر گوش نده، آ میون کوم نابود اِبو."

^{۲۴} «سموئیل پیغمبر و پیغمبروی بعد آ سموئیل همش، درباره ای روزن پیشگوی

دلیلی پیدا شُئیکه که مجازاتِش بُکِن، به چه که همهٔ مردم خدائو وا خاطر اُچه اِتفاک کُفته، حمد و ثنا شایکه. ۲۲ چون مَرَدی که ایی معجزه شفا روش اَنجُم بوډه، پِشِته اَ چهل سالیشه.

ایمُندارُن دعا اَکِنِ پی پاهار

۲۳ وختی پطرس و یوحنا آزاد بوډن پهلو رَفیکُ خو رفتن و هرچه که کاهنوی گپ و شیخُ بهش شُگفته، نکل شُکِه. ۲۴ اَش وختی ایی شُشُنت، همه وا هم وا صدای بلند به درگاه خدا دعا شُکِه، شُگو: «ای خداوندی که پی همی چی حاکمی، ای تویی که اَسْمَن و زمین و دیریا و هرچه که توشُن درست اِتکه، ۲۵ تو خوت توسط روح قَدُوس خدا اَزُن جَدِم، نوکرت داوود پادشاه، اِدگو که:

» «به چه ملتُ شورشت اَکِن

و کوُمُ الکی نَکشه اَکِشِن؟

۲۶ پادشاهُن زمین صف اَبَنِدِن،

و حاکمُ دور هم جمع اَبِن،

به ضَدَّ خداوند

و به ضَدَّ مسیحِش.»

۲۷ حکیکتا که توو همی شهر، هم هیرودیس و هم قَرْمُندار رومی پُنتیوس پیلانُس با غیریهودیُن و کوم یهود به ضَدَّ خادم مقدسَت عیسی که به اُ مسح و تعین اِتکه، همدست بوډن، ۲۸ تا هرچه که دستِ و نَکشه اَت اَ پِشِته مَعین ایکرده، اَنجُم هادَن. ۲۹ حالا، ای خداوند، پاترسُش بیگین و به نوکُرُن خو نظری بُکن تا همیطو وا پاهار تَمُن، اَکَلِمُتُ گپ بَرَن،

اَ مُرْدُن زنده ایکه. ۱۱ ایی عیسی همو سنگین که شما معمارُ رد تُکه، همو که سنگ اصلی ساختَمُن بوډن. ۱۲ جُل اُدر هیچک نجات نین، چونکه زیر اَسْمَن نُم دگه ای به آدمیزاد داده نبوډن تا اَ طریق اُ نجات پیدا بُکنیم.»

۱۳ وختی اَش شُدی پطرس و یوحنا پاهار شُهه و شُفه می که آدموی بیسواد و ناواردن، ماتش ایزه. اَش شُفه می که پطرس و یوحنا با عیسی هَسَتَرِن. ۱۴ ولی وختی شُدی اَ مَرَدی که شفا ایگفته پهلو پطرس و یوحنا ووستاده، دگه شُتُونست به ضَدَّ اَش چیزی بگن. ۱۵ ولی وختی دستور شُدا که اَش اَ شورا صَرا بَرِن، اَش وا همدگه به شور زدن نِشَتَن. ۱۶ اَش شاکو: «با ایی مَرَدو چه بُکنیم؟ به چه که همهٔ آدموی که توو اورشلیم زندگی اَکِن، اَدوین که علناً معجزه ای اَ طریق ایش اَنجُم بوډن و ما ناتونیم حاشایی بُکنیم. ۱۷ ولی تا ایی خبر پِشِته اَ ایی میون مردم پخش نبوډن، پیی به ایی مُرْدُ پاترسُش هادیم که دگه در نُم عیسی با هیچک گپ نَرَن.»

۱۸ اُغایه صداش شُکِه و گِدگن شُکِه که ابداً به نُم عیسی نه گپی بَرَن و نه تعلیمی هادِن. ۱۹ ولی پطرس و یوحنا ایطو جوابش شُدا: «شما خوتُ حکم بُکنی، کم تی اَنظر خدا درسِتِن، گوش دادن به گپ شما یا گوش دادن به گپ خدا؟ ۲۰ به چه که ما ناتونیم راجب اُچه مُدِیدِن و مُشَتِن گپ نزنیم.»

۲۱ اعضای شورا بعد اَ ایکه به پطرس و یوحنا خیلی پاترسُش شُدا، وِلشُ شُکِه، چونکه

به ای فکر گفنی که ایطو کاری بُکنی؟ تو نه به آدم، بلکه به خدا دورو اِدگفتن!»

وختی حَنانیا ایی گپن شِسُنَت، رو زمین گُفت و جُن ایدا! همه اُسوی که ایی کَضیه تُو شِسُنَت خِیلی دَلتَرک بوَدَن. ^۶ اُغایه نوخوaste تُوَن پا بوَدَن و به حَنانیا توو کفن شُپِیچی و صَرا شُبرُد، دَفنی شُکِه.

^۷ حدوداً سه ساعت بعد، زن حَنانیا بی خبر آ کَضیه اُجا هُند. ^۸ پطرس ازش ایپُرسی: «بهم یِگِه که زمِینُ به همی کِیمت تُفروخت؟»

سَفرِه جواب ایدا: «بله، همی کِیمت.» ^۹ ولی پطرس بهش ایگو: «به چه با همدگِه دَس به یِکی تُکِرَدَن تا روح خداوند امتحان بُکَنین؟ بیگین اُسُ که به شوت دَفن شُکِرَدَن هم وَه دَم دِرِن و به تو هم اَبَرَن.»

^{۱۰} درجا، سَفرِه پهلُو پا تَوی پطرس گُفت و جُن ایدا. وختی نوخوaste تُوَن داخل هُندِن، شُدی که اُ هم مُردَن. پَ صَرایِی شُبرُد، کنار شوش دَفن شُکِه. ^{۱۱} اُغایه یِک تَرس گِی و جُن تَمَن کَلِیسا و همه اُسوی گُفت، که ایی کَضیه تُو شِسُنَت.

نِشَنه تُو و معجزه تُوی زیادی اَنجُم اِبو

^{۱۲} نِشَنه تُو و معجزه تُوی زیادی وا دَس حوارین میون کوم اَنجُم شَبو. ایْمَندارن همه یِکدَل توو چارطایِی سِلِیْمَن جَمع شابودَه. ^{۱۳} آ بکیه مردم هیچک جِراَت ایناکه وارد جَمعش بَیشت، ولی مردم بهش خِیلی احترام شاناه. ^{۱۴} بِشْتِه آ هر زَمَنی مردم ایْمَن شاوا و به خداوند مُلَحک شابو، هم زن و هم مرد، ^{۱۵} تا جائی که حتی به مَرِیضون توو خِیا بُن شِاوارَدَه و به اُسُ رو جاگِه تُو و رو تَخَت شِاخوابوندَه تا وختی پطرس آ اُجا رد اِبو، لااقل سایه اش

^{۳۰} و دَس خو هم به شفا دراز بُکن و آ طریق تُم خادِم مَقْدَسَت عِیسی، نِشَنه تُو و معجزه تُو نَمائِن بُکن.»

^{۳۱} بعد آ ایکه دعا شُکِه، جائی که اُجا جَمع هَسْتَرِن جُنَبِشَت ایکه و اُسُ همه آ روح قَدوس خدا پُر بوَدَن، و آ کَلَم خدا وا پاهاَر گپ شازَه.

شَرِیک بوَدَن ایْمَندارن تو همی چی

^{۳۲} همه ایْمَندارن آ دَل و جُن یِکی تَرِن و هِیچک ایناگو چِیزی آ مال و مِمالی مال خوشِن، بلکه اُسُ تو همی چی با هم شَرِیک تَرِن. ^{۳۳} حوارین با کَدَرَت زیادی به زنده بوَدَن خداوند عِیسی گواهی شادا و فیض گِی رو همه اُسُ هَسْتِه. ^{۳۴} میون اُسُ هِیچ آدمی محتاج نَهَه، به چه که هَرکَ زمین یا لَهْری ای شِسْتِه، شِفرِوخت و پول اُنچه که ایفروخته شَو ^{۳۵} جلو پا حوارین شَناها تا طِبِک نیاز هَرکَ بَیْنش بَش بُبوت. ^{۳۶} ایسُف هم که آ طِیفِه لاوی و مال قِرس و حوارین به اُ برنابا صدایِی شازَه یعنی 'مَشَوَق'، ^{۳۷} زمینی که اِشِسْتِه، ایفروخت و پولش ایوا، جلو پا حوارین ایناه.

حَنانیا و سَفرِه

۵ ولی به مَرَدی که حَنانیا نِیْمَش وا زَنش سَفرِه یِه مِلِکُ ایفروخت، ^۲ حَنانیا یِه کِسمَت آ پول پهلُو خوش نگه ایکه، و زَنشَم آ ایی کَضیه با خَبَر، و فِکِه یِه مَقْداری آ پول ایوا، جلو پا حوارین ایناه. ^۳ ولی پطرس به آ ایگو: «حَنانیا، به چه اِتِواشت شِیْطَن دَلت ایطو پُر بُکنت که به روح قَدوس خدا دورو یِگی و به کِسمَت آ پول زمِینُ به خوت نگه بُکنی؟ ^۴ مگِه گِیل آ ایکه بُفروشی مال خوت نَهَه؟ مگِه بعد آ فروشش هم پولی دَس خوت نَهَسْتِه؟ به چه

۲۷ وختی به خوارین شُوارد، به اَشُ رو وا رو شورا سُناها. کاهن گپو ازش ایپرسی: ۲۸ «ما شدیداً به شما گِدِگن مُکِه که دگه به ایی نُم تعلیم نَدین، ولی شما اورشلیمُ با تعلیم خو پُر نُکِرْدن و تاوات خون ایی آدم وا گِرْدن ما یِگِرْدنِین.»

۲۹ ولی پطرس و بکیه خوارین جواب سُدا: «ما بایه آ خدا اطاعت بُکنیم نه آ آدم.» ۳۰ خدای جَدُم، عیسائو زنده ایکه همو عیساپی که شما به صلیب ایئیکشُ، ایئُگشت ۳۱ خدا به عیسی بالا ایپرد و به دَس راست خو ایناه، و به اُ سرور و نجات‌دهنده ایکه تا به کوم یهود فرصت هاید تا توبه بُکِن و گناهشُ بخشیده بَیشت. ۳۲ و ما شاهدوی ایی چِپَرْتیم، همطو که روح قَدوس خدا هم شاهدین، همو روحی که خدا اُ رو به کسونی ایداین که ازش اطاعت آکِن.»

۳۳ وختی اعضای شورا ایی گپُن شُشنت خیلی گِرِنگی بوْدن و شُخواست به خوارین بُگَشِن. ۳۴ ولی توو شورا یه مَرْدی که نُمی گامالائیل، و آ فرقه فریسی. اُ معلّم شریعت و همه مردم بهش احترام شاناه. گامالائیل ووستا و دستور ایدا به خوارین چن لحظه صرا شُبَرن. ۳۵ بعد اُ به کسونی که اُجائرن ایگو: «ای مَرْدن کوم یهود، حواسُ بُبوت که با ایی آدم چه تاوات بُکنی.» ۳۶ چونکه چن وخت پیش، یه مَرْدی که نُمی تَفوداس و ادعا شَکِه به خوش کَسین پا بو، و تقریباً چهارصد نُفر بهش مُلَحک بوْدن. ولی به اُ شُگشت و دُمباله رُوش همه تاک و پراک و نیست بوْدن. ۳۷ بعد آ اُ، یهودای جلیلی موکع سرشماری پا بو و یه عده اُ مَرْدُم دُمبال خوش ایگَشند. ولی اُ هم نیست بو و همه دُمباله رُوش تاک و پراک بوْدن. ۳۸ پُ درباره ایی مسئله هم، بهتُ

رو بعضیشُ یِکت تا شفا یِگرن. ۱۶ همیطوم مردم آشهروی دور و وَر اورشلیم شاهنده و به مریض و کسونی که روحوی ناپاک توو جُنِشُ نَه شاورده، و همشُ شفا شاگه.

خوارین دستگیر و آزاد این

۱۷ ولی کاهن گپو و همه آدَمَش که آ فرقه صَدوقی هَسْتَرِن، آ دیدن کوری زیاد دَس به کار بوْدن ۱۸ و به خوارین شُگه، و توو زندونی شُکردون که همه طور آدمی اُجا هَسْتِه. ۱۹ ولی غایه شُو، یه فرشته خدانود دروی زندونُ واز ایکه و به اَشُ درایوارد. و ایگو: ۲۰ «پری و داخل معبد ووستی و درباره پیغم کامل ایی زندگی وا مردم گپ یِزی.»

۲۱ خوارین وختی ایی شُشنت صُحب شَفَک وا معبد رفتن و شروع به تعلیم دادن شُگه. وختی کاهن گپو و آدَمَش هُنْدِن، اعضای شورا و همه شَبخوی کوم یهودُ صدا شُگه و چن نُفرُ وا زندون شُفرستا تا به خوارین بیارن. ۲۲ ولی وختی مامورُ داخل زندون رفتن، به خوارین توو زندون پیدا شُنَکِه. پ برگشتن، خبر سُدا که: ۲۳ «دروی زندون گفل و کایم و پاسبُن هم دم دُر ووستادرن. ولی وختی درئو واز مُکِه، داخل به هیچک پیدا مُنَکِه.» ۲۴ وختی فرمُنده نَگهَبُنوی معبد و کاهنوی گپ معبد ایی گپ نُو شُشنت، درباره خوارین خیلی حیرون بوْدن، و توو فکر رفتن که آخر عاکبت ایی کار چه ایو.

۲۵ همی موگع، یکی هُند و بهش ایگو: «بیگینی مردوی که توو زندون نُگِرْدنده، تو معبد ووستادن و به مردم تعلیم آدادن.» ۲۶ پ فرمُنده نَگهَبُنوی معبد با مامورُ رفتن و به خوارین شُوارد، ولی نه وا زور، چون شاترسی مردم سنگسارشُ بُکِن.

شُکِه، و روی اَش دَس سُناها و بهش بُرکت شُدا.

۷ پ گلم خدا همه جا پخش شِبو و همیطو هم تعداد شاگردن توو شهر اورشلیم خیلی زیاد شِبو و عده زیادی آ کاهن هم به عیسی ایمن شُوا و آ ای ایمن اطاعت شاکیه.

به استیفان شُکِه

۸ استیفان پُر آ فیض و کُدرت هسته و معجزه نو و نِشنه نُوی گی میون مردم آنجُم شُدا. ۹ چن نفر آ اعضای یه عبادتگاهی، که معروف به 'عبادتگاه آزاد بودُن'، بلند بودن و وا استیفان بحث شُکِه. میونش یهودیون شهروی قیروان و اسکندریه و منطکه نُوی کیلیکیه و آسیا هم هسترن. ۱۰ ولی اَش شُنیتونست جلو آ روح خدا و حکمتی که استیفان آ طریق اُگپ شَره، ووستن. ۱۱ پ چن نفر دُرکای تیز شُکِه تا بگن: «ما مُشُنن که استیفان به موسی پیغمبر و خدا کُفر شُگو.» ۱۲ اَش به مردم و شیخ و معلمی تورات سُک شُکِه و رو سر استیفان رختن، به اُشُکِه و حد شورا شُبرد. ۱۳ چن تا شاهد قلابی هم شُوا که شاگو: «ای آدم یه لحظه آم آ گپ زدن به ضد ای جایگاه مقدس و به ضد شریعت دَس ناگیشه. ۱۴ چونکه ما مُشُنن که شُگو عیسی ناصری ای جایگاه و بیرون اُگنت و رسموی که موسی به ما ایدادن، تغیر اِدت.» ۱۵ همه کسونی که توو شورا نِشترن خیره استیفان بودن و شُدی که روی مئه روی یه فرشته هسته.

گَین استیفان

۷ کاهن گپو آ استیفان ایپُرسی: «ای گپ راستن؟»

اگم که دَس آ سر ای آدم بَسی و به اَش به حال خوش بُنوسی. چونکه اگه نیت یا عملش انسانی بُبوت، ای کار وا جا نازسه. ۳۹ ولی اگه آ خدا بَشت، ناتونین نابودش بُکنن. اُ موگع شما به ضد خدا عمل اِکُردین! پ اَش به گپن گاملائیل گوش شُدا ۴۰ و به حوارین صدا شَره که بیان داخل. شلاقش شَره و گِدگن شُکِه که دگه به نُم عیسی گپ نَزَن، آغابه وِلش شُکِه بَرن.

۴۱ آغابه حوارین آپهلو اعضا شورا صَرا رفتن، و خوشال_ترن که لایک ای بودرن که وا خاطر نُم عیسی بهش بی حرمتی بَشت. ۴۲ اَش هر رو، توو معبد و سِرا و سِرا، آ تعلیم دادن و اعلام ایکه مسیح موعود همو عیسان، دَس سُتکشی.

گَین هفت نفر به خدمت

۶ توو همی روزوی که تعداد شاگردن زیاد شِبو، یهودیونی که زبَنش یونانی آ یهودیونی که زبَنش عبرانی گله شُکِه. به خاطریکه درباره جیره روزونه بیوه زبَنش کوتاهی شِبو. ۲ اُ دوازده تا شاگرد، تُمَن شاگردن صدا شُکِه و شُگو: «درست نَن که ما به خاطر جیره دادن به مردم، آ تعلیم گلم خدا غافل بَسیم. ۳ پ ای کاکانن، آ میون خو هفت نفر که خوشنام و پُر آ روح خدا و حکمتن گَین بُکنی تا ای وظیفه بهش هادیم. ۴ ولی ما به خوُم و خف دعا و خدمت گلم خدا اُگنیم.»

۵ همه اَشویی که جمع بودرن آ ای گپ خوشش هُند. پ به استیفان که مَرَدی پُر آ ایمن و پُر آ روح قدوس خدائه، گَین شُکِه. و همیطوم به فیلیپس، پروخُروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس و نیکولائوس، که مال شهر آنطاکیه هسته و گبل یهودی بوده. ۶ به ایش پهلو حوارین شُوارد و حوارین هم بهش دعا

که توو مصر غَلَه یافت اِبو، به جدُم توو
 اَوَلین سفرشُ اُجا ایفرستا. ^{۱۳} توو دَومین سفر،
 ایسُف به کاکائش ایگو که کِن و فرعون با
 خانواده ایسُف آشنا بو. ^{۱۴} ایسُف پی پِی
 یَعکوب و همه کومودونش ایفرستا و به اَش
 که همه وا هم هفتاد و پنج نُفرن اِیطلبی.
^{۱۵} یَعکوب و مصر رَه و همو جائم مُرد، هم
 یَعکوب و هم جدُم؛ ^{۱۶} ولی جنازه ئوش به
 شهر شکیم بُرشگردن و توو گبری دفن شُکه
 که اِبرایم توو شکیم و نُگره اِ پُسوی حمور
 ایخریده.

^{۱۷} «ولی همیطو که زَمَن به حکیکت رسیدن
 وعده خدا به اِبرایم نَزیک شُبو، تعداد کوم ما
 هم توو مصر خیلی زیاد شُبو، ^{۱۸} تا موکی که
 توو مصر یه پادشاه دَگه هُند که به ایسُف
 ایناشناخت. ^{۱۹} اُ با کوم ما و حیلَه رفتار ایکه
 و به جدُم ظلم زیادی ایکه و مجبورشُ ایکه که
 طفلُن خو صرا ول بُکِن تا زنده نَمونن.

^{۲۰} «توو همی موگَع هَسْتَه که موسی و دنیا
 هُند. اُ توو چَهم خدا جُن. موسی سه ماه توو
 لَهر پِیش گپ بو. ^{۲۱} وختی که موسائو صِرا ول
 شُکه، دُخت فرعون به اِ اییبی و مَثه پُس خو
 گِیش ایکه. ^{۲۲} موسی تَمَن حکمت مصری ئو
 یاد ایکه و توو گپ و گفت و رفتاری یه آدم با
 کُدرتی بو.

^{۲۳} «وختی که موسی چهل سالی بو، به دلی
 گفت که وا دیدن کاکائش، یعنی نسل یَعکوب
 بِرت. ^{۲۴} وختی ایدی یه مرد مصری به یکی اُ اَش
 ظلم اکرَدن، موسی پشت اُ مظلوم ایگه و با
 گشتن اُ مصری، تکاصش ایگه. ^{۲۵} موسی گُمن
 شُکه کاکائش اَفهَمَن که خدا شَوَات و دَس اُ به
 اَش نجات هادِه، ولی اَش شَتَفَهَمی. ^{۲۶} صَباش،
 موسی دو نُفر اُ اَش ایدی که با هم جر و دعوا
 شاکه، و با اِی نیت که صلحشُ هادِه بهشُ

^۲ استیفان ایگو: «ای کاکائُن و ای پِین، به مه
 گوش هادی! موکی که جد ما اِبرایم پیغمبر
 توو منطقه بین النهرین زندگی شُکه، گبل اِ ایکه
 به شهر حَران کوچ بُکنت، خدای پُر جلال به
 اُ نَمائِن بو، ^۳ و بهش ایگو: «اُ سرزمین خو و اُ
 پهلوی کوم و خویش خو در بُدو، به اُ سرزمینی
 که به تو نِشَن آدم، بِرَه.»

^۴ «پ، اُ سرزمین گلدانین راه گفت و داخل
 شهر حَران جاگیر بو. بعد اِ ایکه پِیش مُرد،
 خدا به اِبرایم اُ اُجا به اِی سرزمینی که اِمرو
 توش زندگی اُکِنین، ایفرستا. ^۵ با اِی حال خدا
 به اِبرایم اِیجا هیچ ارث اِیندا حتی گِد به وجب
 زمین؛ ولی وعده ایدا که اِبرایم و نسل بعد اُ
 رو صاحب اِی سرزمین بُکنت، با ایکه اِبرایم اُ
 موگَع هِنوزا چک و چوکی اِینَهه. ^۶ خدا به اِبرایم
 ایگو که نسل اُ، توو سرزمین غریبه ئو، توو
 غربت زندگی اُکِنین، و اَش چهارصد سال نسل
 اِبرایم برده خوش اُکِنین و بهشُ ظلم اُکِنین. ^۷ و
 خدا اِی هم ایگو که: «ولی مه به اُ ملتی که
 ایشُ بردگیش اُکِنین، سزاش اُدم و بعدی، کوم
 مه اُ اُجا اَرَن و به مه توو همی جا پرستش اُکِنین.»
^۸ خدا به اِبرایم عهد سُنَت کِرَدن ایدا. پ اِبرایم
 یه پُس به نُم اِسحاک گیرش هُند و به اُ توو روز
 هشتم سُنَت ایکه. و اِسحاک هم یه پُس به نُم
 یَعکوب گیرش هُند، و یَعکوب هم دوازده تا
 پُس گیرش هُند که جدوی مائِن.

^۹ «و جدُم اُ دیدن کوری، ایسُف به مصر
 شُفروخت. ولی خدا با ایسُف. ^{۱۰} و به اُ اُ تَمَن
 مصیبتش اُزاد ایکه، و بهش حکمت ایدا، تو
 چَهم فرعون پادشاه مصر عزیزش ایکه، طوری
 که به ایسُف حاکم مصر و همه دَربار خو ایکه.
^{۱۱} «اُغایه کَحطی و مصیبت گپی توو تَمَن
 سرزمین مصر و کنعان هُند و جدُم شُتُونست
 جیره یافت بُکِنین. ^{۱۲} ولی یَعکوب وختی شُشُنَت

ایزه، و همیطوم وا جدموئه؛ موسی گم زندگی
بخش ایگه تا اُ رو به ما هاید.

۳۹ «جدم شنخواست که آ موسی اطاعت
بکنن، بلکه پسی شَره، و توو دلش وَا طَره مصر
برگشتن. ۴۰ اَش به هارون شگو: “به ما بُن
درست بکن، تا خدائن ما بَشن و تیغار ما بِرن،
چونکه نادونیم ای موسایی که به ما آ سرزمین
مصر در ایوا، چه وا سَری هُندن!” ۴۱ توو اُ
روژن هسته که یه بُت شکل گسکی شُساخت
و به اُ بُت، گُرنی تکدیم شُکه و یِ اُ بُتی که وا
دَس خو شُساخته خوشالی شایکه. ۴۲ ولی خدا
اَش رو پرایگردند و اَش رو به حال خوش ول
ایکه تا به اِستاله ثوی آسَمَن پیرستن؛ همطو
که توو کتاب پیغمبرن نوشته بودن که:

«ای نسل یَعکوب، توو اُ چهل سالی که
توو لَرِدکی هسترین،
مگه اُ حیوونوی که تَکُشت و گُرنی تُکه،
به مه تکدیم تُکه؟

۴۳ شما چادر بُت مُلوک و اِستاله خدات
رِفاَن وا دوش خو تُکشی.

یعنی اُ بُتویی که درست تُکه تا پرستش
شو بکنن.

مه آم شمائو به اُ پل بابل تبعید اکنم.”
۴۴ «جدم چادر گواهی توو لَرِدکی شَهسته،
همو چادری که موسی اُ رو به دستور خدا
طَبِک اُ الگوی که ایدیده، درست ایکه.
۴۵ جدم وختی وایوشع، سرزمین کنعان اُ اُ ملت
پس شُگه، چادر گواهی با خوش شُوارد. همو
ملتویی که خدا جلو چهم جدم اُ سرزمین دَرِش
ایکه، اُ چادر تا زَمَن داوود پادشاه اُجا هسته.
۴۶ داوود تو چهم خدا عزیز بو و خواهش ایکه
که یه لَهر به خدای یَعکوب بَبنده. ۴۷ ولی
سَلِیْمَن پادشاه که به خدا یه لَهر ایست.
۴۸ با ایکه خدای متعال توو لَهروی که وا دَس

ایگو: “ای مَرْدَن، شما کاکائین، به چه به همدگه
ظلم اکرَدین؟”

۲۷ «ولی اُ آدمی که به هَمساده خو ظلم
شُکه، به موسی هُل ایدا و ایگو: “ک به تو
حاکم و قاضی ما ایکه؟ ۲۸ توا به مه هم بگشی
نه؟ همطو که دوش به اُ مصری اِتگشت.”
۲۹ وختی موسی ایی شِشُنَت، در رَه و توو
سرزمین مدیان توو غربت مُند و اُجا دو تا پُس
گیرش هُند.

۳۰ «چهل سال گذشت. یه رو توو لَرِدکی،
نَزِیک کوه سینا، یه فرشته توو شعله بُته ای
که سوزون به موسی نَماین بو. ۳۱ وختی موسی
ایی ایدی اُ ایی چیزی که ایدیده تعجب ایکه. و
همیطو که نَزِیک شَره تا نگاه بکنن، صدایی اُ
خداوند به اُ رسی که: ۳۲ “مه هَسَم خدای بُن
تو، خدای اِبَرایم، اِسحاک و یَعکوب.” لِرز توو
جُن موسی گفت و جرأت اینکه نگاه بکنن.

۳۳ «پ، خداوند به اُ ایگو: “جوتی خو اُ پات
در بیار، به چه که جایی که رو اُ ووستادی
زمین مقدسین. ۳۴ البته که مه مصیبت کوُم
که توو مصرن اُمَدیدن و ناله ثوش مِشَنن، و
زیر هُندم تا به اَش آزاد بکنم. حالا بُدو، مه به
تو به مصر اِفِرِستَم.”

۳۵ «همی موسایی که کوم ما به اُ رد شُکه
و بهش شگو: “ک به تو حاکم و قاضی ایکه؟”
خدا ایی مَرْد و دَس اُ فرشته ای که توو بُته بهش
نَماین بو، اِیفرِستا، تا هم حاکم و هم آزادکننده
بَیش. ۳۶ ایی مَرْد به اَش اُ مصر در ایوا و چهل
سال توو مصر و توو دیریای سرخ و توو لَرِدکی
معجزه ثو و نِشَنه ثویی اَنجَم ایدا.

۳۷ «همی موسائه که به نسل یَعکوب ایگو:
“خدا اُ میون کاکائت، پیغمبری مِثِه مه بهت
اِفِرِسته.” ۳۸ همی موسائه که توو لَرِدکی با
مَرْدَم، و اُ فرشته ای که توو کوه سینا با اُ گپ

۵۹ وختی به استیفان سنگسار شایکه، اُ غار ایزه، ایگو: «ای خداوند عیسی، روح مه ئو پیگه!»^{۶۰} و جُک ایزه، و غار ایزه: «ای خداوند، ای گناه پای ایش منوس.» ایی ایگو و مُرد.

سولس به ایمندارن اذیت و آزار ارسونه

سولس آایکه به استیفان شُکشته، راضی. **Λ** توو اُ روز، اذیت و آزار زیادی به ضد کلیسا توو شهر اورشلیم شروع بو، طوری که جُل خوارین، همه ایمندارن توو منطقه ئوی یهودیه و سامره تاک و پراک بودن.^۲ مردوی دیندار به استیفان دفن شُکه و پُرسه گپی بهش شُکه.^۳ ولی سولس به کلیسا عذاب شرسند و سیراه و سیراه شگشت، به زَن و مردون گهگشر شُکه و توو زندان شکردوند.

فیلیپس توو سامره مسیح اعلام اکنت

۴ ایمندارنی که تاک و پراک بودن، هر جا که شاره، گلم خدائو تعلیم شادا.^۵ فیلیپس هم به یه تا اُ شهروی سامره ره و مسیح به مردم اُجا اعلام ایکه.^۶ جماعت وختی گپن فیلیپس شُشنت و نِشنه ئوی که انجُم شدائو شُدی، جُمَلگی وا دِگت به اُچه که شگو گوش شُکشی؛^۷ چونکه روحوی ناپاک آ خیلی آ آدمویی که گرفتارش تَرِن با غار، در هُندِن و خیلی آ فلج و لَنگ شفا شُکه.^۸ پ توو اُ شهر شادی گپی راه گفت.

ایمن واردن شمعون جادوگر

۹ ولی توو اُ شهر یه مردی که نُمی شمعون زندگی شُکه. اُ پشِرتَن توو اُ شهر جادوگری شُکه و مردم سامره آ کاروش حیرون کُرن. شمعون

آدمی درست ابوت نامونه، همطو که إشعیای پیغمبر اگت:

۴۹ «خداوند اگت:

‘آسمُن تخت پادشاهی مَن و زمین کُرسی زیر پای مَن! چه طور لَهری به مه آبنَدین، یا جای استراحتم کان؟

۵۰ مگه دس مه همه ایی چیژئو درست اینِکه؟“

۵۱ «ای کوم سرگش، ای شمایی که دل و گوشت ختنه نبودن! شما همیشه رو وا رو روح قدوس خدا اووستین. شما هم همو کاری اکنین که جدت شُکه.^{۵۲} کم یه تا آ پیغمبرن که آ دس جدت اذیت و آزار ایندیدن؟ اُش حتی، پیغمبروی که هُندِن اُ صالح اُ گبل اعلام شُکرده، شُکشت؛ همو که شما الان به اُ خیانت تکریدن و اینگشِتن،^{۵۳} شمایی که شریعت که توسط فرشته ئون داده بو، نِگه و بهش عمل نُنِکه.»

سنگسار بودن استیفان

۵۴ اعضای شورا وختی ایی گپن شُشنت، گِرَنگی بودن و دندون کورچی شُکه.^{۵۵} ولی استیفان که پُر اُ روح قدوس خدائه، به آسمُن خیره بو، و به جلال خدا و به عیسی که دس راست خدا ووستاده ایدی.^{۵۶} استیفان ایگو: «بیگینی، آدیدم که آسمُن واز بودن و پُس انسان به دس راست خدا ووستادِن.»

۵۷ ولی اُش غار شَرَه گوش خو شُگه، و همه وا هم به استیفان حمله شُکه.^{۵۸} بعد به اُ گهگشر شُکه آ شهر در شُبرد، و سنگساری شُکه. شاهدن جِمه ئو خو پهلو پاؤی نوخواسته ای که نُمی سولس شُناها.

^{۲۴} شَمعون ایگو: «شما بی مه پهلو خداوند دعا بُکنی تا هیچتا آ آنچه که تُگفتن وا سُرُم نیاد.»

^{۲۵} پطرس و یوحنا بعد آ گواهی دادن و اعلام کِرِدن گُم خداوند، به اورشلیم برگشتن. اَشُ توو راه به خیلی آ داهاتوی سامره انجیل اعلام شُکه.

فیلیپس و خواجه سرای حبشی

^{۲۶} به فرشته خداوند به فیلیپس ایگو: «هُرُس و طَرَه جنوب پَرَه، همو راهی که آ اورشلیم وا طَرَه غزه آرَت.» اُجا لَرِدکین. ^{۲۷} فیلیپس هم پا بو و راه گفت، توو راه به خواجه حبشی رسی. اُ به تا آ آدموی گپ دربارِ 'گنداکه'، ملکه حبشه هسته، و همه خزونه ملکه دستش. خواجه بی پرستش خدا وا اورشلیم هَنده ^{۲۸} و توو راه برگشت، توو گالسکه خو نشته و کتاب اِشعیای پیغمبر شخوند. ^{۲۹} روح خدا به فیلیپس ایگو: «پَرَه نَریک و واکل اُ گالسکه بَش.»

^{۳۰} پ فیلیپس طَرَه گالسکه دُو ایزه و بشنُت که خواجه کتاب اِشعیای پیغمبر آخوندن. ازش ایترسی: «اُ چیزی که آخوندی، آفهمیدی؟»

^{۳۱} خواجه ایگو: «چطو اِتُونُم بُهْمُم، اگه کسی راهنماییم نُکن؟» پ آ فیلیپس خواهش ایکه سوار بَشت و حدی بنینگت. ^{۳۲} اُ کِسَمَت آ نوشته مقدس که خواجه شخوند، ای هسته: «مِته گهری که آبرن تا سَری بُرن،

و مِته بَرَه‌ای که پهلو پشم چن خو اَرْمَن، همطوَم اُ لو خو واز ناگن.

^{۳۳} موکی که تحقیر شَبو، عدالت اُ دریغ بو؛

کِ اِتُون اَنسل اُ گپ پَرَنت؟

ادعا شُکه به خوش کِسن. ^{۱۰} همه آ کوچک و گپ، به اُ گوش شادا و شاگو: «اُ کُدرت گپ خدا که اگن، ایبن.» ^{۱۱} و مردم به شَمعون گوش شادا، چونکه آ دیرَوَه که به اَشُ و جادوگری خو حیرون ایکرده. ^{۱۲} ولی وختی اَشُ به خبر خاش فیلیپس که دربار پادشاهی خدا و دربارهُم عیسی مسیح، ایمن شُوارد، هم مرد و هم زن، غسل تعمید شُگه. ^{۱۳} حتی شَمعون خوش هم ایمن ایوارد و بعد آ تعمید گفتن یکسره واکل فیلیپس هسته. شَمعون آ دیدن نِشَنه تُو و معجزه تُو ی گپی که اَنجُم شَبو، تعجب ایکرده.

^{۱۴} وختی خوارین توو اورشلیم شُشُنِت که سامریون گُم خدائو کیول شُکُردن، به پطرس و یوحنا حدش شُفرستا. ^{۱۵} اُ دو تا به منطقه سامره هُندن، وازشُ دعا شُکه تا روح قدّوس خدائو دریافت بُکنن، ^{۱۶} به چه که هِنو روح قدّوس خدا به هیچتا اَشُ نازل نبوده، بلکه اَشُ فکه به نُم خداوند عیسی تعمید شُگفته. ^{۱۷} پ پطرس و یوحنا دَس خو رو اَشُ شُناها و اَشُ روح قدّوس خدائو دریافت شُکه.

^{۱۸} شَمعون وختی ایدی که با دَس ناهادِن خوارین رو مردم، روح خدا بهش داده اِبو، به مقدار پولی ایوارد و ^{۱۹} به خوارین ایگو: «به مه هم ای کُدرت هادِن تا رو هَرک دَس بُنوسُم، روح قدّوس خدائو بَگنت.»

^{۲۰} ولی پطرس بهش ایگو: «پولت با خوت نابود بَشت! چونکه فکر اِتکه اِتونی عطای خدائو با پول به دَس بیاری! ^{۲۱} تو نه کِسَمَتی آ ای خدمتی و نه آ ای خدمت سهمی اِتَهه، چون دلت در محضر خدا صاف نَن. ^{۲۲} پ آ ای بدی خو توبه بُکن و در محضر خداوند دعا بُکن تا بلکه نیت دلت بخشیده بُبوت؛ ^{۲۳} به چه که اَدیدم پُر آ زهر گیشی و اسیر بدی.»

۳ همیطو که توو راهه، وختی به دمشق
نیزیک بو، یکهو نوری آ آسْمَن دوری بَرخ ایزه.
۴ سولس رو زمین گفَت، صدایی شِشْنُت که
بهش شْگُو: «شائول، شائول، به چه به مه
اذیت و آزار آرسونی؟»

۵ سولس ایگو: «سرورم، تو کی؟»
ا ایگو: «مه عیسی آم همو که تو اذیت و
آزارش آرسونی. ۶ ولی هُرس و وا شهر بَره. اُجا
بهت گفْتَه اِبو که بایه چه بُکنی.»

۷ همسِنگَارَن سولس ساکت ووستادَرَن؛ اَشْ
صدائو شاشنوت، ولی به کسی شُنادی.
۸ سولس آ زمین پا بو، و با ایکه چْهْمُش وَاَر
ولی اِیْتُونِست چیزی بَگینه؛ پ دِسی شِگِه و
به ا وَا دمشق شُبرد. ۹ اُسه رو کور. نه چیزی
شْخا و نه چیزی شَنوشی.

۱۰ توو دمشق به مَرَدی زندگی شکه که نُمی
خَنانیاَه و یه تا آ شاگردَن عیسائَه. خداوند توو
رُویا به ا ایگو: «خَنانیا!»

اُثم ایگو: «بُفرما، در خَدْمَتُم ای خداوند!»
۱۱ خداوند به خَنانیا ایگو: «هُرس و وا طَرَه
کُنچیلی که 'راست' نُمِشِن بَره و توو لَهر یهودا،
سِراک سولس تارسوسی بَگِه. به چه که اُ دعا
نَکِرَدَن، ۱۲ و توو رویا یه تا مَرَدی که نُمی
خَنانیا ایدیدَن، که آتا و رو اُ دَس آنوَسِه تا
چْهْمُی دوباره بَگینه.»

۱۳ ولی خَنانیا جواب ایدا: «ای خداوند، آ
خیلی دُباره ای مرد مِشْنُتَن که توو اورشلیم به
اُشُوی که به تو ایْمَن شْهَه چْکک ظلم اَیکِرَدَن.
۱۴ و ای جا هم آ طَرَه کاهنوی گپ اختیار
اِشَه تا هَرک نُم توو پرستش اَکنت، دستگیر
بُکنت.»

چونکه زندگی اُ، آ رو زمین گِفْتَه بو.»
۳۴ خواجه به فیلیپس ایگو: «خواهش اَکُنُم
به مه بَگی که اِشعیای پیْعُمْبَر، ای حرف دُباره
ک اَکفَتَن دُباره خوی یا یه کِیس دَگِه؟» ۳۵ پ
فیلیپس شروع به گپ زدن ایکه و آ همی
کِسمَت آ نوشته نُوی مقدس شروع ایکه، و
خبر خاش دُباره عیسی به خواجه ایدا.

۳۶ همیطو که توو راه شارفته، سر هُوو
رسیدَن. خواجه ایگو: «نگاه بُکن، ایجا هُوو
هَسْتَن! چه جلو تعمید گفْتَن مه ئو اَکنت؟»
۳۷ فیلیپس ایگو: «اگِه با تَمَن دل خو ایْمَن
بیاری، بُکی نین.» خواجه ایگو: «ایْمَن اَمْهَسْتَن
که عیسی مسیح پُس خدان.»

۳۸ خواجه قَرْمَن ایدا گالسهگه ئو نَگِه بُکِنَن،
و فیلیپس و خواجه، دو تاش توو هُوو رَفْتَن
و فیلیپس به ا تعمید ایدا. ۳۹ وختی آ هُوو در
هَنَدِن، روح خداوند فیلیپس ایگِه و اَیْرَد و
خواجه دَگِه به ا اَیْدی. خواجه وا شادی به
راه خو ادامه ایدا. ۴۰ ولی فیلیپس به خو توو
شهر اشدود پیدا ایکه. اُ توو هَمَه شَهروی اُ
منطکه شْگِشت و انجیل اِعلام شْکِه، تا به
شهر قِیصریه رِسی.

ایْمَن و اَرِدَن سولس

۹ ولی سولس که آ تهديد و گَشْتَن شاگردَن
خداوند اصلا دَس بردار نَهْسْتَه، حد
کاهن گِپو رَه ۲ و آ کاهن گِپو اِخواست به
عبادتگاهوی یهودیون توو شهر دمشق نومه
نُوی بنویسه تا اگِه آ آدموی طریقت، کسی پیدا
ایکه، یعنی کسونی که دُمباله رو عیسائَن، چه
زن و چه مرد، گت بسته وا شهر اورشلیم بیاره.

شاگردین شائول، موکع شُو به اُ توو گیفیری
شُناها، و آ یه شکاف که توو دیوال دور شهر
زیری شُفرِستا.

شائول توو اورشلیم

۲۶ وختی شائول به اورشلیم رسی، سعی ایکه
واکِل شاگردن بَشت. اَشُ همه آ اُ شازرسی، به
چه که باور شُناکه که اُ واکعاً شاگرد عیسی
بودن. ۲۷ ولی برنابا به اُ ایسی و پهلوی خوارین
ایوا، بهشُ نکل ایکه که چطوکا شائول توو راه
دمشق خداوند ایدیدن و خداوند چطوکا با اُ
گپ ایزدن و اُ چطوکا توو دمشق به نُم عیسی
وا پاهار تعلیم ایدادن. ۲۸ پ شائول پهلوی اَشُ
مُند و توو اورشلیم همه جا آمد و رفت شَکه
و وا پاهار به نُم خداوند تعلیم شَدا. ۲۹ شائول
وا یهودیونی که زینش یونانی گپ شَره و بحث
شَکه، ولی اَشُ پِی اِی تَرِن که اِی بَکُشن. ۳۰ وختی
کاکائُن آ اِی کُضیه واخبر بودن، به شائول به
شهر قیصریه شُوا و اُجا به شهر تارسوس
شُفرِستا.

۳۱ ایطوکا کلیسائیونی که توو سرتاسر منطقه
نُوی یهودیه و جلیل و سامره هَسَرن آرامش
پیدا شُکه، و بنا شابو. اِی مُندارُن با تِرس خداوند
زندگی شَکه و با دلگرمی روح قدّوس خدا
تعدادش زیاده شَبو.

شفای اینیاس

۳۲ پطرس که به همه جا سر شَره، وا شهر
لُدّه هم ره تا به اَشُوی که به مسیح اِی مُن
شُسته و اُجا زندگی شَکه بَگینه. ۳۳ اُجا به یه
نُفر ایدی که نُمی اینیاس. اُ هشت سال که فلج
و رو جا گفته. ۳۴ پطرس به اُ ایگو: «اینیاس،
عیسی مسیح به تو شفا آیت. هُرس و جاگه
خو جمع بُکن!» اُ درجا پا بو، ۳۵ همه اَشُوی

۱۵ ولی خداوند به حَنانیا ایگو: «بَره، چون
که اِی مرد ظرف گُزین بَوَدّه مَن تا نُم مه ئو
پهلوی غیریهودین و پادشاهن و نسل یَعکوب
بُبره. ۱۶ به چه که مه بهش نِشَن اَدَم که وا
خاطر نُم مه چَگک بایه زجر بَگِشه.»

۱۷ پ حَنانیا ره و داخل اُ لَهر بو. اُ دَس
خو رو شائول ایناها، ایگو: «ای کاکا، شائول،
خداوند عیسی که وختی وا اِیجا تَهند توو راه
بهت نَماین بو، به مه اِیفرِستادن تا چَهْمَنِت
دوباره بَگینه و آ روح قدّوس خدا پُر پِشی.»
۱۸ درجا یه چیزِی مِیّه حُج اُ چَهْموی شائول
گفت و چَهْمش دوباره روشن بو. اُغایه شائول
پا بو و غسل تعمید اِیگفت. ۱۹ بعد خوراک
ایخا و جُن اِیگه.

شائول توو عبادتگاهو عیسائو اعلام اَکنت

شائول چن رو با شاگردن توو دمشق
مُند. ۲۰ اُ درجا توو عبادتگاهو شروع به گپ
زِدن درباره عیسی ایکه و شَگو: «عیسی پُس
خدان.» ۲۱ هَک گِئِن اُ رو شَشُت تعجب
شَکه و شَگو: «مَگه اِی مرد همو نَن که
توو اورشلیم به اَشُوی که نُم عیسائو وا
زَین شاوا نابود شَکه؟ مَگه به اِی گُصد که
دستگیرش بُکنت و پهلوی کاهنوی گپ شَیَره،
ایجا نَهندن؟» ۲۲ ولی شائول هر رو کویتِه شَبو
و به یهودیونی که داخل دمشق زندگی شَکه،
بادلایی که اینا بَوَدّه رد بُکنی، کانعش شَکه و
ثابت شَکه که عیسی همو مسیح موعودن.

در رفتن شائول اَدمشق

۲۳ بعد آ گذشت روزن زیادی، یهودیون
نَکشه شَکشی به شائول بَکُشن. ۲۴ ولی شائول
اُ نَکشه شو واخبر بو. اَشُ شُو و رو آ دروازه
نُوی شهر پاسَبنی شَکه تا به اُ بَکُشن. ۲۵ ولی

که توو لُده و شارون زندگی شاکیه به اینیاس
شدی و وا طَرَه خداوند برگشتین.

زنده بودن طابیتا

۳۶ داخل شهر یافا یه تا شاگرد که نمی
طابیتا زنده زندگی شکیه. به طابیتا توو زین یونانی
دورکاس آگن یعنی آهو. ای زن خیلی کاروی
خبر شکیه و به فخر کمک شکیه. ۳۷ طابیتا توو
همو روزن مریض بو و مُرد. جسدی شُشوست
و داخل بالاختنه‌ای شُناها. ۳۸ به خاطریکه لُده
نزیک یافا هسته، وختی شاگردن شُشنت که
پطرس توو لُده‌آن، دو نُفر حدی شُفرستا و
خواهش شکیه و شُگو: «لطفاً فورنی حد ما
بُدو.»

۳۹ پ پطرس پا بو و واکش ره. وختی اُجا
رسی، به اُ به بالاختنه شُرد. زُنن بیوه همه
دوری شکیه، و وا گیریک لباس و جمه تُوبی
که دورکاس وختی زنده هسته ایدوخته ئو به
اُ نِشن شادا.

۴۰ ولی پطرس به همه اُش اُتاک در ایکه و
زانو ایزه، دعا ایکه. بعد رو ایکه و طَرَه جسد
و ایگو: «طابیتا، هُرس!» طابیتا چهمُ خو واز
ایکه و وختی به پطرس ایدی، ایگه نِشت.
۴۱ پطرس دس طابیتا ئو ایگه و بلندش ایکه.
اُغایه به اُشوبی که به مسیح ایمن شُسته و به
بیوه زُنن صدا ایکه و به طابیتا زنده تحویلش
ایدا. ۴۲ ای خبر آ ای سر تا اُ سر یافا ایپیچی
و خیلی به خداوند ایمن شُوا. ۴۳ پطرس روزن
زیادی توو یافا حدیه چرم ساز که نمی شُمعون
مُند.

پطرس و گرنلیوس

۱ • توو شهر قیصریه یه مَرَدی زندگی
شکیه، که نمی گرنلیوس. اُ یه افسر
رومی توو یه گرو گپ که نمی اُ گرو گردان
ایتالیایی. ۲ اُ و همه اهل لَهری دیندار و
خدائرس هسترن. گرنلیوس و دس دلبازی به
مردم صدکه شدا و همیشه به محضر خدا دعا
شکیه. ۳ یه رو دوزیر ساعت سه پسین خیلی
واضح توو رویا ایدی که یه فرشته خدا پهلوش
هُند و بهش ایگو: «ای گرنلیوس!»
۴ گرنلیوس و ترس بهش خیره بو و ایگو:
«بفرما، سروم!»

فرشته به اُ ایگو: «دعائوت و صدکه‌توت
منه یه هدیه یادگاری بالا رفتن و به محضر خدا
رسیدن. ۵ الان یه چن نُفر به شهر یافا بفرست
تا شُمعون معروف به پطرس ایجا بیارن. ۶ اُ
مهمون یه چرم سازن که نمی شُمعون و لَهری
لُو تِیون.»

۷ وختی فرشته‌ای که و اُ گپ شَرَه آ پهلوش
ره، گرنلیوس دو نُفر آ نوکُش و یه تا آسربازوی
که بهش خدمت شکیه و مرد دینداری هسته،
صدا ایزه ۸ و تَمَن کضیه بهش ایگو و یی اُش
به یافا ایفرستا.

رویای پطرس

۹ صَباش، وختی اُش توو راه هسترن و نزیک
شهر تَرِن، نزیکوی دوازده ظهر که پطرس بالا
سراه ره تا دعا بکُنت. ۱۰ پطرس گُشنه بو و
ایخواست چیزی بُخارت. ولی همو موگع که

رفیقین.^{۲۴} صَبَاش وَا قِصْرِیه رَسِیدِن. گُرنِلیوس منتظر اَشْ هَسْتَه، و کومودون و دوستوی نِزیکِ خو هم جمع ایگردَه.^{۲۵} وختی پطرس داخل لَهر بو، گُرنِلیوس جلو راهی رَه، و به پاش گفت، و به اُ پرستش ایکه.^{۲۶} ولی پطرس به اُ بلند ایکه و ایگو: «هُرُس؛ مه آم یه آدمم.»

^{۲۷} بعد پطرس همطو که وَا اُ گپ شُرَه داخل لَهر بو و ایدی که آدموی زیادی اُجا جمعن.^{۲۸} پطرس به اَشْ ایگو: «شما خوَت آدوین که به یه یهودی روا نین که با کسونی که آ یه ملت دگهان، نشست و برخاستی شُبَشِت یا به لَهرش بَرِن. ولی خدا به مه نِشْن ایدادِن که نبایه به هیچک حروم یا نجس بگم.^{۲۹} پ وختی دُمبال مه تُفرست، بی چون و چرا هُندُم. الان بگی به چه دُمبال مه تُفرست؟»

^{۳۰} گُرنِلیوس ایگو: «چهار رو پیش همی موگ، دور و وَر ساعت سه پسین، توو لَهر خو دعا مکه که یکهو یه مَرَدی با جِمه نورانی جلوم ووستا^{۳۱} و ایگو: ”گُرنِلیوس، دعَات کِبول بَوَدِن و صدکه تُوی که اِدادَه در محضر خدا وَا یاد هُندِن.^{۳۲} پ یه چن نُفر به یافا بفرست تا شَمعون که بهش پطرس اُگن ایجا ببارِن. اُ مهمون لَهر یه چرم سازِن که نُمی شَمعون و لَهری لَو تِیَوِن.“^{۳۳} پ فورنی دُمبال اُمفِرِستا و تو هم لطف اِتکه و هُندی. حالا هُمه ما ایجا در محضر خدا حاضریم تا هرچه که خداوند به تو قَرْمَن ایدادِن، بَشُتویم.»

غیر یهودیون خبر خاش اَشْنون

^{۳۴} پ پطرس شروع به گپ زدن ایکه، ایگو: «حکیکنا، اُمفَهمی که خدا فرخی بین آدم نانوسه؛^{۳۵} بلکه توو هر ملتی هر که آ خدا پترسه و کار درست اُنْجُم هاید در محضر خدا کِبول اِبو.^{۳۶} شما آدونی که خدا گُلم خو به

اَشْ خوراک اُماده شاکه، پطرس آ حال رَه.^{۱۱} توو آ حال ایدی که آسَمُن واز بَوَدِن و چیزی مته یه سفره گپ که آ چارکُنْج دولکونِن، وَا طَرَه زمین زیر اُهْنِدِن.^{۱۲} اُ سفره پُر آ همه طور چارپایِن و خزندُن و پرندُن آسَمُن.^{۱۳} آغایه صدایی بهش رِسی که: «پطرس، هُرُس، سر بُر و بُخا!»

^{۱۴} ولی پطرس ایگو: «اصلا، ای خداوند، چونکه مه ابدأ به چیزی که حرومِن یا نجسن لَو اُمْتَرَدِن.»

^{۱۵} اُ صدا دوباره دُفَه دَوَم بهش ایگو که «به اُ چیزی که خدا حلال ایگردِن، تو مگه حرومِن!»^{۱۶} ای اِتفاک سه دُفَه تکرار بو و یکهو سفره وَا طَرَه آسَمُن بالا بُردَه بو.

^{۱۷} آغایه که پطرس هاج و واج به معنی ای رویایی که ایدیده فکر شَکه، فرستاده تُون گُرنِلیوس، لَهر شَمعون پیدا شَکه و دم لَهری ووستادن.^{۱۸} اَشْ جار شُرَه و شُپرسی که شَمعون که پطرس شَگن اُجا مهمونِن یا نه.^{۱۹} پطرس همبطو که به اُ رویا فکر شَکه روح خدا بهش ایگو: «بیگین، سه نُفر پی اِت اُگردیدن.^{۲۰} هُرُس، زیر بَرَه و بدون ایکه شک توو دل خو راه هادی باهاش بَرَه، چونکه مه به اَشْ اُمفِرِستادِن.»

^{۲۱} پطرس رَه زیر پهلوی اُ مَرَدو و بهش ایگو: «مه همو آم که دُمبالشین. به چه هُندین؟»

^{۲۲} اَشْ شُگو: «افسر رومی گُرنِلیوس به ما ایفِرِستادِن. اُ یه مرد درستکار و خداتِرسن و همه ملت یهود اُحْجی اُ گپ اَرَزِن. اُ اُ یه فرشته مقدس دستور ایگفتِن که دُمبال تو بفرسته تا تو به لَهری پری و اُ گپنِت بَشُتوِت.»^{۲۳} پ پطرس به اَشْ داخل لَهر ایبُرد تا مهمونی بَشِن. صَبَاش، پطرس پا بو و واکل اَشْ راه گفت. بعضی آ کاکائُن که مال یافا هَسْتَرِن هم واکلی

ای مردم دکیکا مته ما روح قدّوس خدائو شُگفتن، کسی اتون جلو تعمید دادنش توو هُوو بَگنت؟»^{۴۸} پطرس فرْمَن ایدا تا به اَشْ در نَم عیسی مسیح تعمید هادن. اُغایه اَشْ آ پطرس شُخواست یه چن رو باهاش بُمونت.

گزارش پطرس به کلیسا

۱۱ حوارین و کاکائُن که توو گل منطقه یهودیه هَسْتَرِن، شُشْنَت که غیریهودیْتَم کَلَم خدائو کیول شُکردن. ^۲ پ وختی پطرس وا شهر اورشلیم هُند، اُ گروهی که اصرار به سُنْت کِرْدن غیریهودیْن شُسته آ پطرس ایراد شِگه، شُگو: ^۳ «تو پهلو کسونی رفتی که سُنْت نبودن و باهاش خوراک اِتخا.» ^۴ پطرس هم شروع ایکه همه کُضیه تُو آوَل مو به مو بهش توضیح ایدا و ایگو: ^۵ «مه توو شهر یافا مشغول دعا هَسْتَرَم که آ حال رفتُم و به رویایی امدی به چیزی مته یه سفره گپ که آ چارکنج دولکونه، آ آسْمَن زیر هُند و به مه رسی. ^۶ وختی حُب وا دِگت نگاه اُمکه، توو سفره چارپایِن و جناوروی وحشی و خزندُن و پرندُنن آسْمَن امدی. ^۷ یه صدایی اُمشْنَت که بهم شُگو: ”پطرس، هُرس، سر بُر و بُخا.“ ^۸ «ولی مه اُمگو: ”اصلا، ای خداوند، چونکه مه ابدآ به چیزی که حرومِن یا نجسن لُو اَمْتَرِدن.“

^۹ «ولی اُ صدا دُفه دَوَم آسْمَن هُند که ”به اُ چیزی که خدا حلال ایگردن، تو مَگه حرومِن.“ ^{۱۰} ای اِتفاک سه دُفه تکرار بو؛ و اُغایه همه چی دوباره به آسْمَن بالا بُردَه بو.

^{۱۱} «همو موگع، سه نُفر که آ شهر قیصریه پهلو مه فرستاده بودرِن، به لَهْری که ما توش هَسْتَرِم رسیدن. ^{۱۲} روح خدا به مه ایگو که باهاش یَرَم و دوچشی نگاه نَکُم. ای شیش تا

کوم یهود ایفرستا و خبر خاش صُل و سلامتی توسط عیسی مسیح، که خداوند هَمَن، اعلام ایکه. ^{۳۷} شما خوْت اَدونی بعد آ ایکه یحیی پیغم غسل تعمید اعلام ایکه، ای کار آ منطقه جلیل شروع بو و توو سر تا سر منطقه یهودیه پخش بو. ^{۳۸} ایکه خدا چطوکا عیسی ناصری با روح قدّوس خو و با کُدَرَت، مسح و تعیین ایکه. اُ همه جا شُگشت و کاروی حُب شِکه و به همه اَشْ که زیر ظلم ابلیس هَسْتَرِن، شفا شُدا، به خاطریکه خدا با اُ هَسْتَه.

^{۳۹} «ما شاهدوی همه کاروی هَسْتِم که اُ، هم توو سرزمین یهود و هم توو اورشلیم اَنجَم ایدا. اَشْ به اُ صلیب ایشِکشی، ایشِگشت. ^{۴۰} ولی خدا به اُ توو روز سوَم زنده ایکه و نمایِنش ایکه، ^{۴۱} ولی نه به همه مردم، بلکه به مایی که خدا گزینُم ایگردَه تا شاهدن بَشیم، یعنی به مایی که بعد آ زنده بودن عیسی آ مُردُنن، با اُ مُخوارد و مُنوشی. ^{۴۲} اُ به ما فرْمَن ایدا تا به مردم اعلام بُکنیم و شهادت هادیم که عیسی همو کَسین که خدا به اُ تعیین ایکه تا قاضی زَندُنن و مُردُنن بَشت. ^{۴۳} همه پیغمبُرِن درباره اُ گواهی اَدِن که هَرک به عیسی ایْمَن بیاره، آ طریق نُم اُ گناهش بخشیده اِبو.»

روح قدّوس خدا به غیر یهودیون نازل اِبو

^{۴۴} وختی که پطرس هِنوزا ای گِیْن شَرَه، روح قدّوس خدا به همه اَشْ که اُ کَلَم شُشْنَت، نازل بو. ^{۴۵} بعضی آ ایْمنداُرِن سُنْت بوده، یعنی اَشوپی که آ میون یهودی هَسْتَرِن، واکل پطرس هُندَرِن. اَشْ حیرون بودن، به چه که شُدی عطای روح قدّوس خدا حتی به غیریهودیْن هم نازل بو. ^{۴۶} چون شاشنوت که اَشْ به زَبُنوی دَگه گپ اَرزِن و خدائو ستایش اَکِن. بعد پطرس اعلام ایکه: ^{۴۷} «حالا که

۲۲ ای کضیه خبری وا گوش کلیسای اورشلیم رسی، و اَشُ برنابائو به أنطاکیه سُفرِستا. ۲۳ وختی برنابا به اُجا رسی و فیض خداو ایدی، خوشال بو و به همه اَشُ تشویق ایکه تا وا تَمَن دل به خداوند وفادار بُمَون، ۲۴ به چه که برنابا مرد حُحی و اَروح قَدوس خدا و اایمن پُر. پَ عدۀ زیادی اَ مردم به خداوند اایمن شوا.

۲۵ پ، برنابا به شهر تارسوس ره تا بی شائول پیدا بُکنت. ۲۶ و وختی به اُ پیدا ایکه، به آنطاکیه شیوا. اَشُ اُجا یک سال تَمَن با کلیسا جمع شابو و به به جمعیت زیادی اَ مردم تعلیم شادا. اَوّلین باری که به شاگردن 'مسیحی' شُگو، توو آنطاکیه هَسْتَه.

۲۷ تو اَ روزن چن تا نبی اَ اورشلیم به آنطاکیه هُندن. ۲۸ و به تا اَشُ که نُمی آگابوس، پا بو و با الهام روح خدا جلو جلو ایگفت که گَحطی سختی توو تَمَن دنیا آتات. ایی گَحطی توو زَمَن حکومت گلودیوس، امپراطور روم اِتفاک گف. ۲۹ پ شاگردن تصمیم شُگه هَرک هر چکک که توانشن، به کاکائنی که تو یهودیه زندگی اَکِن، کمک بفرسته. ۳۰ پ همی کار شُگه و کمک تو دس برنابا و شائول شُدا و حد شیخ سُفرِستا.

یَعکوب کشته بو و پطرس زندونی بو

۱۲ توو اَ زَمَن، هیرودیس پادشاه شروع ایکه به ظلم و ستم به به عده اَ اعضای کلیسا. ۲ با قَرَمَن اُ به یَعکوب کاکا یوحنا و شمشیر شُکشت. ۳ و وختی که ایدی یهودیون اَ ایی کاری کِیف شُگه، بدته ایکه و به پطرس هم ایگه. ایی اِتفاک توو روزون

کاکا هم با مه هُندن، و ما وا لَهَر اَ مرد رفتیم. ۱۳ اُ بی ما نکل ایکه که چطو ایدیده که به فرشته توو لَهَری ووستاده و به اَ ایگفته که: "یه چن نُفر به یافا بفرست تا شَمعون معروف به پطرس ایجا بیارن. ۱۴ اَ پیغمی به تو اعلام اَکنت که اَ طریق اُ تو و تَمَن اهل لهرت نجات پیدا اَکِن."

۱۵ «وختی شروع وا گپ زدن اَمکه، روح قَدوس خدا بر اَشُ نازل بو، درست همطو که اَوّل بی ما نازل بو. ۱۶ آغایه کَلَم خداوند وا یادُم هُند که چطو ایگفته: "یحیی و هُوو غسل تعمید ایدا ولی شما و روح قَدوس خدا تعمید اگیرن." ۱۷ پ اگه خدا همو عطاو به اَشُ ایدا که بعد اَ اایمن واردنم به خداوند عیسی مسیح به ما ایدا، مه کِ بَشَم که بُتوُم جلو کار خداو یَکَرُم؟»

۱۸ اَشُ وختی ایی گپن شُشنُت، ساکت بودن. اَشُ به خدا حمد و ثنا شُگه، شُگو: «پَ خدا به غیریهودیَن هم فرصت ایدادن تا توبه بُکِن، همو توبه ای که به طَره زندگی راهبری اَکنت!»

کلیسا آنطاکیه

۱۹ اایمنداُرنی که به خاطر اُ اذیت و آزاروی که بعد اَ گَشَتِن استیفان شَبو تاک و پراک بودَرِن، تا منطقه فنیقیه و قَپرس و شهر آنطاکیه رفتن. اَشُ کَلَم خداو فکّه به یهودیون شاگو و بس. ۲۰ ولی میون اَشُ چن نُفر اَ مردم قَپرس و شهر قَبِرِوان هَسَتَرِن که وختی به شهر آنطاکیه رسیدن، با یهودیونی که زینش یونانی هم گپ شُزه و خبر خاش خداوند عیسائو اعلام شُگه. ۲۱ دس خداوند وا اَشُوَنه و عدۀ زیادی اایمن شوا، و به طَره خداوند برگشتن.

ایزه، نزله ای که نمی رودانه هُند تا دُر واز بُکنت. ^{۱۴} اُ نزله صدای پطرس بششناخت، و آ خوشالی در واز اینکه، بلکه دُو ایزه داخل و خبر ایدا که پطرس دم در ووستاډن.

^{۱۵} اُش به اُ شُگفت: «تو گنوغ بودی.» ولی اُ نزله پيله رو گپ خو ته، اُش هم یکسره شاگو: «حتما فرشته شِن.»

^{۱۶} ولی، پطرس همبطو در شَره. وختی اُش در واز شُکه، به پطرس شُدی و حیرون بوډن. ^{۱۷} ولی پطرس با دَسش بهش اشاره شُکه چُپ بَرِن و وازش نکل ایکه که چطو خداوند به اُ زندون در ایوارډن. پطرس ایگو: «به یَعکوب و بکیه کاکان اُ ایی کضیه وا خبر بُکنی.» اُغایه اُجا در هُند و وا به جا دگه ره.

^{۱۸} وختی روز ایزه، میون سربازن جنجالی بو، چونکه شُنادوڼست چه وا سر پطرس هُندِن. ^{۱۹} هیروودیس قَرْمَن ایدا همه جا دُمبال پطرس بَگردن؛ و وختی به اُ پیدا شُکه اُ پاسبُن بازخواست ایکه و حکم گتل اُش ایدا. بعد هیروودیس اُ منطقه یهودیه به شهر قیصریه ره و چن وه اُجا مُند.

مرگ هیروودیس

^{۲۰} هیروودیس اُ مردم شهریور صور و صیدون جهلی. اُش همه با هم حد اُ رفتن و به بلاستوس، خادم مخصوص پادشاه کانع شُکه، و شُخواست که ضَلَح بُکِن، به چه که مملکت اُش به خاطر جیره به مملکت هیروودیس پادشاه وابسته هسته.

^{۲۱} توو روزی که مَعین شُکرده، هیروودیس ردا شاهی خو گر ایکه، رو تخت پادشاهی خو نِشت و بی جمعیت سخنرانی ایکه. ^{۲۲} مردم غار شازه که: «ای صدا، صدای به خدان، نه

عید فطیر گفَت. ^{۲۳} هیروودیس بعد آ دستگیری پطرس، به اُ توو زندون ایگردن و چار تا گرو چار نُفری اُ سربازون به پاسبُن اُ ایناها. هیروودیس شُواسته که بعد آ عید پَسَخ، به پطرس جلو مردم محاکمه بُکنت.

^{۲۴} پُ پطرس توو زندوئه، ولی اعضای کلیسا وا چد، حد خدا بی اُ دعا شاکه.

^{۲۵} همو شُوی که صَباش هیروودیس شُواسته به پطرس محاکمه بُکنت، پطرس میون دو تا سرباز خوافته، و با دو تا رَنجیل ایشُسته. پاسبُن هم جلو در زندون کیشیک شادا. ^{۲۶} یَکهو به فرشته خداوند پهلو پطرس ووستا و یه نوری داخل زندون بَرخ ایزه. فرشته به گرده پطرس ایزه و به اُ بیدار ایکه، ایگو: «زودی هُرس!» و رَنجیل آ دستوی پطرس واز بو.

^{۲۷} فرشته به اُ ایگو: «شال کمرت بُبند و جوتی پات بُکن.» پطرس همی کار ایکه. بعد فرشته به اُ ایگو: «عبات دور خو بُکن و دُمبال مه بُدو.» ^{۲۸} پطرس دُمبال اُ آ زندون در بو. اُ باور اینا که آنچه که فرشته اُنجم آداډن، واکعین، بلکه گُمن شُکه رُویا آدیدن. ^{۲۹} اُش اُ پاسبُنوی آوُل و دوُم رد شُکه و به دروازه آهنی رسیدن که دری رو و شهر واز شُبو. دروازه خود وا خود وازش واز بو. اُش در بوډن و وختی ته گنجیل رسیدن یَکهو اُ فرشته غیب بو.

^{۳۰} وختی که پطرس به خوی هُند، ایگو: «حالا دگه مطمئنم که خداوند فرشته خو ایفرِستادِن و به مه آ دَس هیروودیس و همه آنچه که کوم یهود منتظرش هستَرِن که سُرُم بیاد، آزاد ایگردن.»

^{۳۱} وختی ایی اِیقهی، وا لَهر میرِیم مُم یوحنا ره، به یوحنا مَرَفَس هم ایشاگو. اُجا خیلی جمع بوډرن و دعا شاکه. ^{۳۲} وختی پطرس در لَهر

اُ جادوگر که معنی نُمی عالم، با اَش مُخالفت
ایکه و سعی شَکِه نواله قَرمندار ایْمَن ببارِه.
۹ ولی شائول، که بهش پولس هم ایشاگو،
پُر آ روح قدّوس خدا بو، خیره جادوگر بو
و ایگو: ۱۰ «ای پُس ابلیس، ای دشمن همه
صالحی، که پُر آ دوز و کلک و شرارتی! آ
کج کِردن راهوی راست خداوند دَس نایی؟
۱۱ حالا بیگین دَس خداوند به ضدّتن. تو کور
ایی و تا به مدت ناتونی آفتو بیگینی.»

درجا، غُبر و تُریکی اُ جادوگر ایگِه، اُ دور خو
شَسیری، و دُمال به نُفر شَگشت که تیگشی
بُکنت و راهُ بهش نِشَن هاده. ۱۲ وختی قَرمندار
ایی اِتفاک ایدی، ایْمَن ایوارد، چونکه آ تعلیمی
که دربارِه خداوند شادا ماتش ایژده.

پولس و برنابا توو آنطاکیه پیسیدیه

۱۳ اُغایه پولس و واکِش آ راه دیریا آ شهر
پافوس به شهر پَرجه که توو منطقه پامفیلیه
تِه رِفَتَن. اُجا یوحنا که بهش مرقس شاگو، ازش
جدا بو و وا شهر اورشلیم برگشت. ۱۴ ولی اَش آ
پَرجه رد شَکِه و به شهر آنطاکیه که توو منطقه
پیسیدیه تِه رسیدن. روز شنبه مقدّس، به
عبادتگاه رِفَتَن و نِشَتَن. ۱۵ بعد آ خوندن تورات
و نوشته نُوی پیغمبَرَن، رئیسوی عبادتگاه به
پولس و برنابا پیغم شُفرستا و شُگو: «کاکائُن،
اگِه پیغمی تِه که باعث دلگرمی مردم اِبوت،
بُفرمایین.»

۱۶ پ پولس ووستا و وا دَس اشاره ایکه،
ایگو: «ای مردون کوم یهود و ای غیریهودیُن
خدایرس، گوش هادی! ۱۷ خدای ائی کوم
یهود، به جدوی ما گزین ایکه و به کوم ما
رَمَی که توو سرزمین مصر توو غربت زندگی
شاکِه به ملت گپی ایکه و با کُدرت گپی به اَش
اُجا در ایوا. ۱۸ خدا یزیک چهل سال رفتار ائی

صدای یه آدم!» ۲۳ درجا، یه فرشتهُ خداوند به
هیروودیس ایژِه، به خاطریکه هیروودیس جلالُ
به خدا ایندا. اُغایه جُنی کرم ایژِه و مُرد.
۲۴ ولی کَلَم خدا بِشِته و بِشِته پخش شِبو و
وا همه جا شَریسی.

۲۵ وختی برنابا و شائول خدمت خو تَمَن
شَکِه، اَشهر اورشلیم برگشتن و به یوحنا پی که
مَرَقَس هم ایشاگو، واکل خو شوا.

ماموریت برنابا و شائول

۱۳ توو کلیسایی که توو شهر آنطاکیه تِه،
نَبی و معلومونی هَسَتَرَن: مته برنابا،
شَمعون معروف به نیچِر، لوكيوس قيرواني،
مَنائِن که رَفيک خيلي کيدمي هيروديس حاکم
و هميظوم شائول. ۲ موکعی که ایش مشغول
پرستش خداوند و روزه کَرَن، روح قدّوس خدا
ایگو: «برنابا و شائول پی اُ کاری که صدائش
اُمکِردن تا اَنجُمی هادِن، به مه جدا بُکني.»
۳ اُغایه، بعد آ روزه و دعا، دَس رو دو تاش
شُناها، برکتش شُدا و به اَش راهی سفر شَکِه.

برنابا و شائول توو قپرس

۴ پ، اُ دو نُفر که آ طَرِه روح قدّوس خدا
فرستاده بودَن، به بندِر سلوکیه رِفَتَن و اُجا
آ راه دیریا به قپرس رسیدن. ۵ وختی به شهر
سَلامیس رسیدن، توو عبادتگاهوی یهودی کَلَم
خدائو اعلام شَکِه. یوحنا که مَرَقَس ایشاگو هم
پی کمک کِردن واکِشوئه.

۶ اَش همه جای جزیره گشتن تا به شهر
پافوس رسیدن. اُجا به یه یهودی که نُمی
باژیشوع شُدی. اُ جادوگر و نبی قلاپی. ۷ اُ
اُ رَفيکَن قَرمندار رومی 'سرگیوس پولس'.
قَرمندار یه مرد عاکِلِبه و چون شواسته کَلَم
خدائو بِشَنوت به برنابا و شائول ایطلبی. ۸ ولی

ایکه. ۳۱ و عیسی روزن زیادی به کسونی که وا
اَ منطقه جلیل به اورشلیم هُنْدَرِن نَمَایِن بو.
همو کسونی که حالا درباره عیسی به کوم ما
گواهی آدن.

۳۲ «ما بهتُ ای خبر خاش اَدیم که خدا
به اَ وعده ای که به جَدُم ایدا، ۳۳ با زنده
کِرْدِن عیسی، پی ما که اولادِن اُسویم، به اَنجُم
ایرسونیدن. همطو که تو مزبور دَوَم نوشته
بودن:

”تو پُس مه ای؛

امرو، مه بپ تو بودَم.”

۳۴ «خدا درباره ای حکیکت که به اَ مُردُنن
زنده ایکه که ابدأ نیوسه، ایطو ایگفتِن:

»”مه اَ برکتوی مقدس و ختمی

که وعده ش به داوود داده بودن،

به شما آدم.”

۳۵ و پی همی خاطر توو به مزبور دگه هم اَگت
که:

»”تو ناوالی گزین بودَه آت بُبوسه.”

۳۶ «ولی داوود پادشاه بعد اَ ایکه توو زمونه
خو، هدف خدائو به اَنجُم ایرسونده، مُرد و
پهلو جُد خو ره، و جُنیش ایپوسی. ۳۷ ولی اَ کِ
خدا زنده اش ایکه، جُنیش اینپوسی.

۳۸ «پ، ای کاکائُن، ای بُدنی که اَ طریق
عیسان که بخشش گناه به شما اعلام اِبو.
۳۹ هَرک به عیسی ایْمَن بیارت، اَ طریق اَ همه
چی آزاد اِبو. اَ همه اَ چیرُپی که وا شریعت موسی
پیغمبرُ ئنتونست ازش آزاد ببین. ۴۰ پ واسار
بُی تا نکه اَ گلمی که اَ طریق پیغمبرُن گفته
بودن و سَرِت بیاد که اَگت:

۴۱ «”بیگینی، ای کسونی که رشخند

اَکئی،

ماتت پَرنت و هلاک بَشی،

به چه که توو زمونه شما به کاری اَکِرْدَم،

کومُ تو لَرْدکی تحمل ایکه. ۱۹ و هفت تا ملتی
که تو سرزمین کنعان هَسَرِن، نابود ایکه و بعد
سرزمینشُ به کوم خو ارث ایدا. ۲۰ ایشُ همه
حدود چهارصد و پنجاه سال طول ایکشی.

»و بعد اَ، تا زَمَن سموئیل پیغمبر، خدا
داورُن بهشُ ایدا. ۲۱ اَغایه اَشُ به پادشاهی
شُخواست و خدا شائول، پُس قیس، اَ طیفه
بِنیامینُ بهشُ ایدا. شائول چهل سال حکومت
ایکه. ۲۲ بعد اَ ایکه خدا به شائول اَ پادشاهی
ایبی، به داوود مَعین ایکه تا شاه اَشُ بَشت، و
دربارش گواهی ایدا و ایگو: ”داوود پُس یسا،
که باب دِلْمَن پیدا اَمکِرْدِن؛ اَ خواسته مه ئو
کامل اَنجُم اَدِت.”

۲۳ «اَ نسل همی مرد، خدا همطو که وعده
ایدا، به نجات دهنده یعنی عیسائو به کوم یهود
ایفرستادن. ۲۴ گیل اَ هُنْدِن عیسی، بحی به
همه مردم کوم یهود اعلام اَیکِرْدَه که توبه
بُکِن و غسل تعمید بَگِرِن. ۲۵ وختی بحی دوره
خدمت خو تَمَن شَکِه، ایگو: ”گَمَن اَکِنِن مه
که اَم؟ نه مه اَ تَهْم؛ بلکه بعد اَ مه یکی آتات که
مه حتی لایک تَهْم بِن جوتی پاش واز بُکِنم.”

۲۶ «ای کاکائُن، ای چوگن نسل اِبرایم
پیغمبر، و ای غیریهودینُ خداترس که ایجاین!
پیغم ای نجات، پی ما فرستاده بودن. ۲۷ مردمی
که توو اورشلیم زندگی شاکیه و رئیسونش، و
خاطریکه نه به عیسی شُشناخت و نه گفته
ئوی پیغمبرُن که هر شنبه خونده اِبو شُفهمی،
وا محکوم کِرْدِن عیسی، گفته ئوی پیغمبرُن به
اَنجُم شُرْسند. ۲۸ اَشُ با ایکه توو عیسی هیچ
تقصیری پیدا شُنکه که لایک مرگ بَشت، اَ
پیلاتس، فرمُندار رومی شُخواست به اَ بُکُشه.
۲۹ وختی تَمَن اَ چیرُپی که درباره عیسی نوشته
بوده، به اَنجُم شُرْسند، به اَ صلیب زیر شُوا،
تو مقبره شُناها. ۳۰ ولی خدا به اَ مُردُنن زنده

۵۲ شاگردن پُر آ شادی و روح قدّوس خدا هَسْتَرَن.

توو شهر قونیه

۱۴ توو شهر قونیه پولس و برنابا به عبادتگاه یهودی رفتن و اُجا به طوری گپ شُرّه که به عدّه زیادی، هم آ یهودیون و هم آ یونانی ایمن شُوا. ۲ ولی یهودیونی که ایمن شُنوآردّه، به غیریهودیُن سَک شُکّه و فکَرشُ نسبت به کاکائُن خراب شُکّه. ۳ پ پولس و برنابا زَمَن زیادی اُجا مُندن و وا پاهار پی خداوند گپ شازه. همو خداوندی که وا دَس اَش نِشَنه تُو و معجزه تُو نَمائِن شُکّه و ایطوکا پیغُم فیض خو تأیید شُکّه. ۴ ولی مردم شهر دو تا گرو بودن؛ به گرو پشت یهودیون شُگّه و به گرو دگه هم پشت حوارین شُکّه. ۵ وختی که هم غیریهودی و هم یهودی با رئیسُونش شُخواست که وا پولس و برنابا بدرفتاری بُکِن و به اَش سنگسار بُکِن، ۶ پولس و برنابا آ ای کضبه واخبر بودن، و به لِسْتره و دِرِبه، که آ شهروی منطقه لیکائونیه هَسْتَرَن، و همیطوم به منطقه تُوی اُ دورو وَر فرار شُکّه. ۷ اَش اُجا یکسره انجیل اعلام شاکه.

پولس و برنابا توو لِسْتره

۸ توو لِسْتره به مردی نِشَنه که ایناتونست پائو خو حرکت هاید. اُ مادرزادی فلج و هیچوه راه نَرَفْتَه. ۹ موکی که پولس گپ شُرّه، اُ گوش شدا. پولس خیره ای بو و ایدی که ایمن شفا گِفْتِن ایشّه. ۱۰ پولس وا صدای بلند به اُ ایگو: «رو پائو خو صاف ووستا!» اُ مرد آ جا خو چکی و راه گفَت. ۱۱ وختی جماعت اُنچه که پولس اَنجُم ایدادَتو شدی، به زَبَن لیکائونی غار شُرّه و

یه کاری که حتی اگه کسی هم بهت یِگت باور ناکنن.»

۴۲ وختی پولس و برنابا آ عبادتگاه در شاهند، مردم ازش خواهش شُکّه که شنبه بعد هم در ایی مورد باهانش گپ یَزَن. ۴۳ بعد آ ایکه مردم آ عبادتگاه در بودن خیلی آ یهودیون و آدموی دینداری که یهودی بودن، دُمبال پولس و برنابا راه گفتن. پولس و برنابا با ایی گروه گپ شُرّه و تشویقش شُکّه که توو فیض خدا پابرجا بِن.

۴۴ شنبه بعدی، تقریباً، همه مردم شهر جمع بودن تا گلم خداوند پِشُون. ۴۵ ولی وختی یهودیُن اُ جمعیت زیاد شدی، دِگش ایکه و به پولس دشمن شدا و وا گِپِنش مخالفت شُکّه. ۴۶ پولس و برنابا وا پاهار شُگفت: «لازم گلم خدا اَوّل آ همه به شما گَفْتَه بَیْت. ولی حالا که به اُ رد تکه و به خو لایک زندگی ابدی نَدُونست، بیگینی، ما سراک غیر یهودیون آریم. ۴۷ پی چه که خداوند به ما ایطو قَرْمَن ایدادن که:

«مه به تو نوری اُمِکِرْدَن به غیریهودیُن، تا نجات به تَمَن دنیا پِرْسَنی.»

۴۸ وختی غیریهودیُن ایی شُشُنَت، دلخاش بودن و به گلم خداوند حمد و ثنا شُکّه؛ و اَشوپی که به زندگی ابدی گزین بودن، ایمن شُوا.

۴۹ گلم خداوند توو گُل اُ منطقه پخش شِبُو. ۵۰ ولی یهودیون، به زَن دیندار و سرشناس و همیطوم به مردوی بُرِشدار شهر به صَدّ پولس و برنابا سَک شُکّه و تحریکش شُکّه که اذیت و آزارش بُکِن. اَش به پولس و برنابا اُ منطقه شو در شُکّه. ۵۱ پولس و برنابا هم به نِشَنه ایکه خدا به اَش مجازات اَکنت، دُولَغ اُ شهر آ پائوخوا شُتکوند و وا شهر قونیه رفتن.

دلگرمش شُکِه تا توو ایمن پابرجا بَشن و بهش شُگو که ما بایه سختی نُوی زیادی تحمل بُکنیم تا به پادشاهی خدا راه پیدا بُکنیم. ۲۳ اَش توو همه کلیسائو شیخووی به ایمندارن مَعین شُکِه، و با دعا و روزه اَش تُو به خداوند شُسپارد، به همو خداوندی که بهش ایمن شُواردِه.

برگشت به آنطاکیه سوریه

۲۴ بعد، اَش آ منطقک پیسیدیه رد بوَدن و وا منطقک پامفیلیه رفتن، ۲۵ اَش بعد آ ایکه توو شهر پرجه آ کَلَم خدا گپ شُره، وا شهر آتالیه رفتن.

۲۶ آتالیه با غُراب به آنطاکیه برگشتن، همو جایی که ایمندارن پولس و برنابائو به فیض خدا شُسپارده، تا کارئ به عهده بِگرن، که الان آنجُم سُداده. ۲۷ پولس و برنابا وختی به اُجا رسیدن و اعضای کلیسائو جمع شُکِه، همه کاروپی که خدا آ طریق اَش ایکرده تُو اعلام شُکِه و شُگو که خدا چطوکا وا رو غیریهودیَن در ایمن واز ایگردن. ۲۸ اَش یه مدت زیادی اُجا با شاگردن مُندن.

شواری اورشلیم

۱۵ ولی یه عده آ یهودیه به شهر آنطاکیه هُندن. اَش به کاکائُن تعلیم شادا که: «اگه طِبکِ رسم موسی پیغمبر سُنّت نبِشین، ناتونین نجات پیدا بُکنین.» ۲ بعد آ ایکه پولس و برنابا با اَش خیلی مخالفت و جر و بحث شُکِه، گرار بو که پولس و برنابا با چن نَفر دگه وا شهر اورشلیم بِرن و اپی مسئله تُو با حوارین و شیخ در میون بُنوسن. ۳ پ کلیسا به اَش رُونه ایکه؛ اَش وختی آ منطقک فینیقیه و سامره رد شابو، ریز به ریز نکل شُکِه که غیر یهودیون چطو ایمن شُواردن و همه کاکائُن آ آی

شُگو: «خداؤن به شکل انسان پهلو ما زیر هُندن!» ۱۲ اَش به برنابا 'زئوس' و به پولس 'هرمس' صدا شُره به چه که سخنگوی اصلی پولس. ۱۳ کاهن معبد زئوس که معبدش دم دروازه شهره، چن تا گا و چن تا تاجی که با گل درست بوذه تُو به دروازه شهر ایوا؛ و شواسته که وا جماعت با همدگه گُربنی تکدیم بُکنن.

۱۴ ولی وختی آ دو تا حواری، یعنی برنابا و پولس، اپی شُشنّت، جمه خو شُدرِد وا شتاب میون جماعت دُو شُکند، غار شُره که: ۱۵ «ای مردون، به چه اپی کار تُو اِکِردین؟ ما هم مئه شما، یه آدمیم. ما بهت اپی خبر خاش مَواردن تا آ اپی چیژئی الکی دَس بِسی و وا ظَره خدای زنده تَربِگردین. همو خدایی که آسمَن و زمین و دیریا و هرچه که توشَن، درست ایکه. ۱۶ خدا توو نسلوی گبل تِه ایواشت که همه ملت و راه خوش بِرن. ۱۷ ولی به خوش بدون گواهی ایننھا؛ به چه که اُبا فرستادِن بارون آ آسمَن و با دادن فصلوی پُر ثمر وازت، پی شما حُبی ایکه و دَلت با خوراک و شادی سیر ایکه.» ۱۸ حتی با اپی گپن، اَش و سختی شُتونست ری مردم بِزَن تا وازش گُربنی نَکِن.

سنگسار کِردن پولس توو لِسْتره

۱۹ ولی یه عده یهودی آ شهروی آنطاکیه و قونیه هُندن و جماعت کانع شُکِه و به پولس سنگسار شُکِه. اَش به گفن ایکه پولس مُردن، گهگشُر آ شهر دری شُبو. ۲۰ ولی وختی شاگردن دوری جمع بوَدن اُپا بو و به شهر برگشت. صَباش، پولس و برنابا راهی دِریه بوَدن.

۲۱ بعد آ ایکه اَش به مردم آ شهر انجیلُ اعلام شُکِه و به خیلی شاگرد عیسی شُکِه، به شهروی لِسْتره و قونیه و آنطاکیه برگشتن. ۲۲ اَش توو اَشهر به جُن شاگردن کُوت سُدا، و

۱۶ «بعد آ ای، بر آگردُم
و چادر داوود که گفتن آ سرنو
درست اکُنُم؛
و خرابه نَوش دوباره درست اکُنُم،
و اُرو آ سرنو برپا اکُنُم،
۱۷ تا بکیه آدمیزادُ پی خداوند بَشن،
و همه غیر یهودیونی که نُم مه روشن.
خداوند ایطو اگه،
۱۸ همو خداوندی که آ کیدیم ای چیز
نماین اگردن».

۱۹ «پ حکم مه این که ما نبایه به
غیریهودیونی که به طَره خدا برآگردن، اذیتش
بُکنیم. ۲۰ ولی بایه بهش یه نومه ای بنویسیم تا
آ خوراکِی که به بُت پرستی آلوده آن، آ بی عفتی،
آ خاردن گوشت حیوانوی خفه بوْدَه و آ خون
دوری بُکنن. ۲۱ چونکه شریعت موسی آنسلوی
کیدیم تا الان هر شنبه توو عبادتگاهوی یهودی
خونده ابو و تعلیمش توو تَمَن شهرُ اعلام
ابو.»

نومه شورا به ایمندارن غیریهودی

۲۲ پ خوارین و شیخ و تَمَن اعضای کلیسا
صلاح شُدی آمیون خوش کسونی گزین بُکین
و به اُش واکل پولس و برنابا به شهر اَنطاکیه
بفرستین. اُش به یهودا که بهش برسابا شاگو و
پی سیلاس که میون کاکائُن رهبر، گزین شُکِه.
۲۳ آغایه یه نومه وا دَس اُش شُفرِستا، که ایطو
نوشته بوْدَه:

«آ طَره کاکائونت، ما خوارین و شیخ،
به کاکائُن غیریهودی توو اَنطاکیه، سوریه و
کیلکیه،

سلام!

۲۴ مُشنَین که کسونی آمیون ما، بدون ایکه
دستوری آ ما شَبِشت، هُندین و پی شما با گُپِش

خیلی خوشال بوْدن. ۴ وختی اُش به اورشلیم
رسیدن، اعضای کلیسا و خوارین و شیخ و
روی خاش به اُش کِبُول شُکِه. پولس و برنابا
هرچه که خدا آ طریق اُش اَنجَم ایداده، بهش
نَکل شُکِه. ۵ ولی چن نَفر آ فرقه قَریسیون که
ایمُن شُواردَه، بلند بوْدن، شُگفت: «واجبن که
ای غیریهودیُن سَنَت بُین و بهش دستور هادیم
که شریعت موسائو اَنجَم هادَن.»

۶ خوارین و شیخ جمع بوْدن تا دوباره ای
مسئله شور پَزَن. ۷ بعد آ گپ و گفت زیاد،
پطرس ووستا و بهش ایگو: «ای کاکائُن، شما
آفهمین که توو روزوی اوّل، خدا به مه آمیون
شما گزین ایکه تا غیریهودیُن آ زَین مه پیغم
انجیل بِشَنون و ایمُن بیارن. ۸ و خدایِی که آ
دل آدم و خبرن، با دادن روح قَدوس به اُش،
درست همطو که روح قَدوس به ما ایدا، به اُش
گواهی ایدا، ۹ خدا میون ما و ایش هیچ فَرخی
ایَنها، بلکه به خاطر ایمُنش، دِلش پاک ایکه.
۱۰ پ حالا به چه به خدا امتحان اگردین و جُغی
وا گردن شاگردن آنوسین که نه ما مَتونست اُ
جُغ بِکَشیم، نه جلدُم؟ ۱۱ ولی ما ایمُن مُهَسَین
که آ طریق فیض خداوند عیسی نجات پیدا
اکُنیم، درست همطو که اُش هم نجات پیدا
اکُنن.»

۱۲ همه کسونی که اُجا جمع تُرن، چُپ شُره
و به برنابا و پولس گوش شُکِشی. اُش نِشَنه
تو و معجزه تویی که خدا آ طریقش میون
غیریهودیُن اَنجَم ایداده، نَکل شُکِه. ۱۳ وختی
گُپِش تَمَن بو، یَعکوب ایگو: «ای کاکائُن، به
مه گوش هادی! ۱۴ شَمعون نَکل ایکردن که
چطو خدا اوّل به غیریهودیُن لطف ایکه، تا
آ میونش پی نُم خوش یه کومی گزین بُکنت.
۱۵ ای با گُپن پیغمبَرَن جور در آتات، همطو
که توو کتاب عاموس پیغمبَر نوشته بوْدن:

ازش جدا بود و باهاش همکاری اینکَرده، با خوش بُرن. ^{۳۹} میونش ایگک اختلاف بالا ایگه که آهمدگه جدا بودن. برنابا، به مرفُس ایسی و آراه دیریا و افرس ره؛ ^{۴۰} ولی پولس، به سیلاس گزین ایگه. کاکائُن، به اُش به فیض خداوند شُسپارد و آغایه اُش راهی سفر بودن. ^{۴۱} آا سوریه و منطقه کیلیکیه رد شُبو، و به کلیسائی که اُجائِرِن کُوت شدا.

تیموتائوس و اِکل پولس و سیلاس ابو

۱۶ پولس به شهری دِریه و لِسْتره هُند. اُجا به شاگردی که مُمی تیموتائوس که مُمی یهودی و ایمندار، ولی بپش یونانی هسْتِه. ^۲ کاکائُن توو شهری لِسْتره و قونیه خیلی آتیموتائوس تعریف شایه. ^۳ پولس چون شواسته تیموتائوس توو سفر واکلی بشت، و خاطر یهودیونی که توو اُمنطکه نو زندگی شایه به اُسْتت ایگه، بی چه که همه شادونسته پی یونانین. ^۴ اُش همیطو که آشهری و شهر دگه شارفته سر راهش، قانونوی که حوارین و شیخوی شهر اورشلیم شُناهاده، به مردم اُجائو شادا تا اُنْجُمش هایدن. ^۵ پ، اعضای کلیسائو توو ایمن کُوت شایه و هر رو تعدادش بَشْتِه شُبو.

رویای پولس درباره مرد مقدونی

^۶ اُش آ منطکه نُوی فُریجیه و غلاطیه رد شُکه. به چه که روح قدس خدا به اُش گِدکن ایکرده که توو منطکه آسیا آ گُلم خدا گپ نَزَن. ^۷ وختی به منطکه میسیه رسیدن، سعی شُکه به منطکه بیطینیهِ پرن، ولی روح عیسی بهش ایتواشت. ^۸ به همی خاطر، آ میسیه رد شُکه و به شهر تروآس رفتن. ^۹ شوو که پولس توو رؤیا ایدی که یه مرد مقدونی اُجا

پَریشون شُکِرِن، فکرتُ بهم شُرخِتِن. ^{۲۵} پ ما همه واهم ایطو صلاح مدی که مردوی گزین بُکنیم و به اُش واکل عزیزنم، برنابا و پولس، حد شما بفرستیم، ^{۲۶} همو برنابا و پولسی که واه خاطر نُم خداوند عیسی مسیح، جُن خو کف دَس شُناهادن. ^{۲۷} پ به یهودا و سیلاس مفرستادن تا اُش خوش هِمی چیزُ توو زَبَنی بهتُ بگن. ^{۲۸} چونکه روح قدوس خدا و ما ایطو صلاح مدی که جُل ای چیزُ واجب، بار سنگین ته ای رو دوشِتُ نَسیم: ^{۲۹} ایگه، آ اُنچه که بی بُتُ تکدیم بودن، آخون و گوشت حیوونوی خفه بوده و آ بیعتی دوری بُکنی. اگه به خوٹُ آ ای چیزُ دور بُگناری، کار خُبی نَکِرِن. سلامت بشی.»

^{۳۰} پ اُش راه گفِتِن و به اُنطاکیه رفتن. اُجا اعضای کلیسائو دور هم جمع شُکه، نومه رو بهش شدا. ^{۳۱} وختی اُش نومه توو شُخوند، آ پیغم دلگرم کُنده اُشاد بودن. ^{۳۲} یهودا و سیلاس هم که خوش نبی هسْتَرِن، با گپن زیادی، به کاکائُن دلگرم شُکه و کُوت شدا. ^{۳۳} یهودا و سیلاس چن وه اُجا مَندَن، و بعد کاکائُن، به ایش به سلامت رُونه شو شُکه تا حد کسونی که بهش شُفرستاده بربگردن. ^{۳۴} ولی پولس و برنابا توو اُنطاکیه مَندَن ^{۳۵} و واکل خیلی دگه گُلم خداوندُ تعلیم شادا و اعلام شایه.

جدایی بین پولس و برنابا

^{۳۶} بعد آ چن وه، پولس به برنابا ایگو: «بُدو تا به همه اُشهروی که گُلم خداوندُ اعلام مُکه، بربگردیم و آ کاکائُن دیدن بُکنیم و بیگنیم چطون.» ^{۳۷} برنابا ایخواست تا یوحنا که بهش مرفُس اگن هم واکلش بُرن، ^{۳۸} ولی پولس صلاح اَندی به مرفُس که توو منطکه پامفیلیه

هَند و برگشت و به اُروح ایگو: «به نُم عیسی مسیح به تو قُرمَن آدم که اای دُخت در پی!» همو لحظه، روح آ ا در هَند.

^{۱۹} ولی وختی اریابوی ا نزیله شُدی که دگه آ طریق ا نزیله چیزی گیرش نِتات، به پولس و سیلاس سُگه و به اُش گهگُشر سُگه توو میدون شهر حد رئیس شُبرد. ^{۲۰} وختی به اُش پهلو قاضی شُوا، شُگو: «ای مردو یهودین و توو شهر ما شین اِکِردن. ^{۲۱} اُش رسم و رسومی بین مردم اعلام اکئن که کیول کِردن یا انجُم دادنش به ما رومی روا نین.»

^{۲۲} جماعت هم توو حمله کِردن به پولس و سیلاس واگر آ ادم بودن. ا قاضی دستور شُدا که چمه توش پِدرن، وا دار شُزین. ^{۲۳} وختی به اُش حسابی وا دار شُره، تو زندون شُگردنیش و به زندونین دستور شُدا که چهم آ روش نسه. ^{۲۴} زندونین هم که ای دستور ایگفته به اُش توو زندون داخلی ایکردند و پائوش و کُنده زنجیل ایکه.

ایمن واردن زندونین

^{۲۵} نِزیکوی نصف شُوا، پولس و سیلاس دعا شاکه و بی خدا سرود حمد و ثنا شاخوند و بکیه زندونی هم بهش گوش شادا، ^{۲۶} که یکهو زمین جُنیشِت گپی هَند، طوریکه بی ساختمان زندون لرزی. درجا همه دُر واز بو و زنجیل آ دس و پای همه ک. ^{۲۷} وختی زندونین بیدار بو و ایدی که دروی زندون وازن، شمشیر خو ایکشی تا بی خو بُگِشه، چونکه گُمن شَکه زندونی فرار شُکِردن. ^{۲۸} ولی پولس و صدای بلند جار ایزه، و ایگو: «بلا بی سر خوت میا، چونکه ما همه ای جاییم!» ^{۲۹} زندونین ایگو تا چراغ تَو بیارن و وا شتاب داخل زندون ره و همیطو که آ ترس شلرزی به پا پولس و سیلاس

ووستاین، به ا التماس اِکِردن و اگفتن: «به مقدونیه بُدو و به ما کمک بُکن.» ^{۱۰} وختی پولس ایی رؤیائو ایدی ما فورنی وا طَزه منطکه مقدونیه راه گفتیم به چه که ما مَفهمی که خدا به ما صدا ایکردن تا انجیل به اُش اعلام بُکنیم.

ایمن واردن لیدیه

^{۱۱} پ، آ ثروآس و ا غراب یکراست به جزیره ساموثرای رفتیم، و صَباش و شهر نیاپولیس رسیدیم. ^{۱۲} آ اجا و طَزه فیلیپی رفتیم که به شهر مهم توو منطکه مقدونیه که و رومی اُجا زندگی شاکه. ما به چن رو توو ا شهر مُندیم. ^{۱۳} روز شنبه مقدس آ دروازه شهر در بودیم و پهلو روخنه رفتیم، که گمن ماکه اُجا به جایی پی دعا کِردن. نِشتیم و با زنوئی که جمع بودرن، گپ مَره. ^{۱۴} میون اُش یه زنی که نُمی لیدیه که به گپنُم گوش شُدا. لیدیه خدا پرست و مال شهر تیاتیرا و فروشنده پارچه نومی بنفش که خیلی آم گرون تَرَن. خداوند کَلب ا رو واز ایکه تا به آنچه پولس ایگفته توجه بُکنت. ^{۱۵} بعد آ ایکه لیدیه و همیطوم اهل لَهری غسل تعمید شُگه، ا به ما اصرار ایکه ایگو: «اگه کیول تَهسِتَن که به خداوند ایمن اُمواردن، و لَهَر مه پی و بُمونی.» ایگک اصرار ایکه که ما رفتیم.

پولس و سیلاس توو زندون

^{۱۶} وختی به ا جای دعا کِردن مازَفته، به یه نزیله مُدی که روح فالگیری ایشسته و آ راه رمالی سود زیادی به اریابُ خو شُرِسند. ^{۱۷} ا دُمبال پولس و ما گفت و وا داد و غار شُگو: «ای مَرَدَن، نوکرون خدای متعالن که راه نجات بهت اعلام اکئن.» ^{۱۸} ا نزیله روزوی زیادی ایطو شَکه. آخر سر پولس صبری سر

شهر تَسالونیکي هُندين، که اُجا یه عبادتگاه یهودی ایشسته. ^۲ پولس طَبِک رسم همیشگیش به عبادتگاه ره. اُسه تا شنبه پشت سر هم آ نوشته نُوی مقدس با اُش بحث شُکِه ^۳ و توضیح شُدا و ثابت شُکِه که لازم مسیح زجر بگشه و آ مُردُن زنده بشت. اُ شُگو: «ای عیسایی که به شما اعلام اگنم، همو مسیح موعودن.» ^۴ یه عده آ اُش و همیپووم یه جمعیت گی آ یونانیوی دیندار و زُن بُرِشدار هم که تعدادش کم نَهسته، کانع بودن و واکل پولس و سیلاس بودن.

^۵ ولی یهودیون دگش ایکه، و مُشتی آدم اوباش و شرور آ توو گل و کوچه ثو جمع شُکِه، گروهی درست شُکِه و توو شهر شین راه شُکردون. اُش توو لَهر یاسون رختن تا به پولس و سیلاس آ لَهر در بیارن و میون جمعیت بَرن. ^۶ وختی شُیتونست به اُش پیدا بکِن، به یاسون و یه عده دگه آ کاکائُن، پهلو گِن شهر گَهکُشر شُکِه و غار شُره: «اُ مردوی که دنیاو به هم شُرختن، و اِجا هم هُندين ^۷ و یاسون به اُش داخل لَهر خو اِیِرِن. ایش همش به ضد قَرمنوی امپراطور روم عمل اگِن و اگن که یه پادشاه دگه هه که نُمی عيسان.» ^۸ وختی مردم و گِن شهر ای گپ شُشنت، پریشون بودن. ^۹ اُش آ یاسون و بکيه یه خو پول بی ضمانت شُکِه، بعد وِلش شُکِه.

پولس و سیلاس توو شهر بیریه

^{۱۰} کاکائُن غایه شُو، فورنی بی پولس و سیلاس وا شهر بیریه شُفرستا. اُش وختی به اُجا رسیدن، به عبادتگاه یهودی رفتن. ^{۱۱} ای یهودیون نجیب ته آ یهودیون تَسالونیکي هَسَرن. اُش گلم خدائو با اشتیاق کبول شُکِه و هر رو نوشته نُوی مقدس با حواس جمعی

گفت. ^{۳۰} اُغایه، به اُش در ایوا و اِیِرِسی: «ای سروژن، چه بایه بکنم تا نجات پیدا بکنم؟» ^{۳۱} اُش جواب شُدا: «به خداوند عیسی ایمن بیار که تو و همه اهل لَهرت نجات پیدا اگِن.» ^{۳۲} پولس و سیلاس درباره گلم خداوند با اُ و همه کسونی که توو لَهرش هَسَرن، گپ شُره. ^{۳۳} توو همو ساعت آ شُوو، زِندونُن به اُش ایسی و زخموش ایشوشت. زِندونُن و همه خانواده آش فورنی غسل تعمید شُکِه. ^{۳۴} بعد اُ به اُش و لَهر خو اِیِرِد و سفره جلوش پهن ایکه. اُ زِندونُن و همه اهل لَهری آ ایمن واردن به خدا خیلی دل خاش هَسَرن.

^{۳۵} ولی وختی روز ایزه، قاضی مأموری شُفرستا و شُگو: «به اُ دو تا مرد آزاد بکنی!» ^{۳۶} زِندونُن به پولس آ ای کضیه وَاخبر ایکه و ایگو: «قاضی دستور شُدادن که به شما آزاد بکنم. پ حالا در پی و وا سلامت بری.» ^{۳۷} ولی پولس بهش ایگو: «به ما که آ شهروند رومیم بدون محاکمه جلو همه شُردن و تو زندون شُگردن. الان شِاوات زفتکایی آزادم بکِن؟ ابدًا! باشتا خوش بیان و به ما آ اِجا در بیارن.»

^{۳۸} مأمور ای گِن به قاضی شُگفت. اُش وختی شُشنت که پولس و سیلاس شهروند رومن، ترس توو جُنش ک ^{۳۹} پ هُندين، ازش معذرت خواهی شُکِه. به پولس و سیلاس دَرش شُوا و ازش شُخواست که آ شهر برن. ^{۴۰} پ اُش آ زندون در هُندين، و دیدن لیدیه رفتن. وختی با کاکائُن دیدار شُکِه، بهش دلگرمی شُدا و بعد آ اُجا رفتن.

پولس و سیلاس توو شهر تَسالونیکي

وختی پولس و سیلاس آ شهری آمفیپولیس و آپولونیا رد شُکِه، به

جُلَ ایکه درباره عکیده ئوی جدید گپ بَزَن یا بِشُنُون.

۲۲ پَ پولس میون شورای 'آریوپاگوس' ووستا و ایگو: «ای مَرْدُن آتَنی، آدیدم که شما آ هر نظر خیلی دیندارین. ۲۳ چون موکی که توو شهر مگشت و اُ چِزِی که شما تَرسِتیدی نگاه مَکِه، یه جای گُربِی آم اُمدی که روش شُ نوشتِه: "بِی خدای ناشناخته". الان، مه اُ ناشناخته ای که آپرستین، وازتُ اعلام اُکُنم.

۲۴ «خدای که دنیائو و هرچه که توشن درست ایکه، صاحب آسْمَن و زمین و توو معبدوی که وا دَس آدمُ درست ابو زندگی ناگن. ۲۵ دَسَن آدمُ ناتون به خدا خدمت بُکنت، مثکه اُ به چیزی احتیاج ایشِه، به چه که اُ خوش به تَمَن آدمُ زندگی و بیم و همی چی آیت. ۲۶ اُ آدموی همه ملت ئو اُ به آدم به وجود ایوا تا رو کُل زمین زندگی بُکِن؛ اُ زَمَنوی آگِبل مَعین بوْدَه ئو و اُ جایی که بابه زندگی بُکِنُ مشخص ایکه، ۲۷ تا آدمُ بی خدا بَشین، بلکم جُستی بگردن و به اُ پیدا بُکِن، با ایکه خدا آ هیچک آ ما دور نین. ۲۸ به چه که:

«در اُن که زندگی و جنب و جوش و هستی مُهه؟»

همطو که حتی بعضی آ شاعروی خوٹ هم شُگفتِن که:

«واکعا ما آ نسل اُئیم.»

۲۹ «پَ چون آ نسل خداییم، درست نَن ایطوکا فکر بُکنیم که ذات الهی مَثه بُئی آ طِلا یا نَگَره یا سنگین که آدمُ وا هنر و تصوِرش نَکش

شاخوئِنده تا بَگینن که ایی چِزُ همیطون که ایشُ آگن، یا نه. ۱۲ پَ ایطوکا بو که عده زیادی آ یهودیون ایْمَن شُوا و تعداد زُنن و مردون یونانی سرشناسی که ایْمَن شُوا هم کم نَهه.

۱۳ ولی وختی یهودیون ئَسالونیکِی شُفْهمی که پولس توو بیریه هم کَلَم خدائو اعلام ایکردن، اُجا آم هُنْدِن و به جماعت سُک شُکِه و شَین به پا شُکِه. ۱۴ پَ کاکائُن درجا بی پولس وا طَرَه تِیو شُفِرستا، ولی سیلاس و تیموتائوس توو بیریه مُنْدَن. ۱۵ کسونی که وا پولس تَرِن، تا شهر آتن واکلی بوْدِن، و بعد وا یه قَرْمَنی که آ پولس بی سیلاس و تیموتائوس شُکِه ازش جدا بوْدِن، اُ قَرْمَن آم ایی هَسْتَه که سیلاس و تیموتائوس بابه هرچه زودته حد پولس پَرِن.

پولس توو شهر آتن

۱۶ وختی پولس توو آتن منتظر اُ دو نَفَر هَسْتَه، آ ایکه ایدی شهر پُر آئِن، در روح خو پریشون بو. ۱۷ پَ، توو عبادتگاه با یهودیون و یونانیون دیندار و تو میدون شهر هر رو وا هر کَ که رو به رو شُبو بحث و گپ و گفت شُکِه. ۱۸ چَن تا آفیلِسوفون اپیکوری و رواقی هم با پولس جر و بحث شُکِه. بعضی آ اُشُ شاگو: «ای یاوَه گو چه شَوَات بَگت؟» بکیه شاگو: «مِثکه خدائُن دگه ئو تبلیغ اِکِرْدَن.» چون پولس، عیسی و زنده بوْدِن مَرْدُنن اعلام شُکِه. ۱۹ اُشُ به پولس شُنبی و به شورای 'آریوپاگوس' شُبرد و بهش شُگفت: «ابو مائِم بُدْنِم، ایی تعلیم جدیدی که آدادی چَن؟ ۲۰ چونکه گُپِنِت به گوش ما عجیب غریبن. پَ ماوات بُدْنِم که معنی ایی گُپِنِت چَن.» ۲۱ همه مردم آتن و غریبه ئوپی که اُجا زندگی شاکِه، وخت خو صرف هیچ کار دگه ای شُناکه

مخالفت شُکِه و دِشْمَنی شُدا، پولس به نِشْنه ایکه خدا به اَشْ مجازات اَکْنَت، چمه خو ایتکوند و بهشْ ایگفت: «خونْتُ گردُن خوتْ! مه بی تقصیرُم. آ ای به بعد، پهلو غیریهودین اَرم.»

۷ بعد آ عبادتگاه در بو و به لَهَر یه مَرْدی که نُمی تیتوس یوستوس زه، اُ آدم خداپرستی و لَهَری چسبیده به عبادتگاه. ۸ گریسپوس، رئیس عبادتگاه، وا همه اهل لَهَری به خداوند ایمَن شُوا. همطوم خیلی آ مردم قُرِنْتَس وختی گپَن پولس شُشْنَت، ایمَن شُوا، غسل تعمید شُکِه.

۹ یه شُو خداوند توو رویا به پولس ایگو: «مِترس! بلکه گپ بَزَن و ساکت مَبْش! ۱۰ به چه که مه با توئُم، و هیچک بهت حمله ناگَن تا بلایِ سَرَت بباره، به چه که مه توو ای شهر خیلی آدم اُمَهه که کوم مِئَن. ۱۱ پ، پولس یه سال و نیم اُجا مُند و کُلم خدائو بهشْ تعلیم ایدا.

۱۲ ولی موکی که گالیو، قَرْمَندار منطقه آخائیه هَسْتَه، یهودیون وا همدگه همدست بودن، به ضد پولس بلند بودن، و به اُ به دادگاهی شُگشوند، ۱۳ اَشْ شُگو: «ای آدم به مردم کانع اَکْنَت تا خدائو یه طوری پیرستَن که برخلاف شریعتن.»

۱۴ ولی پولس همی که ایخواست گپ بَزْنَت، گالیو به یهودیون ایگو: «ای یهودیون، آگه جرم یا جنایت سنگینی در کار، دلیلی اُمَهسْتَه که شکایتت کِبُول بْکُنُم. ۱۵ ولی چون مسئله سر کلمه تُو و نُم و شریعت خوتُن، پ خوتْ حلش بْکنی. مه اُماناو درباره ای چیرُ حکم بْکُنُم.» ۱۶ و به اَشْ آ دادگاه در ایکه. ۱۷ اَشْ همشْ

شُبَسْتِن. ۳۰ کِدِیم، خدا آ ایطو نادونیی چش پوشی شُکِه. ولی الان به همه مردم، همه جا حکم اَکْنَت که توبه بْکِن. ۳۱ به چه که اُ یه روزی مَعِین ایگردن، که توو اُروز اُطریق مَرْدی که تعیین ایگردن، بی دنیا عادلانه حکم اَکْنَت، و با زنده کردن اُ آدم اُ مُردَن، به همه در ایی مورد اطمینن ایدادن.»

۳۲ اَشْ وختی درباره زنده بودن مُردَن شُشْنَت، بعضیشْ رشخند شُکِه، ولی بعضی دگه شُگفت: «ماوات درباره ایی کضیه دوباره ازت بِشْنویم.» ۳۳ پ، پولس آ میونش زه. ۳۴ ولی یه عده آم واکل پولس بودن و ایمَن شُوا. میون اَشْ دیونیسیوس، که عضو شورای 'آریوباگوس'، و یه زن که نُمی داماریس، و چن نفر دگه هم هَسْتِن.

پولس توو قُرِنْتَس

۱۸ بعد آ ایی، پولس آ شهر آتن در بو و به شهر قُرِنْتَس زه. ۱ اُجا پولس با یه مرد یهودی آشنا بو، که نُمی آکیلائه و مال منطقه پونتوس. آکیلا با زنش پُریسکیلا تازه آ ایتالیا هُنْدَه، به چه که گلودیوس امپراطور روم دستور ایداده که همه یهودیون آ شهر روم بَرِن. پولس وا دیدن اَشْ زه، ۳ و چونکه پولس مته اَشْ کاری چادردوزی، حدش مُند و کار ایکه. ۴ پولس هر شنبه مُقَدَس توو عبادتگاه یهودی بحث و گپ و گفت شُکِه و سعی شُکِه به یهودیون و یونانی کانع بْکنت.

۵ بعد آ ایکه سیلاس و تیموتائوس آ منطقه مقدونیه هُنْدِن، پولس مشغول اعلام کُلم خدا بو، و به یهودیون گواهی شُدا که عیسی همو مسیح موعودن. ۶ ولی وختی اَشْ با پولس

۲۷ وختی آپولس ایخواست به منطقه آخائیه برت، کاکائُن دلگرمی شیکه و به شاگردُن سُنیوشت که وای روی خاش به اُ کِبول بُکِن. وختی آپولس اُجا رسی، به کسونی که اُ طریق فیض ایمن شُوارده، کمک زیادی ایکه. ۲۸ به چه که اُ جلو همه، عکیده نُوی یهودیُن سفت و سخت رد شیکه، و وای نوشته نُوی مقدس ثابت شیکه که عیسی همو مسیح موعودن.

پولس توو اِفُس

۱۹ موکی که آپولس توو شهر فُرِنُس، پولس بعد اُ رد کِردن اُ جائی که داخل اُ منطقه هسِتِرِن، به شهر اِفُس رسی. اُجا چن تا اُ شاگردُن پیدا ایکه ۲ و ازش ایپرسی: «موکی که ایمن تَو، روح قدوس خدائو دریافت تکه؟» اُس شُگفت: «نه ما حتی مُنشنِن که یه روح قدوس خدایی هم هسِن.» ۳ پولس بهش ایگو: «پ چه نوع غسل تعمیدی تِگه؟» اُس شُگو: «تعمید یحیی.» ۴ پولس ایگو: «یحیی، به اُشوی که توبه شاکیه تعمید شدا. و به کوم شُگو که به کسی که بایه بعد اُ بیاد، یعنی به عیسی ایمن بیارن.» ۵ اُس وختی ای شُشنَت، درنم خدائو عیسی تعمید شُگه. ۶ و موکی که پولس دَش رو اُس ایناها، روح قدوس خدا بهش هُند، و شروع شیکه به زبَنوی دگه گپ زدن و نبوت کِردن. ۷ اُ مرد، همه با هم تقریباً دوازده نُفر تِرِن.

۸ پولس به عبادتگاه یهودی زه، اُجا سه ماه واپهار گپ شَره و دربار پادشاهی خدا بحث و گپ و گفت شیکه و به اُس کانع شیکه. ۹ ولی بعضی سرسختی شاکیه و ایمن سناوا و جلو جماعت، اُ آدموی طریقت یعنی اُ کسونی که دُمباله رو عیسائَن بد شاگو. پ پولس به خوش

به سوشِنِس، رئیس عبادتگاه شُگه و به اُ جلو دادگاه داری شَره. ولی گالیو به هیچتا اُ ای چِرُ اهمیتی ایندا.

پولس به انطاکیه برآگرده

۱۸ بعد اُ ای اِتفاک، پولس روزن زیادی توو فُرِنُس مُند، و بعدی اُ کاکائُن جدا بو و اُ راه دیریا وای سوریه زه. توو ای سفر، پُریسکیلا و آکیلا هم واگِرش هسِتِرِن. پولس توو شهر کِنخَریه سر خو ایتراشت، چونکه ایطو نذر ایکرده. ۱۹ وختی به شهر اِفُس رسیدن، پولس اُجا ازش جدا بو، و خوش به عبادتگاه زه و وای یهودیون بحث و گپ و گفت ایکه. ۲۰ وختی اُس اُ پولس شُخواست یه خو بَشِتِه حدش بُمونَت اُ کِبول اینیکه ۲۱ ولی وختی که ازش خدافظی شیکه، ایگو: «اگه خدا بُخواد دوباره پهلوت برآگرِدم.» بعد سوار غراب بو و اِفُس زه. ۲۲ وختی توو شهر قیصریه اُ غراب زیر بو، وای دیدن اعضای کلیسا زه، و بعدی وای طَره شهر انطاکیه زه. ۲۳ بعد اُ ایکه چن وه اُجا مُند اُجا در بو، و جا وای جای منطقه نُوی غَلاطیه و فُریجیه زه و به همه شاگردُن توو ایمن کُوت ایدا.

آپولس واپهار توو اِفُس گپ اَرَنَت

۲۴ یه یهودی، که نُمی آپولس، و مال شهر اسکندریه تَه، به اِفُس هُند. اُ سخنان خبره ای و اُ نوشته نُوی مقدس خیلی بارش؛ ۲۵ اُ در راه خدائو تعلیم ایدیده و وای شوک و ذوک زیاد گپ شَره و وای دِگت دربار عیسی تعلیم شدا، با ایکه فکه اُ تعمید یحیی شدونست. ۲۶ آپولس واپهار توو عبادتگاه شروع به گپ زدن ایکه. ولی وختی پُریسکیلا و آکیلا گپنی شُشنَت، ی اُ پهلو خو شُبرد و راه خدائو دَقیقَتِه به اُ یاد شدا.

شین توو آفُس

۲۱ بعد آ ایی إتفاک، پولس وا راهیری روح خدا تصمیم ایگه که آراه منطقه نُوی مقدونیه و آخائیه، وا شهر اورشلیم یرت. اُ ایگو: «بعد آ رفتنم به اُجا، بایه آ شهر روم هم دیدن بُکنم.» ۲۲ بعد دو نفر آکسونی که بهش کمک شاکه، یعنی تیموتائوس و إراستوس و مقدونیه ایفرستا و خوش چن وختی توو آسیا مُند.

۲۳ همی موگع، سر آدموی طریقت شین گیی راه گفتم. ۲۴ یه نُگره کار که نُمی دیمیتریوس، بُئوی نُگره ای آ آرتمیس درست شیکه، و آ ایی راه بی صنعتگزن خیلی کار شوارد. ۲۵ دیمیتریوس، صنعتگرو و کسونی که توو ایی حرفه کار شاکه ئو یه جا جمع ایگه و بهش ایگو: «آقایُن، آدوینن که مال و منالم آ ایی شغلن. ۲۶ همطو که آگینی و آشنوی ایی پولس نه فگه توو آفُس، بلکه تقریباً توو تَمُن آسیا، به خیلی آ مردم کانع ایگردن و آ راه به در ایگردن. اُ اگت خدائویی که وا دَس آدم درست آین، خدا تهن. ۲۷ ایی خطر هسین که نه فگه ایی کار و کاسبیم کساد بَشت، بلکه معبد الهه گیم آرتمیس هم آ قُرب بَکت و حتی الهه مو آرتمیس که توو تَمُن آسیا و توو تَمُن دنیا پرستیده ابو، آ اُبَتهت خو بَکت.»

۲۸ اُش وختی ایی شُشنت، خیلی جَهلی بوَدن، غار شُرّه که «آرتمیس آفُسین گین!» ۲۹ پ یه شینی توو تَمُن شهر راه ک! مردم همه وا هم طَرّه میدون تماشا دو شُرّه و به گایوس و آریستارخوس که مال مقدونیه و آهمسنگاروی پولس نَرِن، گَهِکُشَر شُکّه وا خوش شُبرد. ۳۰ پولس ایخواست وسط جمعیت بیاد، ولی شاگردن شُناوشت. ۳۱ حتی بعضی آ افسروی گپ آسیا که آ رفیکن پولس نَرِن، بهش خبر

اُش کنار ایکشی و به شاگردن با خوش اییی، و هر رو توو تالار تیرانوس بحث و گپ و گفتم شُکّه. ۱۰ دو سال همیطو گذشت طوری که همه اُشویی که توو منطقه آسیا زندگی شاکه چه یهودی و چه یونانی، گلم خداوند شُشنت.

بُسوی اسکِیوا

۱۱ خدا وا دَس پولس معجزوی عجیب و غریبی اَنجُم شُدا، ۱۲ طوری که مردم حتی دِسمال و پیشیندویی که به جُن پولس ایخارده بی مریضون شابرده. اُش آ مَرَضُش خُب شابو و زار ازش در شاهند.

۱۳ پ چن نفر آ زار گیروی دوره گرد یهودی هم سعی شُکّه ئم خداوند عیسائو رو کسونی که زار شُهسته، اعلام بُکین. اُش شاگو: «به عیسایی که پولس اعلام اگنت گِسمِت آدم!» ۱۴ کسونی که ایی کارو شاکه، هفت تا پُس اسکِیوا هسَترِن، اسکِیوا به کاهن گپ یهودی. ۱۵ ولی آ زار جوابش ایدا: «به عیسی آشناسم، به پولس هم آشناسم، ولی شما کی؟» ۱۶ مردی که زار ایشسته به اُش حمله ایگه، و حریف همش بو، طوری که اُش لُخت و عور و لَت و پار آ لَهر در رفتن.

۱۷ همه کسونی که توو آفُس زندگی شاکه، هم یهودی و هم یونانی، آ ایی کضیه باخبر بوَدن. تِرس توو جُن همش گفتم و به ئم خداوند عیسی حرمت شاکه. ۱۸ و همیطوم خیلی آ کسونی که الان ایمن شُوارده، هُندِن، جلو رو همه به کارِ خو اعتراف شُکّه. ۱۹ خیلی هم که پیش آ ایی جادوگری شاکه، کتاب خو شُوا و جلو رو همه آیش شُدا. کیمت ایی کتاب که حساب شُکّه پنجاه هزار تا سکه نُگره هسَته. ۲۰ ایطوکا، گلم خداوند همیطو پخش شُبو و گُوت شُکّه.

رد ایِکَرده، و به ایْمنداژن خیلی دلگرم ایِکَرده، و یونان هُنْد ۲ و سه ماه اُجا مُند. موکی که پولس گصد ایِشستَه و اُغراب و اُطرَه سوریه بِرت، یهودیون به ضدی نکشه شُکشی. پَ تصمیم ایِگه که آراه مقدونیه بَرِگِردَه. ۴ اُشوی که واکل پولس تَرِن ایشُ تَرِن: سوپاتروس بیریه ای که پُس پِرووس، آریستارخوس و سکوندوس که مال تَسالونیکِی تَرِن، گایوس که مال دِریه تَه، تیخیکوس و تروفیموس که مال آسیا تَرِن، و تیموتاؤس. ۵ اُشُ کِل آ ما رفتن و توو شهر ترواس منتظر ما مُندن. ۶ ولی ما بعد آ روزنِ عیدِ قَطیر، و اُغراب آ شهر فیلیپی راه گفتیم و بعد آ پنج رو، توو ترواس واکلش بودیم و هفت رو اُجا مُندیم.

زنده کِردنِ اِفْتِخوس

۷ اَوّلین روز هفته، وختی به پَرک کِردن نُن دور هم جمع بودیم، پولس و اُشُ گپ ایزَه، و چون شَواستَه صُباش اُجا بِرت، گُپِش تا نصف شُو طول ایِکشی. ۸ داخل بالاخنه ای که جمع هَسْتِیم، چراغ زیاده. ۹ یه نوخواسته که نُمی اِفْتِخوس لَو پنجره نِشته و پولس همیطو که گپ شَزَه اُ نوخواسته هیله هیله خُوو رَه. به خاطریکه خُوی سنگین بوده یَکهو آ طَبَکه سَوَم تَش بو زیر و وختی به اُ شُسی شُدی که مُردن. ۱۰ ولی پولس زیر رَه، به خوش رو اُ نوخواسته ایگردی و بغلش ایِکه و ایگو: «تو هول و ولا مَکی، هِنو جُن ایشَه!» ۱۱ بعد پولس بالا رَه و نُن پَرک ایِکه و ایخا. اُ تا صُحب شَفک باهاشُ گپ ایزَه و بعد آ اُجا رَه. ۱۲ مردم به اُ نوخواسته که زنده بُوْدَه شُرد و دلش خیلی اَرُم ایِگه.

۱۳ مام جلوته و اُطرَه اُغراب رفتیم، و با اُغراب و شهر آسوس رفتیم تا همطو که پولس گرار

شُفِرِستا، آزی خواهش شُکِه که پا توو میدون تماشا نَوسه. ۳۲ یه عده آ جمعیت فریاد شاکیه تُو یه چیزی شاگو یه عده دگه یه چیز دگه. به چه که حیرون تَرِن و خیلی اُشُ شنادونست به چه جمع بُوْدن. ۳۳ بعضی آ جماعت گُمن شُکِه که ایی شینُ زیر سر اسکندرن همو اسکندر که یهودی تیغاری شُگردونده. اسکندر و اُ دَس اشاره ایِکه و شَواستَه جلو جماعت آ خوش دفاع بُکنت. ۳۴ ولی وختی اُشُ شُفَهمی که اسکندر یهودین، همه واهم، تقریباً دو ساعت جار شازَه: «آرتَمیس اِفَسُسین گین!»

۳۵ بعد آ ایِکه شهردار به جماعت اَرُم ایِکه، ایگو: «مَرْدَن اِفَسُس، کِن که نَدَنه شهر اِفَسُس و اسار معبد آرتَمیس گین و نگهِن سنگ مقدس اُن که آ اَسْمَن نازل بو؟ ۳۶ پَ حالا که نابو ایی چیزُ حاشا بُکنی، بایه اَرُم بِشی و و اشتاب کاری مَکَی. ۳۷ به چه که ایی مردون که ایجا تُواردِن، نه آ معبد ما دُزی شکردن و نه به الهه ما کُفر شُگفتِن. ۳۸ پَ اگه دیمیتریوس و همکاروی صنعتگرش آ کسی شکایت شُهه، دِر محکمه تُو بازن و قَرْمندارو هم خِی و حاضر. بُوالی شکایتُ خو اُجا بَرن. ۳۹ ولی اگه دُمال چیز دگه ایین، بایه توو مجلس شهر حل و فصل بُکنین. ۴۰ چون واکعاً ایی خطر هَسْتِن که وَا خاطر اِتفاکوی اِمرو، اَنگ شورشتی مُبزن. اگه ایطو بَشت دگه ناتونیم دلیلی بیاریم که به چه ایی شین راه ک.» ۴۱ شهردار ایی ایگفت و به جماعت تاک و پَراک ایِکه.

پولس توو مقدونیه و یونان

۲۰ وختی شین تَمَن بو، پولس دُمال شاگردن اِفِرِستا و بعد آ دلگرم کِردنش، خدافطی ایِکه و و اُطرَه منطقه مقدونیه رَه. ۲ بعد آ ایِکه پولس آ اُ منطقه تُو

اینی، و بهم عزیز نین، فکّه اگه بُتوئم، ایی وظیفه و خدمتی که آ خداوند عیسی اَمگفتن، تَمَن بُکنم. یعنی به انجیل فیض خدا گواهی هادَم.

۲۵ «بیگینی حالا آدوئم هیچتا آ شما که مه میونْتُ آمد و رفت اُمکِردن و پادشاهی خدائو اعلام اُمکِردن، دگه روی مِه ناگینه. ۲۶ پ اَمرو وازتُ اعلام اَکُنم که خون هیچک گرْدُن مه نَن، ۲۷ چون آ ایکه ارادهٔ کامل خدائو وازتُ اعلام بُکنم، دریغ اُمکِردن. ۲۸ واسار خوٹ و همه اُ گله پشی. همو گله ای که روح قدّوس خدا به شما ایناهیدن تا بالا سرش پشی، تا کلیسای خدائو که اُ، و خون خو ایخردین، سالاری بُکنی. ۲۹ آدوئم بعد آ رفتنم، گرگوی درنده میونْتُ آتان و به گله رحم ناگین. ۳۰ آ میون خوٹ کسونی بلند آین و حکیکت برعکس نِشَن آدن، تا به شاگردن دُمبال خو بگشَن. ۳۱ پ هوشیار بُبی و یادتُ بُبوت که مه سه سال تَمَن، شو و رو، وَا خَرس رختن، آ هشدار دادن به هر تیٹ دَس اُمکِشی. ۳۲ الان بی شما به خدا و به گلم فیض اُ اسپارم که اِتون به شما بنا بُکنت و میون تَمَن کسونی که گزین بودن، به شما میراث هاید. ۳۳ مه طمع به نَگَره یا طَلا و یا چمه کسی اُمینودن. ۳۴ خوٹ آدونی که همی دَسَم، بی رفع احتیاجوی خوم و کسونی که باهام تَرَن، خدمت سُکردن. ۳۵ آهر لحاظ بهتُ نِشَن اُمادین که وَا ایطو سخت کار کِردن، ما بایه به ضعیفَن کمک بُکنیم، و گِئَن خداوند عیسی وایاد مُبِشَت که چطو خوش ایگو: “دادن آ گِفتن پُر برکت تِرَن.”»

۳۶ پولس وختی ایی گپُ خو تَمَن ایکه، زانو ایزّه و با همهٔ اَشَن دعا ایکه. ۳۷ همه خیلی گیریک سُکِه، و وا گرْدُن پولس دولکون بودن،

اینهاده، به اُجا سوار غُراب بُکنیم به چه که خوی شوَسته آراه خشکی تا اُجا پَرت. ۱۴ وختی به پولس توو آسوس مُدی، به اُ سوار غُراب مُکِه و وا شهر میتیلینی رفتیم. ۱۵ اُجا وا غُراب راه گفتیم و صَباش رو وَا رو جزیرهٔ خیوس رسیدیم. و پس صَباش به جزیرهٔ ساموس رفتیم و یه رو بعدی، وَا شهر میلیتوس رسیدیم. ۱۶ پولس تصمیم ایگفته آ راه دیریا آ کنار اِفَسُس رد بُکنت تا مجبور نبو توو منطقه آسیا وخت تلف بُکنت، چون شتاب ایشسته که اگه بُبوت، توو روز پنتیکاست توو شهر اورشلیم بَیشت.

پولس با شیخوی اِفَسُس گپ اَزنت

۱۷ پولس آ میلیتوس پیغمی به اِفَسُس ایفرِستا و آ شیخُ کلیسا ایخواست حدی بیان. ۱۸ وختی پهلوش هُندن، بهتُ ایگو: «شما خوٹ آدونین که آهمو روز اوّل که پا توو آسیا اُمانها، چطوکا همیشه میونْتُ زندگی اُمکِردن، ۱۹ و خداوند وَا افتادگی تَمَن وَا خَرس وَا سختی خدمت اُمکِردن؛ همو سختی تُوپی که به خاطر نَکَشه تُوی یهودی وَا سرم هُند. ۲۰ و چطوکا آ اعلام کِردن اُچیز بی که بی شما فیده ایشسته دریغ اُمکِردن، و چه توو جمع و چه آ ایی لَهر وَا اَلْهر بهتُ تعلیم اُمادین. ۲۱ همی طوم هم به یهودیون و هم به یونانی، گواهی اُمادین که وَا توبه وَا طَره خدا برپگردن و به خداوند ما عیسی مسیح ایمن بیان.

۲۲ «بیگینی الانم، در اطاعت آ روح خدا، وَا اورشلیم آرم و نادوئم اُجا چه اِتفاکی شاسرم بیاد؛ ۲۳ فکّه ایی آدوئم که توو هر شهر روح قدّوس خدا بهم هشدار اَدِت که زندون و مصیبتُ منتظرُم. ۲۴ ولی مه جُنم بهم ارزشی

اِگت: "یهودیون اورشلیم صاحب ای کمر بند ابطوکا آندین و دس غریهودیون شَدن." ۱۲

وختی ای مُشنوت، ما و آدموی اُجا التماس پولس مُکه که و اورشلیم نَرت. ۱۳ ولی پولس جواب ایدا: «ای چه کارین که اکر دین؟ گریک اکنین و دلم آشکنین. به چه که مه حاضرُم به خاطر نُم خداوند عیسی نه فکه تو زندون پِگم، بلکه حتی توو اورشلیم پِرم. ۱۴ وختی مُدی کانع نابو، دکه ول مُکه و مُگو: «بوال آنچه که خواست خداوندین، بَشت.»

۱۵ بعد اُروزن، بار و بندیل خو مُبست و وَا طَرَه اورشلیم حرکت مُکه. ۱۶ بعضی اُشاگردُن هم که مال قیصریه هَسَرَن واکلم هُندین و پی ما به لَهر یه نُفر که نُمی مَناسون شُرد تا اُجا بُمونیم. مَناسون، مال قِرس و یه تا اُشاگردُن کیدی.

پولس وا دیدن یَعکوب اَرِه

۱۷ وختی وَا اورشلیم رسیدیم، کاکائُن وَا روی خاش به ما کبول شُکه. ۱۸ صَباش پولس وَا ما به دیدن یَعکوب رَه و شیخ جُمَلگی اُجَارَن. ۱۹ پولس بهشُ سلام ایکه و بعدی تک وَا تک کاروی که خدا اُطریق خدمت اُ، میون غریهودیون اُنْجُم ایدادئو نکل ایکه.

۲۰ اُش وختی ای گپُ شُشَنَت، خدائو حمد و ثنا شُکه. و به پولس شُگفت: «کاکا، آگینی که میون یهودیون چن هزار نُفر ایمُن شُواردن. اُش هَمشُ نَسبت به شریعت غَرت شُهه، ۲۱ و میونشُ دربارت اِیلو پُر بَوَدن که تو به هَمه یهودیونی که میون غریهودیون، تعلیم اَدی که شریعت موسی پِیغمَر ول بُکِن، و وازش اِگی که به چوگُن خو سُنَت نَکِن و طِبکِ رسم و رسومُ رفتار نَکِن. ۲۲ حالا تکلیف چن؟ قطعاً، اُش اَشُنون که تو هُندی. ۲۳ پُ اُچه بهت اِگیم،

ماچی شُکه. ۳۸ اُش بَشتَه اَهمه چی اِی گپ پولس غُصَتَه شو ایگفتَه که ایگفتَه دکه روی اُ رو ناگین. بعد تا غُراب باهاش رَفِتَن.

پولس وا طَرَه اورشلیم اَرِت

۲۱ بعد اَایکه اُش جدا بودیم، اَراه دیریا راه گفتیم و یک راست وَا جزیره 'کوس' رفتیم. صَباش، به جزیره رُودس و اُجا به بندیر پاتارا رسیدیم. ۲ اُجا یه غُراب پیدا مُکه که وَا طَرَه منطقه فینیقیه شَرَه. پُ سوار بودیم و حرکت مُکه. ۳ وختی طَرَه چپ خو جزیره قِرس مُدی، اُرد مُکه، و وَا طَرَه سوریه رفتیم. بعد توو بندیر صور اُغراب زیر بودیم، چونکه اُجا بایه بار غُراب خالی شُکرده. ۴ پُ شاگردُن پیدا مُکه و اُجا هفت رو پهلوشُ مُندیم. اُش وَا راهبری روح خدا به پولس شاگو وَا شهر اورشلیم نَرت. ۵ موکی که زَمَن اُجا مُندِنمُ تَمَن بو، راه گفتیم و رُونه سفرُمُ بودیم. شاگردُن هَمشُ با زُنن و چَک و چوگُشُ به ما تا در اُ شهر همراهی شُکه. اُجا لُو تِیو زانو مَرَه و دعا مُکه ۶ و وَا همدگه خدافظی مُکه. بعد سوار غُراب بودیم و اُش هم وَا لَهر خو برگشتن.

۷ ما اُبنیر صور به سفر خو که اَراه دیریا ئه ادامه مُدا و وَا شهر پُتولامائیس رسیدیم. اُجا وَا دیدن کاکائُن رفتیم و یک رو پهلوشُ مُندیم. ۸ صَباش، اُجا در بودیم و وَا شهر قیصریه هُندیم. وَا لَهر فیلیپسی که مبشَر رفتیم و پهلوشُ مُندیم. فیلیپس یه تا اُ هفت نُفر که توو اورشلیم پی خدمت کِردن گَزین بَوَدَه. ۹ اُچار تا دُهت مجرد ایشستَه که نبوت شاکه. ۱۰ چن رو اُجا هَسَرتیم که نبی ای که نُمی آگابوس اَ منطقه یهودیه رسی. ۱۱ اُحید ما هُند و کمر بند پولس ایگه، دسو و پائوخو باهاش ایبست و ایگو: «روح قدوس خدا

بُکُشِن، به فرمُندۀ گردان رومی خبر رسی که توو تَمَن اورشليم شين راه گفتن. ۳۲ اُ فرمُنده درجا سربازُن و افسرُن ايسي و وا طَرَه اَشُ حمله شُکِه. وختي جمعيت به فرمُنده و سربازو شُدِي، اَزِدِن پولس دَس شُکشي.

۳۳ بعد اُ فرمُنده جلو هُند و به پولس ايگِه و قَرَمَن ايدا به اُ با دو تا زنجيل ايبُندِن. اُغايه ايرُسي که اُ کِن و چه ايرُکِرِن. ۳۴ به عده اُ جمعيت فرياد شاگِه ئو به چيزي شاگو، به عده دگِه به چيزِ دگِه. فرمُنده که اُ شلوغِي زياد ايتِنوَنست حكيكُت بُقَهْمِت دستور ايدا به پولس توو گلَهه بَيْرِن. ۳۵ وختي پولس نزيك پلهئوي گلَهه رسي، بخاطر خشم جمعيت، سربازو مجبور بوَدِن به پولس رو دَس خو بَيْرِن. ۳۶ چونکه جمعيتي که اُ پي اَشُ شاهنده، غار شاره: «ايبُكشي!»

اَنجُم هاده. ايجا پهلُو ما چهار تا مرد هَسَتَن که ندر شُهَه. ۲۴ به ابي مردون واکل خو بَيْر و وا اَشُ با هم رسم و رسوم پاک بوَدِن اَنجُم هاده و خرچش هاده تا بُتون سِرُ خو يتراشِن. ايطوكا همه ادونين گُپني که دربارت به اَشُ شُرَدِن درست نَن، بلکه تو خوَتَم طِبِك شريعت زندگي اگُتي. ۲۵ ولي دربارِه ايمنداژن غيرهودي، ما حکم خو توو نومه‌اي به اَشُ مَرسوندين و مُگفتن که بايه اُنچه که پي بُت تَكديم بوَدِن، اُ خون، اُ گوشت حيونوي خفه بوَدِه و اُ بي عفتي، دوري بُکِن.

۲۶ پ، پولس به اُ مردون واکل خو ايرُد و صَباش، با ايشُ رسم و رسوم پاک بوَدِن اَنجُم ايدا و وا معبد رَه تا اعلام بُکنت که کي روزُن پاک بوَدِنشُ تَمَن اِبُو و پي هر تيشُ گُربني تَكديم اِبُو.

به پولس تو معبد شُگِه

۲۷ چيزي به پايُن اُ هفت روزي که پي پاک بوَدِن تَمُنده که چن تا يهودي اُ منطقه اَسيا، به پولس تو معبد شُدِي. اَشُ همه جمعيتُ سُک شُکِه و به پولس شُگِه، ۲۸ اَشُ جار شاره: «اي مردون کوم يهود، کمک بُکني؛ ابي مرد هَمَن که به همه، همه جا به ضد کوم ما، به ضد شريعت و به ضد ابي مکان تعليم اَدِت. گذشته ايشُ، اُ حتى به يوناني هم داخل معبد ايوارِدِن و ابي جاي مقدس نجس ايرُکِرِن.» ۲۹ به چه که اَشُ پشته به تروفي موس اُفسسي توو شهر با پولس شُدِيده و گَمَن شاگِه که پولس به اُ داخل معبد ايرُدِن.

۳۰ پ کُل شهر شين راه ک! مردم اُ هر طَرَه حمله شُکِه و به پولس شُگِه، اُ معبد گهگُشُر دري شُوا و درجا دروي معبدُ پشت سري شُبست. ۳۱ همو موگَع که شاواستَه به پولس

پولس وا مردم گپ اَزنت

۳۷ هِنُو به پولس داخل گلَهه شُبَرده که اُ به فرمُنده اِيگو: «اِتوَنُم يه چيزي بهتُ بگم؟» فرمُنده اِيگو: «مگِه تو يوناني بلدي؟» ۳۸ مگِه تو همو مِصريو نِيچي که چن وَه گيل شورشتي به پا ايگِه و به چهار هزارتا مرد آدمگُش با خو به لَرْدِي ايرُدِي؟»

۳۹ پولس جواب ايدا: «مه يه مرد يهودي اَم مال شهر تارسوس توو منطقه كيليكيه، مه اُ مردم يه شهر بي نُم و نِشُن نَهَم. خواهش اگُتُم اجازه هادي وا مردم گپ بَرَنُم.»

۴۰ و وختي فرمُنده اجازه ايدا، پولس رو پلهئو ووستا و وا دَس خو به مردم اشاره ايگِه. بعد اُ ايگِه همه ساکت بوَدِن، وا زُين عبراني باهاشُ گپ ايرِه و اِيگو:

۲۲ «کاکائُن و بِيَن، به ابي گُپني که الان به دفاع اُ خوم بهتُ اگم گوش هادِن.»

۱۳ خَنانیا پهلوم هُند و حُدُم ووستا و ایگو: "کاکا شائول! چَهْمَت بیگینه!" درجا، چَهْمَتُم روشن بو و به اُمدی.

۱۴ «اُ ایگو: "خدای جدُم به تو گزین ایگردن تا اراده اُ رو بُدنی و به اُ صالح، بیگینی و گپی آ زُبْنش بِشْنوی. ۱۵ به چه که تو پهلو همه مردم، شاهد اُ ای و هرچه که اِتدین و تِشْنَتِن، گواهی آدی. ۱۶ الان منتظر چی؟ هُرس و غسل تعمید یِگه و نُمی صدا بِزن، آ گناهُت پاک بَش!"

۱۷ «وختی به اورشلیم برگشتُم، توو معبد مشغول دعا هَسْتَرُم که آ حال رَفْتُم ۱۸ و به خداوند امدی که بهم شُگو: "شتاب بُکن و هر چه زودته آ اورشلیم بِره به چه که اُش گواهی ای که تو درباره مه آدی کِبول ناگین."

۱۹ «اُمگو: "ای خداوند، ایش خوش آدوین که مه آ ای عبادتگاه به اُ عبادتگاه مَرَفَت و به اُش که به تو ایمن شُهَسْتَه توو زندون مَگردی و مَرَدَش. ۲۰ وختی خون شاهدت، استیفانُ شارخته، مه خوم اُجا ووستادَرُم، و موافق اُ کار هَسْتَرُم و چِمه کاتلوی اُئو مَگناشته."

۲۱ خداوند به مه ایگو: "بِره؛ چون مه و جائوی خیلی دور، حد غیریهودین تَفرسْتُم."

پولس، شهروند رومی

۲۲ مردم تا ایجای گپی به پولس گوش سُدا، اُغایه صدا خو بلند شُکه، غار شُزه: «ایطو آدمی آ رو زمین نابود بُکنی به چه که زنده مُندِنش روا نین!» ۲۳ همطو که اُش داد و غار شاکه و چِمه تُو خو بالا سر خو تَکون شادا و خاک هوا شاکه ۲۴ فرْمنده قَرْمُن ایدا تا به پولس توو گلَهه بَیْرِن، و ایگو که شلاقِ بِزِن و ازش بازجویی بُکِن تا معلوم بَشت به چه مردم ایطو به صدی داد و غار شاکه. ۲۵ ولی موکی

۲ وختی اُش شُشْنَت که پولس و زُبْن عبرانی باهاسُ گپ آزدن، ساکت تِه هم بوْدن.

پولس ایگو: ۳ «مه یه مرد یهودی ام، که توو شهر تارسوس توو منطقه کیلیکیه و دنیا هُندَم. ولی تو ای شهر، توو اورشلیم گپ بوْدَم. شریعت جدُم دقیق، پهلو گامالائیل یاد اُمگفتن و نسبت به خدا غیرت اُمهَسْتِن، همطو که همه شما اِمرو تَهه. ۴ مه به آدموی ای طریقت تا حد مرگ اذیت و آزار مَکه و به اُش چه زن و چه مرد مَکه، تو زندون مَکردی، ۵ همطو که کاهن گپو و همه اعضای شورای شیخ هم اِتوین به ای گپ مه گواهی هادِن. مه ایش بِی کاکائُن یهودی نومه تُوپی اُمگه و وا شهر دمشق رَفْتُم تا به آدموی طریقت که اُجا تَرِن هم یِگَرُم و گت بسته و اورشلیم بیازُم تا مجازات تِشِن. ۶ «وختی توو راه تَرُم و نزیک دمشق هَسْتَرُم، سر ظهر، یکهو نور گپی آ اَسْمَن دور مه بَرخ ایزه. ۷ رو زمین گفْتُم و صدای اُمشْنَت که به مه شُگو: "شائول! شائول! به چه به مه اذیت و آزار اَرسونی؟"

۸ «مه جواب اُمد: "سرورُم، تو کی؟" اُ ایگو: "مه عیسای ناصری آم همو که تو اذیت و آزارش اَرسونی." ۹ کسونی که باهام هَسْتَرِن به اُ نور شُدی، ولی صدای اُ کسی که با مه گپ شُزه، شُتفه می.

۱۰ «اُمگو: "سرورُم، چه بُکنم؟" خداوند به مه ایگو: "هُرس و وا دمشق بِره. اُجا هر چه که مَعین بوْدن که تو اَنجَم هادی، بهت گفْتَه اِبو." ۱۱ به خاطر بَرخ زیاد اُ نور کور بوْدَم. بِی همی آم کسونی که باهام تَرِن دَسَم شُگه و وا دمشق اُمشُبو.

۱۲ «توو دمشق، یه مرد دیندار که طِبکِ شریعت زندگی شُکه و نُمی خَنانیاَهه. اُ میون همه یهودیونی که اُجا زندگی شاکه خوشنام.

^۵ پولس ایگو: «ای کاکائُن، اُمانادونست که اُ کاهن گُئِن؛ به چه که توو تورات نوشته بودن: «به رئیس کوم خو بد مگه.»»

^۶ وختی پولس ایقهمی که بعضی اُش اُ فرقه صدوق و بعضی اُ فرقه فریسی، و ا صدای بلند توو شورا ایگو: «ای کاکائُن، مه فریسیم و پُس یه فریسی، و وا خاطر امیدم به زنده بودن مُردُنن که محاکمه اِیم.» ^۷ وختی پولس ایی ایگو، میون فریسی و صدوق اختلاف ک و جماعت دو گرو بودن، ^۸ به چه که صدوقیون اگن که نه زنده بودن مُردُنن هه، نه فرشته هه و نه روح، ولی فریسی به همه ایی چیز اعتقاد شُهه.

^۹ اُغابه جنجال گپی راه گفت! بعضی ا معلومی تورات که اُ فرقه فریسی هسْتَرِن، بلند بودن و با تُندی اعتراض شُکه و شُگفت: «ما هیچ چیز بدی توو ایی مرد نادیدیم. آ ک معلوم که به روح یا یه فرشته باهاش گپ ایتَرِدِن.» ^{۱۰} اختلاف ایگک بالا ایگه که فرمُنده ترسی نکه یه وخت اُش به پولس تکه پاره بُکِن. پ به سربازو فرْمُن ایدا زیر پرن و به پولس ا میون اُش پسن، و داخل گلّه یُرن. ^{۱۱} همو شُو، خداوند پهلُو پولس ووستا و ایگو: «دلت کایم بُبوت! چون همطو که توو شهر اورشلیم دربارِه مه شهادت اِتداین، توو روم هم بایه شهادت هادی.»

نکشه کتل پولس

^{۱۲} وختی روز ایژَه، یهودیون نکشه شُکشی و با هم گسم شُخوا که تا وختی به پولس نَکسن، نه چیزی بُخارن و نه چیزی بُنوشن. ^{۱۳} بَشْتِه آ چهل نُفر توو ایی نکشه دَس شُهسْتِه. ^{۱۴} اُش پهلُو کاهنوی گپ و شیخ رِفْتِن و شُگو: «ما سفت و سخت گسم مُخواردِن که تا وختی به

که به پولس شابتست تا شلاق بِزِن، پولس به افسری که اُجا ووستاده ایگو: «مگه قانون بهت ایی اجازه نُو اَدِت که پی کسی که شهروند رومِن، بدون محاکمه شلاق بِزِن؟» ^{۲۶} افسر وختی ایی شُسْتُن، حد فرمُنده رَه و به ا ایگو: «اصلا آدونی چه اِکِرْدی؟ به چه که ایی مرد شهروند رومِن!» ^{۲۷} اُغابه فرمُنده حد پولس هُند و بهش ایگو: «وا مه یگه که تو، شهروند رومی؟» پولس جواب ایدا: «بله.» ^{۲۸} فرمُنده ایگو: «مه پی ایگه بُتوئم شهروند روم بَشُم پول زیادی خرچ اُمِکِرْدِن.» پولس ایگو: «ولی مه آ وختی وا دنیا هُندم شهروند روم!» ^{۲۹} پ اُش که گراز آ پولس بازجوی بُکِن، درجا به خوش کنار شُکشی و اُ فرمُنده هم ترسی، چون ایقهمی که پولس آ مردم رومِن و ایگه اُ به یه رومی ایبَسْتِن.

پولس توو محضر شورا

^{۳۰} ولی صَباش، فرمُنده که شَواستَه بُهْمِت که یهودیون واکعاً به چه به پولس متهم شُکِرْدِن، به اُ آ زندون در ایوا و فرْمُن ایدا تا کاهنوی گپ و همه اعضای شورا جمع بَشِن و بعد، به پولس زیر ایوا رو وا رو اُش ایناها.

۲۳ پولس خیره اعضای شورا بو و ایگو: «کاکائُن، مه تا همی اِمرو با وجدانی پاک در محضر خدا زندگی اُمِکِرْدِن.» ^۲ وختی پولس ایی ایگو، خانیا، کاهن گِپو، به کسونی که پهلُو پولس ووستادَرِن، فرْمُن ایدا تا تو دهنی بِزِن. ^۳ اُغابه پولس به خانیا ایگو: «ای دیوال سفید بُوْدَه، خدا به تو اَزَنِت! تو نِشْتی که طِبک شریعت به مه حکم بُکِنی، ولی برعکس شریعت، فرْمُن آداری که به مه بِزِن؟» ^۴ کسونی که پهلُو پولس ووستادَرِن، شُگفت: «به کاهن گِپوی خدا توهین اُکُنی؟»

۲۴ ی پولس هم اسب آماده بُکنی و به اُصَحیح و سالم پهلُو قَرْمُنْدار فِلیکُس بُرین.»
 ۲۵ و اُ نومه ای هم به قَرْمُنْدار ایدا که اینوشته:

۲۶ «اُ گلودیوس لیسایس

به عالیجناب فِلیکُس قَرْمُنْدار:

سلام،

۲۷ یهودیون به ایی مرد شُگه، و شاواسته ایبُگُشن، ولی مه وَا سربازانم رفتیم، و آ چنگ اُش درِی مُوا، چونکه مِشنوَت که شهروند رومین. ۲۸ مه مَواسته بُدُنم به چه جرمی متهمی شُکردن، پ به اُ به شوراش اُمُرد. ۲۹ اُمفَهی که بخاطر شریعت خوشون که متهم بَوَدن و جرمی اینکُردن که حکی، مرگ یا زندون بَشت. ۳۰ وختی اُمفَهی که به ضد اُ نَکشه شُکشیدن درجا به اُ پهلُو شما اُمفِرِستا. و به شاکِیش اُم دستور اُمدا تا هر شکایتی که آزی شَهه حد شما بیارن.»

۳۱ پ، سرباز طِبیک دستوری که شُگفته، به پولس با خوش شُسی و غایه شو به شهر آنتیپاترِیس شُرد. ۳۲ صَباش، بکیه سربازو به گلَهه برگشتن و فَکه سربازوی اسب سوار واکل پولس رفتن. ۳۳ سربازوی اسب سوار وختی به قیصریه رسیدن، نومه تو به قَرْمُنْدار تحویل شُدا و به پولس هم به محضری شُوا. ۳۴ قَرْمُنْدار نومه ایخوند و آ پولس ایپُرسی که مال کم منطکه آن. وختی ایفَهی مال منطکه کیلیکیه آن، ۳۵ به پولس ایگو: «هر وَه شاکِیت رسیدن به گِپت گوش آدم.» بعد قَرْمُن ایدا تا توو کاخ هیرودیس به پولس نگه ای بُکِنن.

پولس توو قیصریه در محضر فِلیکُس

۲۴ پنج رو بعد، حَنانیا، کاهن گِیو، با چَن نُفر آ شیخ و یه وکیلی که نُمی

پولس نَکَشیم، چیزی نَخاریم. ۱۵ پ الان شما و اعضای شورا اُ فرمُنده رومی بُخوای، به ایی بُونه که تاوات دَقیقَهه درباره پولس یی جور بَشی به اُ حدتُ بیاره. ما آماده ایم گِبل آ رسیدنی به ایجا، ایبُگُشیم.»

۱۶ چوک دادای پولس آ نَکشه اُش وَا خبر بو پ وَا گلَهه رَه، و به پولس ایگو.

۱۷ پولس به یه تا آ افسرُ صدا ایکه و ایگو: «به ایی نوخواسته پهلُو فرمُنده بُر، چون یه چیزی شابَهش یگت.» ۱۸ پ افسر به اُ ایسی و پهلُو فرمُنده ایپُرد و بهش ایگو: «پولسی که توو زندونین جَارم ایزه و آ مه ایخواست به ایی نوخواسته حدتُ بیازم؛ یه چیزی شابَهتُ یگت.»

۱۹ فرمُنده دَس اُ نوخواسته تُو ایگه، یه گوشه شیکشی و پنهونی ایپُرسی: «چه تَوا به مه یگی؟»

۲۰ اِگو: «یهودیون گرار شُناهادن که آ شما بُخوان صَبا پولس به شورا بیازی، با ایی بُونه که شاوات دَقیقَهه یی جور بَشن. ۲۱ ولی تُو کانع مِیش که ایی کارُ بُکنی، چون بَشته آ چهل نُفر آ آدمُش یی پولس کمین شُکردن. اُش گَسم شُخواردن که تا به اُ نَکشن، نه چیزی بُخارن و نه چیزی بُنوشن. الان آماده آن، و فَکه منتظرن تا تو رضایت هادی.»

۲۲ پ فرمُنده، به اُ نوخواسته ایپُرستا تا بِرت و به اُ گِدِگن ایکه، ایگو: «به هیچ احدی مگه که ایی چیزتو به مه خبر اِتداین.»

به پولس حد فِلیکُس قَرْمُنْدار اَبَرین

۲۳ اُغایه فرمُنده دو نُفر آ افسرُ خو صدا ایکه و بهش ایگو: «دویست تا سرباز پیاده، هفتاد تا سرباز اسب سوار و دویست تا نیزه دار آماده بُکنی تا اِمَشو ساعت نه وَا شهر قیصریه بِرن.

پهلو شما اعتراف اکنم که طِبکِ طریقت که ای آدم اُ رو یه فرقه دگه آدونین، به خدای جدُم پرستش اکنم و به هر چه که توو تورات و نوشته نُوی پیغمبرن نوشته بودن، ایمُن آمهه. ^{۱۵} به خدا امید آمهه، همطو که ای آدم خوش هم کیول شُهه، که هم آدموی عادل و هم آدموی ظالم آ مُردنن زنده آبن. ^{۱۶} به همی خاطر، همیشه سعی اکنم تا هم پهلو خدا و هم پهلو آدم با وجدانی پاک زندگی بکنم.

^{۱۷} «حالا مه بعد آ چن سال، وا اورشلیم هُندُم تا به نیازمندنِ ملت خو، صدکه نُوی بیارُم و گُربنی تکدیم بکنم. ^{۱۸} همو موگع که ای کارو نو آنجم مَدَا، اُش بعد آ ایکه رسم و رسوم پاک بودن آنجم امداده، به مه توو معبد پیدا شُکه. نه جمعیتی دورُم جمع بوَدَه و نه شیئی. ولی یه عده یهودی آ منطقه آسیا اُجا هَسَرن ^{۱۹} که بایه ایجا رو وارو شما حاضررن تا اگه شکایتی به ضدّ مه شَهَسَرن، بگن. ^{۲۰} یا بُوال تا ای آدم خوش بگن که وختی در محضر شورا ووستادَرُم، چه جری آ مه شُدی، ^{۲۱} جُل ای یه چیز، که وختی میون اُش ووستادَرُم وا صدای بلند امگو: "وا خاطر زنده بودن مُردنن که اِمرو جلو شما محاکمه اَبم."»

^{۲۲} ولی قَرمندار فلیکس که آ طریقت خیلی بارش محاکمه نو عَقِب ایگردن و ایگو: «وختی فرمُنده لیسایس بیاد، درباره قضیه شما تصمیم اگیرم.» ^{۲۳} بعد به افسری که مسئول قَرمُن ایدا تا به پولس زیرنظر یگنت، ولی یه آزادی نُوی هم بهش هاید و همیطوم جلو هیچتا آ رفیکوش نگیره تا اُش نیازوی پولس رفع بکین.

^{۲۴} چن رو بعد، فلیکس وا زنش دُروسیلا که یهودی، هُند و پی پولس ایفرستا، و به گپن اُ درباره ایمُن به مسیح عیسی گوش ایدا.

تَرتولُس هُند، اُش حد قَرمندار آ پولس شکایت شُکه. ^۲ وختی به پولس احضار شُکه، تَرتولُس شروع ایکه به متهم کِردنی و ایگو: «عالیجناب فلیکس، آ دیروهین که زیر سایه شما صُل و سلامتی کامل مُهه و آینده نگری شما باعث بودن که اوضاع احوال ای ملت بهتِه بَشت، ^۳ وظیفه خو آدونیم هر جایی و هر رُمی، اَشما خیلی تشکر بکنیم. ^۴ ولی به خاطریکه پَشته وخت شما نو نگیریم، خواهش اکنم به ما لطف بکنی، عرض مختصر مائو پِشَنوی.

^۵ «ما به ای نتیجه رسیدیم که ای آدم فتنه آن و تو همه جای دنیا میون همه یهودیون شورشت به پا اگنت. و سر دسته فرقه ناصرین. ^۶ اُ حتی سعی ایکه معبد بی حرمت بگنت؛ ولی ما به اُمِگه و مُخواست طِبکِ شریعت خوُم بهش حکم بکنیم. ^۷ ولی فرمُنده لیسایس هُند و به اُوا زور آ دَس ما در ایوا، ^۸ و به شاکیش قَرمُن ایدا تا حدُ بیان. حالا، اگه شما خوت آ اُ بازجوی بکنی، اِتونن بَقَهی که همه اُ اتهاموی که به اُ اَرزینم، درستن.»

^۹ یهودیون هم توو ای اتهام زدن واکل تَرتولُس بودن، و تأیید شُکه که همی چی همطون که اُ اِگت.

^{۱۰} وختی قَرمندار به پولس اشاره ایکه که گپ پَزنت پولس ایطو جواب ایدا: «آدونُم خیلی سالن که شما ای ملت قضاوت اکنی؛ پَ با دل خاش، آ خوم دفاع اکنم. ^{۱۱} شما خوت اِتونن پی جور پشی و بَقَهی که اُ موکی که مه پی پرستش به شهر اورشلیم رفتُم، دوازده رو پَشته ناگدَرِت، ^{۱۲} و توو ای مدت، به مه شُندیدن که با کسی جر و بحث بکنم یا به جماعت سَک بکنم، چه توو معبد چه توو عبادتگاه و چه توو شهر. ^{۱۳} اُش ناتونن اتهامی که الان به مه اَرَدَن بهتُ ثابت بکین. ^{۱۴} ولی

آ اورشلیم هُنْدَرِن، دوری ووستادَن و اتهاموی زیاد و سنگینی به اُسُرَه، ولی شُشَا ثابت بُکِنن. ^۸ پولس آ خوش دفاع ایکه، ایگو: «مه نه به ضدّ شریعت یهودی، نه به ضدّ معبد و نه به ضدّ امپراطور روم هیچ خطایی اُمَنِکِرْدَن.»

^۹ ولی فستوس که شَواستَه به خوش پهلوی یهودی عزیز بُکنت، به پولس ایگو: «تَوَا پری اورشلیم و اُجا جلو مه به خاطر ایی اتهام محاکمه بَشی؟»

^{۱۰} ولی پولس جواب ایدا: «الان مه توو دادگاه امپراطور روم ووستادَم یعنی همو جایی که بایه محاکمه بَشم. مه نسبت به یهودی هیچ خطایی اُمَنِکِرْدَن، همطو که شما خوَتُ خیلی حُبم آدونین. ^{۱۱} پ اگه مه تقصیرکارَم و کاری اَم اُمِکِرْدَن که لایک مرگ بَشم، گصَدَم این نَن که ا مرگ در بَرَم. ولی اگه اتهاموی که به مه اَزِن، الکی بَشت، هیچک ناتون به مه تحویلش هاید. مه مَوات که توو دادگاه امپراطور روم محاکمه بَشم.»

^{۱۲} اُغایه فستوس بعد آ شور زدن با اعضای شورا خو جواب ایدا: «اِتخواست توو دادگاه امپراطور روم محاکمه بَشی؛ به محضر امپراطور روم اَم آری!»

پولس در محضر آگریاس و پرنیکی

^{۱۳} چَن رو بعد، آگریاس پادشاه و پرنیکی بی خوش امدگویی به فستوس و قیصریه هُنْدِن. ^{۱۴} اَش رُوزِن زیادی اُجا مُنْدَن. فستوس کَضِیَه پولس به پادشاه کِصَه ایکی و ایگو: «ای جا به مَرْدی هَسِن که فلیکس به اُ توو زندون نگه

^{۲۵} وختی پولس آ صالح بَوْدَن، پرهیزگاری و محاکمه ای که اَتات، گپ ایزَه، فلیکس توو هول و ولا کَ و ایگو: «الان پَزَه! یه فرصت دگه اَفِرِسْتُم دُمالت که پی.» ^{۲۶} آ طرفی هم، امیدوار که پولس به اُ باج هاید. به همی خاطر پشت هم آدم شَفِرِستَا دُمبالی و باهاش گپ شَرَه.

^{۲۷} بعد آ دو سال، پورکیوس فستوس جانشین فلیکس بو. ولی فلیکس، به خاطریکه به خوش پهلوی یهودی عزیز بُکنت، به پولس تو زندون نگه ایکه.

محاکمه در محضر فستوس

۲۵ قَرْمُنْدَار فستوس سه رو بعد آ هُنْدِن به منطقه خو، آ شهر قیصریه و شهر اورشلیم رَه. اُجا کاهنوی گپ و گُئَن کوم یهود پهلوی فستوس شکایت پولس شَکِه و وا اصرار آ ^۳ فستوس شُخواست که به لطفی بُکنت، به پولس و اورشلیم احضار بُکنت، چونکه نَکَشَه شُسته تا گمینی بِگِرِن و به پولس توو راه بُگِشِن. ^۴ فستوس جواب ایدا که پولس تو قیصریه توو بازداشتن و خویی هم شَواستَه به همی زودی و اُجا پَرَت. ^۵ فستوس ایگو: «پَ یه عده آ گُپِنْت، اِتوَنن واکِل مه بیان تا اگه ایی مرد خطایی ایکِرْدَن، شکایت خو بگن.»

^۶ فستوس تقریباً بعد آ هشت تا ده رو که با اَش هَسْتَه، برگشت قیصریه، و صَباش، توو جایگاه حکم کِرْدَن نِشت و قَرْمُن ایدا به پولس بیارِن. ^۷ وختی پولس رِسی، یهودیونی که

غار راه سُکردونِډن که ایی آدم دگه نښه زنده بُمونت. ۲۵ ولی مه اَمَقَهی که اُ کاری ایتکړد که لایک مرگ بَشت. مه به خاطریکه ایی آدم خوش ایخواست که توو دادگاه امپراطور محاکمه بَشت، تصمیم اُمگه تا پی اُ به روم بفرستم. ۲۶ ولی هیچ چیز مشخصی اُمنی که درباره ایی آدم به سرورم امپراطور روم بنویسم، به خاطر همی به اُ پهلو همت، مخصوصاً پهلو شما آگریپاس پادشاه، اُماردن تا بلکه بعد اُ بازجویی، چیزی به نوشتن پیدا بُکنم. ۲۷ به چه که به نظر مه منطقی نَن که به یه زندونی بدون ایی که معلوم بُکنم اتهامی چن، پهلو امپراطور روم بفرستم.»

پولس جلو آگریپاس اُ خوش دفاع اُگنت

۲۶ پ آگریپاس پادشاه به پولس ایگو: «اجازه اِتَهه پی دفاع اُ خوت گپ بزنی.» اُغایه پولس با دَس خو اشاره ایکه و اُ خو ایطو دفاع ایکه: ۲ «آگریپاس پادشاه، ایی افتخارن پی مه که اُمر و در محضر شما درباره همه اُتاهاموی که یهودی پی مه سُژدن، اُ خوم دفاع اُگنت. ۳ مخصوصاً به خاطریکه شما با همه رسم و رسوم یهودی و اختلافوی میونش اُشنایی. پ اُ شما خواهش اُمهستین با حوصله به گُپم گوش هادی.»

۴ «یهودیون همش اُدونن که مه اُ نخواستگیم چطوکا زندگی اُمکړد، یعنی اُ همو اُول که میون ملت خوم و توو شهر اورشلیم ژم. ۵ اُش خیلی وختن که ایی اُدونن و اگه بُخوان، اُتونن گواهی هادِن که مه طَبک سختگیرترین فرقه دینم یعنی به عنوان یه قریسی، زندگی اُمکړد. ۶ و اُمر و خاطر امیدم به اُچه که خدا به جدُم وعده ایداین، ایجا ووستادَم و محاکمه اُبم. ۷ همو وعده که

ایکړد. ۱۵ وختی توو اورشلیم هسترم کاهنوی گپ و شبخوی یهودی حد مه ازش شکایت سُکِه و اُ مه سُخواست که محکومی بُکنم.

۱۶ «مه بهش جواب اُمد که، رومی ایطو رسمی سُنی که به یه متهم تسلیم بُکین، گبل اُ ایکه اُ متهم با شاکیش رو و اُ رو بَشت و فرصت ایتبَشت تا مُکابل اتهامی که بهش سُژدن، اُ خوش دفاع بُکنت. ۱۷ پ وختی که ایجا جمع بوډن، معطل اُمنیکه بلکه صُباش، توو جایگاه حکم کړدن نِشتم و قُرمُن اُمد که به اُ مرد بیارن. ۱۸ وختی شاکیش بلند بوډن، به اُ به هیچتا اُ اتهاموی بدی که مه گُمن مَکه متهم سُنکه. ۱۹ بلکه سر چن مورد درباره دین خوش و درباره عیسی نُمی که مُردن، ولی پولس ادعا سُکِه زندن، جر و بحث سُکِه. ۲۰ مه که اُمنادونست چطو بایه به ایطو مسائلی رسیدگی بُکنم، ازش اُمپرسی که سُوا و اُ اورشلیم یرت، و اُجا به خاطر ایی اتهاموی که وازش سُژدن محاکمه بَشت. ۲۱ ولی وختی که پولس ایخواست که توو دادگاه امپراطور روم محاکمه بَشت، و ایخواست تا رُمنی که امپراطور حکمش اُدت توو زندون بُمونت، مه دستور اُمد که به اُ توو زندون نِگهی بُکین تا موکی که بُتونم پهلو امپراطور روم اییفرستم.» ۲۲ اُغایه آگریپاس به فستوس ایگو: «موات که خوم گُپن ایی مرد بَشئوم.» فستوس ایگو: «صُبا اُشئوی.»

۲۳ صُباش، آگریپاس و پرنیکی با چه دم و دستگاه گپی هُندن و واکش فرمُندئوی نظامی و آدموی سرشناس شهر داخل تالار عمومی بوډن. اُغایه فستوس، قُرمُن ایدا و به پولس سُوا. ۲۴ فستوس ایگو: «ای آگریپاس پادشاه! ای همه سُمایی که ایجا حضور تَهه! تَمُن کوم یهود، چه توو اورشلیم و چه ایجا، اُ ایی مرد که اُدی پهلو مه شکایت سُکړدن و داد و

نَمَایَن اَیْم، گواهی هادی. ^{۱۷} مه بی تو آ دَس کومت و آ دَس غیریهودین آزاد اَکُنم. آ دَس همو غیر یهودیونی که بی تو حدش اَفرِسْتُم ^{۱۸} که چَهْمُنِش واز بُکنی، تا اَثرِیکی به نور، و اَ گُدرت شَیطَن به طَره خدا بَرِیگردن، تا گناهش بَخشیده بُوَت و میون کسونی که به وسیله اِیْمَن به مِه گزین بودن، سهمی شُبَیشت.

^{۱۹} «پ، ای آگریپاس پادشاه، مه آ اَ رویایی که اُمدی و آ اَسْمَن نافرْمنی اُمَنیکه. ^{۲۰} بلکه اَوَّل میون مردم دمشق، بعد توو اورشلیم و کُل منطقَه یهودیه، و همیطو میون غیریهودین اِی اِعلام اُمکه که بایه توبه بُکِن و به طَره خدا بَرِیگردن و کاروی بُکِنن که نِشَن هاده توبه شُکردن. ^{۲۱} به همی خاطر که یهودیون به مه توو معبد شُگِه و شُخواست اُمبُکِشِن. ^{۲۲} تا اِمرو، خدا به مه کمک اِیکردن و الان اِیجا ووستادَم و به همه، آ کوچک و گپ، گواهی اَدَم. گپ مه چیزی جُل اُنبن که پیغمبرن و موسی پیغمبر شُگفتن که بایه اِتفاک بَکَت: ^{۲۳} ای که مسیح بایه زجر بَگِشه و اَوَّلین کسی بُبوت که اَمیون مُردُنن زنده اِبوت، تا روشنائی هم به کوم ما و هم به غیر یهودی اِعلام بُکنت.»

^{۲۴} وختی پولس با ای گپن آ خوش دفاع شَکِه، فِستوس با صدای بلند ایگو: «پولس، تو گنوغ بودی! زیادی دونِستِنت، به تو گنوغ اِیکردن.»

^{۲۵} ولی پولس ایگو: «عالیجناب فستوس، مه گنوغ نَهم، بلکه مه حکیکت اَگم و گپنی اَرَنم که با عکل جور در آتا. ^{۲۶} به چه که پادشاه خوی آ ای چیژ واخبرن و مه با پاهار و اَ گپ اَرَنم. به خاطریکه مه مطمئنم که هیچتا آ ای چیژ آ زیر نظرش در نَرفتن، چونکه چیزی نیودن که یه گوشه، رَفتکاپی اِتفاک گفتن.

دوازده طیفه ما شُو و رو، به خدا و اَ چِد پرستش اَکِن، به امید اِیکه ای وعده ئو و اَ دَس بیارن. ای پادشاه، به خاطر همی امیدن که یهودی به مه متهم شُکردن. ^۸ شمایی که اِیجایین به چه باورث نابو که خدا مُردُنن زنده اَکنت؟

^۹ «مه خوقم کانع بودَم که بایه به ضَدِّ نُم عیسی ناصری خیلی کار بُکُم. ^{۱۰} و توو اورشلیقم همیطو اُمکه. مه بعد آ اِیکه آ کاهنوی گپ اختیار اُمگه، نه فَکه به خیلی آ اُشوی که به مسیح اِیْمَن شُسته زندونی مَکِه، بلکه موکی که به مرگ محکوم شابو، به ضَدِّ اُش ری مَدا. ^{۱۱} خیلی وخت هم به اُش توو همه عبادتگاهوی یهودی مجازات مَکِه و سعی مَکِه که مجبور بَشن گُفر بگن. اِیکگ اَدِیسش گِرنگی نَرَم که حتی تا شهری دور هم دُمبالش مَره و اذیت و آزارش مَکِه.

پولس اِیْمَن واردن خو اَگت

^{۱۲} «توو به تا آ ای سفر، با اَ اختیار و حکمی که اَ طَره کاهنوی گپ اَمهستَه، و اَ شهر دمشق مَرَفَت. ^{۱۳} ای پادشاه، سر ظَهَر، که توو راه به نوری اُمدی که آ اَسْمَن. اَ نور روشنیه آ اَفْتُو و دور مه و همسِنگارم دِرَخشی. ^{۱۴} وختی همه مو رو زمین گفتم، مه صدایی اَمشنت که به زَین عبرانی به مه شُگو: “شائول، شائول، به چه به مه اذیت و آزار اَرسونی؟ تو و اِلَعت زدن به میخ بی خوت ضرر اَرسوندی!” ^{۱۵} اُمگو: “سرورم، تو کی؟” خداوند اِیگفت: “مه عیسی آم همو که تو اذیت و آزارش اَرسونی. ^{۱۶} ولی هُرُس و رو پائو خو ووستا. به چه که مه با ای هدف بی تو نَمَایَن بودَم که به تو مَعین بُکُم تا نوکر و شاهد مه بَشی و به چیژ بی که آ طریق اَ به مه اِندیدن و به اَ چیژ بی که مه آ طریقی بهت

۶ اُجا افسر رومی به غرابی پیدا ایکه که آشهر اسکندریه شهنش وایتالیا شره، و به ما سوار ایکه. ۷ چن روزی سلو سلو حرکت مکه و خیلی سخت به بندر گنیدوس رسیدیم. به خاطریکه باد اینواشت که جلوته بریم، آ پل جزیره گرت که پناه باد تا رو و روی شهر سالمونی رفتیم. ۸ و سختی آلو تئو رد مکه و به جائی که نمی بندروی جن رسیدیم. اُجا نژیک شهر لاسائیه هسته.

۹ وخت زیادی تلف بوده و توو ا موغع آ سال سفر دیریایی خطر ایشسته به چه که حتی روزن روزه هم گذشته. بی همی خاطر پولس نصیحتش ایکه ۱۰ و ایگو: «آقاین، به نظرم سفر دیریاییم سفر پرخطری ابو و نه فکه به غراب و باری، بلکه به جن ما هم ضرر زیادی آنت.» ۱۱ ولی افسر رومی به گپن ناخدا و صاحب غراب بشته توجه ایکه تا به گپن پولس. ۱۲ ا بندر به سر کردن زمستن خب نهسته، به همی خاطر بشتیش تصمیم شگه که آ اُجا به سفر دیریایی خو ادامه هادن به ای امید که بلکه بتونن به بندر فینیکس برس، و زمستن اُجا سر بکنن. بندر فینیکس توو جزیره گرت و رو به جنوب غربی و شمال غربی.

ضریه دیریا

۱۳ وختی باد شمال کم کم شروع بو، اشن گمن شکه به هدفش رسیدن؛ پ پاوره شکشی و غراب نژیک به گرت، پاپری شره. ۱۴ ولی طولی اینکشی که باد خیلی تند، که بهش باد نعشی آگن آ طره جزیره هُند. ۱۵ وختی که غراب گرفتار بادضربه بو و اینتونست خلاف جهت باد برت؛ ما توو مسیر باد گفتیم و باد به غراب شُرده. ۱۶ ا زیر جزیره کوچکی به نم گودا، که پناه باد حرکت مکه و ماشوه

۲۷ ای آگریاس پادشاه، شما به پیغمبرن اعتکاد تَهه؟ آدوئم که اعتکاد تَهه.

۲۸ آگریاس به پولس ایگو: «توا به همی زودی به مه کانع بکنی که مسیحی بشم؟» ۲۹ پولس ایگو: «آ خدا موات که دیر یا زود، نه فکه شما، بلکه همه کسونی که اِمرِو به مه گوش آدادن، مته مه بَشَن، البته نه توو زنجیل!»

۳۰ آغایه پادشاه پا بو و فرمندار و پرنیکی و بکیه کسونی که باهانش نشتن هم بلند بودن، ۳۱ وختی که آ اُجا در بودن به همدگه شگو: «ای مرد کاری اینکردن که لایک مردن یا زندون بَشت.»

۳۲ آگریاس به فستوس ایگو: «اگه ای آدم اینخواسته که توو دادگاه امپراطور روم محاکمه بَشت، شبو همی حالا آزاد بَشت»

سفر پولس آ راه دیریا به روم

۲۷ وختی گرار بو که آ راه دیریا به ایتالیا بریم، به پولس و بعضی دگه آ زندونی به یه افسری که نمی یولیوس تحویل شدا. یولیوس آ گردان امپراطور روم. ۲ ما وا به غرابی که آ شهر آدرامیتینوس هُنده و به بندروی منطقه آسیا شره، سوار بودیم و راه گفتیم. آریستارخوس مقدونی، که آ مردمن شهر تسالونیک، هم با مائه.

۳ صباش توو شهر صیدون پاوره مکردوند. یولیوس به پولس لطف ایکه، ایواشت حد رفیک خو برت تا اشن نیازوی پولس برطرف بکنن. ۴ آ اُجا دومرتبه با غراب راه گفتیم، ولی به خاطریکه باد مخالف مائه، آ پل جزیره قپرس که پناه باد حرکت مکه. ۵ بعد آرد کردن آ دیریای بندروی کیلیکیه و پامفیلیه، لو تئو میرا، که توو منطقه لیکیه هسته زیر بودیم.

دو مَرْتَبَه عمق هُوَ اندازه شُگِه و شُدی سی مَترن. ۲۹ و چون شاترسی که وا شَغ بُخاریم، آ عَقَب غُرَاب چهار تا پاورَه شُکردی، و دعا شُکه هَرچَه زودته روز پَرَنَت. ۳۰ جاشوئو که دُمبال یه راهی تَرَن که آ غُرَاب در پَرَن، به ایی بُونَه که شاوا پاورَه ئوی سینَه غُرَاب توو هُوو بَگردَن، ماشَوَه توو دیریا شُکردی. ۳۱ پولس به اُ افسر رومی و سریارُ ایگو: «اگه ایی مردُ توو غُرَاب نَموَن، ناتوین نجات پیدا بَکنین.» ۳۲ پَ سریارُ اُ هواسَه ئویی که ماشَوَه غُرَاب شاگَناشته، شُبَری و ماشَوَه ئو توو دیریا ول شُکه.

۳۳ یه خو مُندَه که آفتو پَرَنَت، پولس به همه اَشُ تشویق ایکه که یه خو جیره بُخارن. اُ ایگو: «امرو روز چهاردهم که بدون ایکه جیره بُخارین همیطو منتظرین و هیچ چی تَنخاردن. ۳۴ پَ تشویقَت اَکَنُم که یه خو جیره بُخارین. چون باعث اُبو جُن بَگیرین، به چه که یه کال مود آ سر هیچَتاتُ کم نابو.» ۳۵ وختی پولس ایی گُپُ ایزَه به خو نُن اییی و جلو همه خدائو شُکر ایکه و نُن پَرک ایکه و مشغول خاردن بو. ۳۶ آغایه اَشُ همه دلگرم بودن و یه خو جیره شُخا. ۳۷ توو غُرَاب همه وا هم، دویست هفتاد و شیش نَفَر هَسَتریم ۳۸ وختی سیر بودن بکیه گندُم توو دیریا شُرخت و غُرَاب سَبک شُکه.

۳۹ وختی روز ایزَه، خشکی که شادیده شُنشناخت، ولی یه خلیج کوچکی، با تئو شنی شُدی. پَ گرار شُناها که اگه بَبوت غُرَاب اُجا لاهِم بَشت. ۴۰ پَ اَشُ اَمارُئو شُبَری و پاورَهئو توو دیریا شُکردی و همیطوم سَلامَهئوئی که سطحَه غُرَاب شُگَناشته، شُل شُکه. آغایه، اوزالِ سینَه غُرَاب توو مسیر باد بالا شُکشی و طَرَه تئو جلو رفتن. ۴۱ ولی غُرَاب به یه تا

غُرَاب وا زحمت مُتونست بُگناریم. ۱۷ وختی جاشوئو ماشَوَه بالا شُکشی با دَفَرَه، دور تا دور غُرَاب محکم شُبست تا تَشِکِه، بعدی آ تَرس ایکه غُرَاب توو ریغوی سَرتیس لاهِم بَبوت، اوزالِ زیر شُکشی و به غُرَاب توو مسیر باد ول شُکه. ۱۸ به خاطریکه بادضریَه گپی مو ایزَدَه، صَباش اَشُ شروع شُکه بار غُرَاب توو دیریا شُرخت. ۱۹ روز سَوَم، با دَس خوش و سایل غُرَاب توو دیریا شُرخت. ۲۰ وختی که روزن زیادی نه رنگ آفتو مَدی و نه اِستاله ئو و بادضریَه آم اِناخافت، هَممو دگه اُ امیدِی که پی نجات پیدا کِردن مَهستَه آ دَس مُدا.

۲۱ به خاطریکه اَشُ خیلی وخته که خوراک شُنخورَدَه، پولس میون اَشُ ووستا و ایگو: «آقائِن، شما بایه گپ مئو گوش نَداده و آ گُرت در تَهَنَدِری تا ایی همه ضرر و زیان نَگینی. ۲۲ با ایی حال الان آ شما خواهش اَکَنُم که دَلتُ کائِم بَبوت، به چه که هیچتا آ شما نایمره بلکه فَکَه غُرَاب آ بین آره. ۲۳ چون همی دوشو یه فرشته خدا ایجا جلوم ووستا. همو خدایی که مه مال اَکُم و پرستیش اَکَنُم. ۲۴ اُ فرشته به مه ایگو: ”پولس، مَترس. تو بایه در محضر امپراطور روم ووستی. بیگین، خدا جُن همه هَمسنگارُت به تو اِیَبخَشیدن.“ ۲۵ پَ آقائِن، دَلتُ کائِم بَبوت چون مه به خدا ایمن اَمهَسَتن که دَکیگا همطو که به مه اِیگفتن، اِبوت. ۲۶ ولی غُرَاب ما بایه توو یه جزیره لاهِم بَبوت.»

۲۷ توو شُو چهاردهم، همطو که باد به ما توو دیریای آدریاتیک آ ایی طَرَه وا اُ طَرَه شَبُرد نَزیک نصف شُو، که جاشوئو گَمَن شُکه به خشکی نَزیک اِبودَن. ۲۸ پَ عمق هُوَ اندازه شُگِه و شُدی که چهل مَترن یه خو بعدته،

پوبلیوس مریض توو جا گفته و تُوو و اَشْکُم رو ایشسته. پولس حدی زه و دعا ایکه، دَسْ خو روش ایناها و شفاش ایدا.^۹ بعد آ ایی إتفاک، بکیه مردم جزیره که مریض تَرَن هم، هُنْدِن و شفا شُگه.^{۱۰} اَشْ خیلی حرمتُم شُکِه و وختی ماواسته سوار غُرَاب بَشیم و راه یِکیم، هرچه نیاز مُهسته بهُم حاضر شُکِه.

پولس به روم آرسه

^{۱۱} بعد آ سه ماه، وا غُرابی که زِمَسْتَن توو جزیره مُنْده، راهی دیریا بودیم. اُ غُرَاب آ شهر اسکندریه هسته و علامت خدائن جَمول رُوشه.^{۱۲} وا شهر سیراکوز رسیدیم، پاوَرَه مُکُردی و سه رو اُجا مُندیم.^{۱۳} آ اُجا سفر دیریایی ادامه مُدا و وا شهر ریگیون رسیدیم. بعد آ یه رو، باد شمال بلند بو، و توو روز دَوَم وا شهر پوتیولی رسیدیم.^{۱۴} اُجا چَن تا آ کاکائُن پیدا مُکِه و اَشْ آ ما دعوت شُکِه هفت رو پهلوش بُمونیم. و ایطوکا وا شهر روم رسیدیم.^{۱۵} وختی کاکائُن اُجا شُشْت که ما توو راهیم تا بازار آپوس و تا جایی که بهش 'سه یی خنه' شاگو جلو راهم هُنْدِن. پولس وا دیدن اَشْ خدائو شُکر ایکه و دلی کایم بو.^{۱۶} وختی به روم رسیدیم، شُواشت پولس تنها زندگی بُکنت، فُگه یه سرباز شُناها که نگهْبُنیش هاِده.

پولس توو روم

^{۱۷} سه رو بعد، پولس گِیْتَرَن یهودی اُجاو، دور هم جمع ایکه. وختی جمع بودن بهش ایگو: «ای کاکائُن با ایکه مه کاری به ضد کومُم یا رسم و رسوم جَدُم اُمَنکرده، به مه گت بسته آ شهر اورشلیم تحویل رومی شُدا.^{۱۸} وختی رومی آ مه بازجویی شُکِه شاواسته آزادُم بُکِن چون جرمی اُمَنکرده که سزاش مرگ

اَشْغُوی زیر هُوو ایخا و لاهِم بو. سینَه غُرَاب گیر ایکه و تَکون اِیْنَخا، ولی بُنِ غُرَاب به خاطر ضربه موج اِشْگخت.

^{۱۹} سرباز شاواسته به زندونی بَکِشِن که نَکه اِشْنو بُکِن و در بِرِن.^{۲۰} ولی اُ افسر رومی که شُواسته جُن پولس نجات هاِده، اِیْتِواشت که ایی کار بُکِن. اُ دستور ایدا اَوَّل کسونی که اِشْنو بلدن، به خوش توو دیریا بَگَرْدِن، وا تَبُو بِرَسِن.^{۲۱} بکیه هم بایه روی تخته تُو یا تَکه پَرکُوی غُرَاب، به خوش وا تَبُو شُرْسِنْدِه. پَ ایطو بو که همه سلامت وا تَبُو رسیدن.

پولس توو جزیره مالت

۲۸ وختی به سلامت وا تَبُو رسیدیم، مُفهمی اُ جزیره بهش مالت اَگَن.^۲ جزیرتی خیلی تحویلُم شُگه چون به خاطریکه بارون شُهْنَد و هوا سَرْدَه به ما آتِش روشن شُکِه، و وا روی باز به هَمَم کَبول شُکِه.^۳ پولس یه خو دار جمع ایکه و وختی که روی آتِش ایناها، به خاطر گِراهِ آتِش، یه تا مار آ وسطی در هُند و به دَس پولس لِگی.^۴ جزیرتی وختی شُدی که مار آ دَس پولس دولکون، به همدگه شُگو: «شکی نین که ایی مردکه کاتلن، با ایکه آ دیریا جُن سالم در اِیْرِدِن، ولی عدالت ناواله زنده بُمونت.»^۵ ولی پولس دَس خو ایتکوند و به مار توو آتِش ایگُردی و هیچ باکیش نیو.^۶ مردم منتظر تَرَن پولس جُنی وَرَم بُکنت یا ایکه یِکِهو یِکَت و یِمِرَت. ولی وختی خیلی منتظر مُنْدِن، و شُدی هیچ باکیش نیو، نظرش عوض شُکِه و شُگو اُ یه خدان.^۷ تو اُ زِیْکی زمینوی هسته که مال یه مردی که مُی پوبلیوس. پوبلیوس رئیس جزیره هسته. اُ به ما پِی لَهَر خو دعوت ایکه و سه رو وا روی خاش آ ما پذیرایی ایکه.^۸ آ کُضا، بَب

چگک درست با جَدْتُ گپ ایزه، اُغایه که آ
طریق اِشعیای پیغمبر ایگو:

۲۶ «حد ایی کوم بَره و یگه،

‘شما حکیکتا اَشْنوین، ولی ابدأ نَافهمین؛
و شما حکیکتا آگینین، ولی ابدأ
درک ناگنین.’

۲۷ چون دل ایی کوم سنگ بوَدن،

گوشُش سنگین بوَدن،

و چهمُ خو شُبَسْتِن،

نکه به وخت وا چهمُ خو یگینن،

و وا گوشُ خو بَشْنوِن،

و وا دَلُ خو بَقَهْمین

و بَرِبِگَرْدن و مه شفاشُ هَادَم.

۲۸ «پ بُدنی که ایی نجاتِ خدا یی

غیریهودیْن فرستاده بوَدن؛ اَشُ گوش اَگینن!»

۲۹ بعد آ ایکه پولس ایی گپن ایزه، یهودیون
همیطو که خیلی وا همدگه جر و بحث شاکیه
آ اُجا رفتن.

۳۰ پولس دو سال تَمَن اُجا توو لَهَر کرایه ای
خو زندگی ایکه و اُ، هَرک پهلوش شَهْنَد، و روی
خاش کِبولی شَکیه. ۳۱ پولس پادشاهی خدائو
اعلام شَکیه و وا پاهار تَمَن و بدون هیچ مانعی
درباره خداوند عیسی مسیح تعلیم شَدا.

بَیْت. ۱۹ ولی به خاطریکه یهودی اعتراض
شَکیه، ناچار بوَدَم که یُخوام تو دادگاه امپراطور
روم محاکمه بَشم، البته نکه آ ملت خو شکایت
اُمکرده بَیْت. ۲۰ پ به همی خاطر اُمخواست
یی شما بگینم و با شما گپ بَرَنم، چونکه به
خاطر اُمید کوم یهودن که به مه اسیر ایی
زنجیل شُکَرْدن.»

۲۱ اَشُ به پولس شُگو: «ما هیچ نومه‌ای آ
یهودیّه درباره تو مُنْگِفَتِن، و هیچتا آ کاکائنی
که آ اُجا هُنْدَن، خبر یا گزارش بدی درباره
تو شُناوَرْدن. ۲۲ ولی ماوات ازت بَشْنویم که
اعتقادت چن، به چه که ما آدونیم که مردم
همه جا به ضَدّ ایی فرقه گپ آزْدَن.»

۲۳ اَشُ به پولس یه روز مَعین شَکیه و آدموی
زیادی هُنْدِن اُجایی که پولس شَموند تا به اُ
بیگینن. پولس آ صُحب تا شُو مفصل درباره
پادشاهی خدا باهاشُ گپ ایزه و سعی ایکه هم آ
تورات موسی و هم آ نوشته نُوی پیغمبرن، دلیل
بیاره و درباره عیسی کانعشُ بَکنت. ۲۴ بعضی
با گپن اُ کانع بوَدن، ولی بکیه ایمن شُنوا. ۲۵ پ
همیطو که وا همدگه جر و بحث شاکیه، آ اُجا
رفتِن. ولی گیل آ ایکه آ اُجا بَرِن، پولس آخِرین
گپ خو بهشُ ایزه و ایگو: «روح قَدّوس خدا